

Rudolf Mík:

Seznam mých písemností.

které jsem napsal.

Luboměř č.51 1970-1975.

Podle autorovy rukopisné knihy (původně o 100 listech)
opsal v době od 23.4. do 15.5.1988 na psacím stroji
Daro 20:

František Šustek, Spálov 21.

Rudolf Mík, Luboměř č.51:

S e z n a m

mých písemností, které jsem napsal.

/Titul na obálce/

Seznam některých mých písemností.

Rudolf Mík v Luboměři č.51 ve věku 78 let.
/titul na 1.stránce knihy/.

/str.2/ Kronika Lubomierza. Vázaná 22x30 cm, 100 listů.

List: Obsah:

1. Ku poctě všem předkům. Popis kraje a osídlení.
Krásné přírodní hranice Spálovska.
Laudmer, Lubomír, Luboměř.
První schůzka usedlých z okolí, v Partovicích.
Obecní znaky, pečetítka.
Okoliční dědiny a staré názvy. Vesnice zaniklé, tvrze,
Lidové pojmenování lesů v okolí Luboměře. a hrady.
Lidové ústní podání o zemanu na Potštátě.
O Barnově, Smolné a Galgenbergu u Potštátu. O Milpersdorfu. Vsiska.
Lidové vyprávění o Švédech, Spálově (Důhá Polom) a Luboměři.
8. O neděli Smrtné. Vynášení smrtěk a popěvky.
Duchovní pastýři ve Spálově.
9. Panská vrchnost zdejšího kraje. Potštát - Spálov.
Učitelstvo v Luboměři.
10. Z listiny z 30.XI.1394. Laudmar. (Markrabě Prokop v Podštáte.)
1408 Lubomír (Luboměř). 1747 Libomierz.
1437 plundrovali zde polští Kozáci.
1474 plundrovali zde Uhři pod Matyášem.
11. R. 1560. Modlitebna Jednoty Bratrské v Luboměři.
Žibřid na Spálově a jeho smrt.
O Kristýně z Rogendorfu na Spálově.
Pastor Jan Štemberský ve Spálově, 1612.
12. /str.3/ Drancování Poláků u nás v r. 1620, 1622, 1624.
Donucování lidu ku víře katolické.
Zanedbání mše sv., pokuta 18 krejcarů, přespolní 12 kr.
Katolický kněz z Potštátu, rajtoval do Spálova na koni.
13. O Švédech na Partovsku.
Švédské velení ve Fulneku v zámku (1647).

14. Po švédské vojně udrželo se ve Spálově jenom jedno te-lacko, které se našlo v Šustekovém březí.
Sčítání komínů v r. 1667 v Luboměři. 18 sedláků, 12 chalup.
1665. Nařízení veškeré zbytky protestantismu vyhladiti.
15. R. 1667. Přistěhoval se rytíř Kašpar Šerc na Spálovsko.
Seznam usedlých v Luboměři.
16. Inventář kostela v Luboměři (1672). Poznám.o starém ko-stele.
V 17.století škola pro celou farnost ve Spálově.
17. R. 1676. Generální visitace pozemků na Spálovsku.
O Kašparu Šercovi a jeho synu Ferdinandovi.
V r. 1681. Vzbouření poddaných na Spálovsku.
První katolické matriky ve Spálově r. 1684. Starší zázna-my v Potštátě.
1670-1680 bujelo čarodějství. Das Konsistorialarchiv in Olmütz verwehrt ganze Stösse von Hexenackten, die Tausen-de von Opfern forderten.
- 18-19. Výtah z matriky 1684-1695 ve Spálově, ohledně Luboměře.
20. /str.4/ 3.II.1695 prodal po požáru fojt Vavřín Bartoň své fojtství Šercovi, pánu na Spálově za 300 fr.
Rozparcelování fojtství.
18.II.1695 zavedení nové bezplatné roboty farní. Dělání dříví na palivo pro p.faráře.
Opis matrik.
21. Šerc započal se stavbou nových domků nad Gosňou na Heltinově v r. 1705.
22. V r. 1706 stavba na Heltinově dokončena a pozemek trať "Šternovsko" novým usedlíkům přidělen. Též louky u (Ho-vého) Dvora v Luboměři jim přiděleny.
V tomto roku 1706 jest ve farní matrice první zmínka o nové dědině Scherzowicz. Narodili se tam Karel Macznar a Ondřej Urban. V r. 1706 tam zemřeli: Josef Lév (svobod-ný), Jiřík Lév a jeho dcera Anna, Jan Čecha a Matěj, syn Grýgara (Gregora) Stríka. Zemřeli v době od 7.srpna do 3.října 1706. Zdá se, že tam řádila jakásik nakažlivá nemoc.
- Každý rok o Novém roku bývala občanská posudková schůze, při které byli voleni různí obecní funkcionáři.
Pořad voleb.

23. Vzbouření poddaných proti panské vrchnosti v r. 1708.

S podobným výsledkem jako v roku 1681.

24. /str.5/ V roce 1711 byl majitelem gruntu č.29 v Luboměři Jiří Mík. Až do války světové 1914 připomínali lidé jeho jméno při názvu tratí: Míků kopeček, Míků grunt, Mičina děvucha.

Prodává Šerc nové usedlosti na Šercově do vlastnictví novým usedlikům dne 23.III.1712.

25. Kupitelé: Tomáš Čech, Jura Čech, Vencel Matzner, Ondra Červek, Fabián Foltýn, Georg Röhrich, Georg Grones, Jakub Klesel, Ondra Lév, Vavřin Čech, Vojtek Ritzka, Martin Voigt. Pan Šerc prodal i usedlosti staré, pod Gosňou, na Heltinově. Cena usedlosti 12 zl. a robota.

Novo postavenou tírnu koupila nová obec Šercov od pána Šerce za 10 zl.

Nalezený kámen u panského dvora v Luboměři s letopočtem 1712. Tenkráte se konala asi přistavba k ovčírně, dnešní č.49.

26. /str.6/ Útěk měšťanů z Olomouce před morem do Potštátu v r. 1715. V r. 1723 zemřel Karel Ferd. Šerc. Pohřben byl v kryptě pod kostelem ve Spálově.

Převod panství Spálov na dcery rytíře Ant.Zeno, pána na Starém Jičíně.

27. Vypuklo vzbouření sedláků na Spálovsku v r. 1726. Táhlo se až do r.1732.

Požadavky vzbouřených.

28. Poddaní žádají propuštění žalářovaných.

29. Poddaní prosí o starý urbář 23.V.1729.

Odpros poddaných ve Spálově a v Luboměři 15.IV.1728.

Na odprosní listině jest i obecní pečeť Luboměře. Pečeť jest tvaru elipsovitého. Uprostřed znak, zářící slunce. Nahoře nápis: Laudmer, dole GEMEIN. Budmístrem byl tenkráte sedlák Matěj Demel č.6.

30. Poznamenání hlavních rebelů. Z Luboměře: Jan Bartoňák, dom.čís.19, Kašpar Lév 9, Václav Valenta 2, Matěj Demel 6, + Mikuláš Klein 47, Matěj Kubica 33, Franta Farda.

30. /str.7/ V r.1728 založil rytíř Zeno fundaci 50 fr. na sochu sv.Jana Nepomuckého na hrázi u rybníka. Zmíněná fundace čili kapitál tkvěl na dědičné rychtě (fojtství)

v Barnově. (Dle lidového vyprávění socha sv.Jana Nepomuckého byla dovezena do Spálova z Barnova.)

Úroky z fundace sloužily na modlení za p.Zena (2 fr.ročně). Každý pátek růženec předříkával rektor za p.Zena v kostele.

V r.1729 byla socha sv.Jana Nepomuckého přemístěna na střed vysušeného Horního rybníka a založeno náměstí.

Tomu, na čem stojí nohama sv.Jan Nepomucký, rozuměl v oné době pouze rytíř Zeno a p.farář.

31. Seznam těch mužských, kteří chodili po dobu selské rebelie na Spálovsku o poradu do okolí. Z Luboměře byl u advokáta v Dubu u Olomouce sedlák Valenta č.2. (Onen Valent byl později z gruntu vyhnán).

Sedláci na Spálovsku si stěžovali na panskou vrchnost až u císaře Karla VI. ve Vídni. Dne 20.XI.1731 vložil se do rebelie této sám císař, dopisem guberniálnímu soudu v Brně. V t.1732 za nového majitele panství Spálova Rudolfa Landelina z Frakšteinu selská bouře umlkla.

V roku 1738 rytíř Antón Zeno na St.Jičíně zemřel.

32. /str.8/ Soupis sedláků a chalupníků v r.1732 v Luboměři. Bylo 18 sedláků i s fojtem (rychtářem), 22 chalupníků.

R.1730 první kaplan ve Spálově, Jiří Neugebauer. Od r. 1730 slouživána byla mše sv. v zámecké kapli ve Spálově.

V r.1730 /správně má být 1750 F.Š./ byl ve Spálově postaven velký kamenný /"Malcharů"/ kříž na cestě, proti dom.čís.66 (hospoda na Kocandě). Okolo nasázeno 5 lip.

Lidová pověst: Na tomto místě mělo být popraveno několik sedláků. Údržba onoho kříže a postavení oltáře ku slavnosti Božího Těla byla co potřebnost majitele č.66.

Za to si mohl uřezati v panském lese každý rok 2 stromy.

33. Písemné právo fojta v Luboměři č.22. Jméno prvního fojta (rychtáře) bylo Antón Malcher. (Pocházel ze spálovského mlýna na Odře).

34. Soupis sedláků, chalupníků a domkařů v r.1745 v Luboměři.

35. Titul pána na Spálově v r.1753. /Byl to Emanuel Kajetán svob.pán Záviš z Osenic/. Byl grobián na své poddané. Šlehal je bičíkem po tvářích.

36. Soupis sedláků, chalupníků a domkařů v r.1750.

37. Znění dopisu císaře Karla VI. ohledně selské rebelie na Spálovsku.

38. /str.9/ Inventář starého kostela v Luboměři v r. 1744.
 Konání bohoslužeb v Luboměři. Konání ~~poum~~ poutí s procesím. Též do Potštátu.
39. V r. 1750 neměli poddaní žádných lesů. Nučení byli kupovat dřevo od panské vrchnosti. Kupovali 1 síhu (sáh) měkkého dříví za 15 krejcarů.
 Zvelebení včelařství. Včeliny v Kopanici: Kleiná č.47, Klezlá č.3, Levá č.45, Králá č.41. Včelin v Novém Dvoře č.75, Na fojtově Fajfkařů č.28.
 V roce 1766 nařízení císaře Josefa II., aby poddaní svých vrchností nebyli arrestováni na Špilberku, nýbrž ve vězení doma.
 V r. 1770 vyšlo od Marie Terezie nařízení, aby každý dům byl označen domovním číslem. Doposud měla panská vrchnost sedláky zvláště číslovány, chalupníky a domkaře též zvláště.
 1770-72. Mokré, neúrodné roky.
40. Postavení obecních srubů pro zásobu obilí proti hladu.
 V Luboměři srub č.96. (Nařízení z 9.VI.1788).
 Od r. 1772 má Luboměř kulaté obecní pečetítko. Uprostřed zářící slunce, letopočet 1772 a německý nápis: Siegl der Gemein Laudmer.
 V r. 1781 vyšel toleranční patent ohledně náboženství.
 Částečné osvobození nevolníků.
41. /str.10/ V dubnu 1788 první školní inspekce ve Spálově.
 Osvobození škol z církevní pravomoci. Ve Spálově byla škola farní. V Luboměři nic.
 Roku 1775-1777 stavba nového kostela v Luboměři.
 Staré lidové vyprávění o kostele v Luboměři.
42. O poutích v Luboměři a jejich zániku.
43. V roce 1783 prodala panská vrchnost ve Spálově za Luboměřem svůj panský dvůr (Nový Dvůr, dvůr Osenice) s výměrou 777 ha k zemědělství. selské gruntovnice. Doposud byly panské urbáře a gruntovní knihy panské.
 V roce 1792 měl Luboměř: 64 domů, 109 rodin, 443 obyvatel, 400 jochů rolí, 220 jochů louk(luk). Joch(jitrá) = 3 měřice, měřice = 20 áru.
44. Seznam sedláků a frajkařů v r. 1804 v Luboměři. Roční povinnost jmenovaných p.faráři ve Spálově.

list

44. 1806. Státní bankrót. Odvádění z kostelů zbytečných kálichů a jiných cenných věcí do státní mincovny na rozstanovi. (Příčina válčení s Napoleonem).
1800. Na Heltinově postavená zděná kaple.
- Požitky p.faráře ve Spálově. /str.11/
45. Dolani Heltinova si postavili v r. 1802 v lese zděnou kapličku (se soškou Neponukého), kde vykonávali večerní májové pobožnosti ještě v r. 1913.
Do Luboměře se přistěhoval z Klokočova rod Šmatelků v r. 1804 na Červkovu chalupu č.39. Budmístrem obce byl tehdy Matúš Ondřej č.37.
Dle zvonění na věži kostela ve Spálově se robota ráno začínala a večer končila. Zvoník byl jednou v zámeckém areštu zavřený za to, že přesně nezvonil.
Roku 1810 doporučovalo se saditi stromy javory na slezení pokrmu javorůvkou.
Dne 3.června 1824 shořela střecha na kostele v Luboměři. Zvony spadly. Ten velký zvon pukl. Požár vypukl na gruntu č.19. Dále viz kroniku.
V r. 1825 přišel do Luboměře studovaný, ustálený první učitel František Seidl, rodák z Horního Újezda. Za školu sloužila tehdy až dosud chalupa č.63.
46. V r. 1830 si koupil hrnčíř Bartošek na návsi od pánu místo 60 čtverečních sálů ku postavení nového domku č.80.
V roku 1831 pořídil si luboměřská obec šetnácti kartovou katastrální mapu obce Luboměře.
V r. 1832 byly do kostela v Luboměři pořízeny velké obrazy křížové cesty. Maloval je kněz Jos. Šmach v Partutovicích. Tato křížová cesta visela v kostele až do r. 1913, kdy byla rozprodána mezi občany.
/str.12/ V r. 1832 na popud baróna Antona Záviše povýšen byl Spálov na městys. /Tento údaj je chybný, Spálov byl povýšen na městys již 25.září 1828, viz OV roč.V/1972 s.30-44. F.Š./
V r. 1835 založen byl ve Spálově řemeslnický cech. Razítka cechu: Zunft Sponau 1835.
47. Monstrance v kostele luboměřském má letopočet 1735. Koupily ji zbožné ženské Hajchlovy d.č.18 již co starší vyřazenou v Jindřichově. Ta dřívější odvandrovala do Spálova.

list

47. Luboměř v roce 1836: 91 domů, 635 obyvatel, z toho 302 mužů a 333 žen; 14 koní, 20 volů, 72 krav, 315 ovcí.
V roce 1838 postavena byla v Luboměři u rybníka nová školní budova č.

V r. 1843 narodila se na gruntě u Grónesů č.36 v Luboměři trojčata.

V r. 1842, lidé, kteří šli od nás do Rakous na žně, mohlijeti z Přerova již vlakem. Od r. 1844 již z Hranic vlakem. V době panské roboty byl posledním "chaupečným" (chalupičným) čili skupinářem v Luboměři Antoš Šima č.42, panským ovčírem Vašek č.62, panským starostou Jos. Šmatelka č.39.

Kostelník a co zvoník Fárda č.26 zvoníval ještě za bouřky proti mračnům. Povinnosti kostelníka viz kroniku.

48. /str.13/ Dne 4.dubna 1845 požár spálovského zámku. Obšírněji viz kroniku.

Rok 1848 zrušení poddanské každodenní roboty. Shromáždění poddaných na zámeckém nádvoří a proslov pána baróna Mořice Záviše ku shromážděným. Viz kroniku.

49. Následovní poplatky poddaných za vyproštění z roboty. Uhliři na Nečíně, kteří pálili dřevěné uhlí. V pytlech se posílalo do Vídni.

V r. 1855 byla nově postavená panská stodola v Luboměři z kamení /v panském dvoře/. Šířka 158 kroků, délka 52 kroky. Dvě humna.

V r. 1856 postaven byl z kamene byt pro šafáře s konírnou ve dvoře panském v Luboměři. V tom roce byli ve dvoře: 1 šafář, 1 ovčíř, 2 pacholci, 2 dívky, 300 ovcí, 3 páry volů, 30-40 kusů mladého dobytka. Ze Spálov z panského pivovaru přiváží pomyje do dvora v Luboměři pacholek Fr.Biskup č.86.

50. V r. 1851 prodal sedláčku Pavel Ditrich (Dütrich) svůj grunt č.15 učiteli Františku Seidlovi. Grunt č.15 dal Seidl své dceri, která se provdala za Jakuba Léva z č.59. O ditrichovi viz kroniku.

50. /str.14/ Koňský handléř Ditrich č.15 prodal své děvče, školáčku Mariánu do Fulneka, bez vědomí matky.

V zimní době mlátili chudobní lidé v panském dvoře v Luboměři obili cepy. Od kopy rži obdrželi 75 krejcarů, od kopy ječmene 60 kr. Kopa = 60 snopů.

list

50. Kdo chtěl choditi do panských lesů na trávu, ten musel u pánu 8 dní zdarma odpracovati. Povolení na hrabání měla stlaní v panském lese stálo 4 dny práce zdarma. Chudobní lidé odnášeli všechno až domů v břemenech na zádech, s odpočinkem na vysokých mezích při cestách.
51. V roku 1863 vymlátili mlatci cepy v panské stodole v Luboměři: 34 kopy 50 snopů rži, 31 kop 14 snopů ječmene, 23 kop 48 snopů ovsa.

Deputátnici panského dvora v Luboměři v r. 1863. /str.15/
 Šafář: Josef Škandera, 12 měřic rži, 3 měřice ječmene.
 Ovčíř: Josef Král, 8 m.r., 2 m.j. Pacholek Franz Biskup (10 + 2), pacholek Franz Kubica (10 + 2), pacholek Jan Ondřej (10 + 2). Šafářka Lenóra Škanderová (8 + 2).
 Dívka Anna Poláčková (8 + 2).

Josef Král, ovčíř, který konal službu u pánu 50 roků, dostával ročně kromě obili: 10 měřic zemáků, 1/2 síhy dřeva na setidla /louček/ a 32 zlatých platu.

Sedláci měli svého pastýře ku společnému pasení dobytka. Byl měl v "pastýrni" č.79. Dobytka pásal na Drahách, ve Vesníku a na úhoře selském, společně úhorovaném, buďto na poli předním, prostředním nebo v "zadkoch". Na stránicích Suché a na Vsískách se pásly ovce.

Úhor ležel v odpočinku 15-20 roků. Někdy jen 10 roků. V zadním poli byly ku napájení dobytka a ovcí velká "úža" na díle gruntu č.34. Za Kopanicí byl zs Suché na zadní pole "Příhon".

52. V roku 1864 byly zručeny obecní sruby. V Luboměři byl srub na č.96.

Když se ženil Jan Ondřej (Laudón) č.23 dne 20.I.1863, strhla se o půlnoci taková bouřka, že museli jít od mužiky domů.

/str.16/ V r. 1866 vypukla vojna s Prajzem. Michel Horáček z Heltinova byl co dragoun účastník řežby u Hradce Králové.

Dne 15.července 1866 slavil svou primici v Luboměři novokněz Frant. Seidl, syn učitele Fr. Seidla v Luboměři. Při mši sv. při pozdvihování houkala děla u Dubu u Olomouce z probíhající bitvy. Prajzi byli v Luboměři (při návratu) v Luboměři na fojtové zahradě a u sedláků na noc. Budmísterem obce byl Jiří Valenta č.9.

list

53. Od roku 1867 chodí listonoš ze Spálova pro poštou do Potštátu každý den. Dříve dvakrát v týdnu.
- Dne 7.prosince 1868 byl u nás hrozný vítr, který pozvyval cel mnoho lesů.
- Od r. 1869 jsou děti povinny chodit do školy od 6 do 14 roků.
- V roce 1873 vypukl požár na gruntě č.15, který byl dřevěný. V jizbě uhořel chlapec a pes s ním. Požár se rozšířil na č.70, 82, 21, 20, 19.
54. Dne 5.srpna 1874 se konal první školní výlet v Luboměři.
- Dne 23.ledna 1877. Ples školní mládeže v Luboměři v sále hospodského Jana Šmitky č.22. Učitel Jan Kubice vedl ze školy na tento ples 150 žáků.
- Dne 15.III.1878 žamrala obec luboměřská o svého kaplana v Luboměři a o veškeré věci luboměřskému kostelu přináležející. Spálov odpověděl: Z důvodu velké docházky věřících z obcí okoličních do kostela ve Spálově, potřebnější jest kaplan ve Spálově.
- /str.17/ V roce 1880 velké povodně. Dne 2.srpna o 2 hod. odpoledne průtrž mračen. Domek č.5 stál ve vodě.
- Od r. 1880 pokrok v zemědělství: škobrtáky místo haků, geple (žentoury), sečkovice, jetelina červená a umělé hnojivo.
- Dne 11.V.1880 ženil se Josef Šustek č.29 s Antonií Škrabánkovou č.24.
- V r. 1881 dělení selského gruntu č.13 provedl Martin Šustek.
- V r. 1881-82 dobrý výdělek, stavba silnice Odry - Vítkov.
55. V r. 1885 byla škola za učitele Karla Pavlíka uvnitř vyzdvižená.
1885. Ve Spálově založeno četnické stanoviště. Doposud docházeli četníci z Potštátu.
56. Komedianti s kolotočem bývají na zahradě gruntu č.29.
- V r. 1887 v říjnu vyhořela dom.čísla 72, 71, 84, zapálil chlapec na č.72 Fr.Bróž.
57. Dne 15.X.1891 jel ponejprv vlak na dráze Suchdol-Vítkov.
- V r. 1892 přišel do Luboměře učitel Vilibald Ševšík. Měl na učení 140 dětí.
- V r. 1894 vyhořela dřevěná chalupnická usedlost č.49, poslední vlevo na dolním konci dědiny. Býval tam naposled Jan Kubica (Bělařů Janek).

list

57. V r.1895 vyhořela od blesku chalupa Fárdy č.21. Lidé dávali za vinu, že za bouřky obědvali.

58. /str.18/ V roku 1895 byl založen v Luboměři hasičský sbor /zásluhou učitele Vilibalda Ševčíka/. Velitel: Jos. Biskup, sedlák č.34. Na zakoupení stříkačky přispěl císař pán František Josef I. 50 zl.

V roce 1896 v advent vyhořela v Jakubčovicích fabrika Emila Teltšika. Nastal smutek. Bylo po výdělku. Sedláci se smáli, že bude opět čeledinu dostatek.

/Vsevka F.Š.: Emil Teltschik, nar.24.5.1850, zakladatel firmy "Emil Teltschik & Co" Jegsdorf b.Odrau Steinbruch u.Schotterwek - Knopffabrik 1876, bydlel ve vlastním domě v Jakubčovicích čís.20. Zemřel 10.5.1921 a je pochován na Městském hřbitově v Odrách./

V roce 1897 přijel v kočáře od Hranic čtyřspřežně do Spálova arcibiskup Theodor Kohn. Zastavil se v Luboměři v kostele. Starostou obce byl Tomáš Klezla, hostinský č.22.

V prosinci r.1897 shořel na Matúšovém díle z neznámé příčiny Balerů dřevěný větrák (větrný mlýn).

59. V r.1897 nechala obec postavit z cihel u rybníka hasičskou kůlmu pro stříkačku a pro obecní kočár ku přivážení kněze ze Spálova na bohoslužby. V tom roce převzala obec na sebe kněžskou fúru, a to za rybník, který připadl obci. Dříve tkvěla kněžská fúra na fojtství č.22. Při machinacích rozprodeje fojtství, nebylo skoro toho, kdo by kněžskou fúru konal. Kněz pěšky do Luboměře do kostela nešel. Do školy chodil.

/str.19/ Dřevěné obytné budovy v r.1896 v Luboměři. Čís.7 vdova Ambróžová, 24 Antonie Šustkova, 25 Šima (Janiček), řvec, 27 Vencel František, 28 Šustek (fajfkář), sednička, 33 Tomáš Král, celý grunt dřevěný, kromě chléva, 32 Manuel Král, sednička, 42 Antoš Šima, 48 Bernard Ambróž, 51 Honýš Antón, 62 Vavřín Král (Vašek), 64 vdova Šustkova, 67 vdova Klára Ondrova, 74 Biskupík, 85 Vavřín Poltýn, 87 Vincenc Šima, 89 Kliment Ambróž, 31 Augustýn Stoklas (sednička), 55 Šima, sednička Frantova.

Stará míra: Loket má asi 80 cm délky. /Vídeňský loket, nařízený od r.1765 (Elle) měřil 0,7776 m, F.Š./ Na motovidle 20 nití je jedno pásmo. 30 pásem je 1 půlka

přaděna, 60 pásem je 1 přaděno. 1 štuka je 8 půlek anebo 4 přaděna. Vytřítý len, 60 hrstí je 1 klób. Tři osoby napřadly za den 11 půlek přaděn.

60. /str.20/ V roku 1898 dával náš učitel Vilibald Ševčík do hranicko-lipenských novin různé články o minulosti Spálova a Luboměře.

V roce 1898 byly vědu oslavovány ku 50 letému panování císaře a krále Františka Josefa I. V srpnu se konala právě v hody v Luboměři slavná mše sv. v kostele. Při této mši sv. střílel nedaleko kostela Josef Klévar ze Spálova se svými pomocníky synem Vilhemem a s Janem Kostkou z mondžířů (hmoždiřů). Ku poctě císaře pána sázeny byly stromy vedle cesty v obci od kostela až na dolní konec dědiny. Starosta obce Tomáš Klezla č.22 při proslovu u kostela pojmenoval toto nasázené stromořadí stromořadím císaře Františka Josefa I.

V roce 1899 přišel do Spálova nový obvodní lékař Dr. Leopold Vožický, který burcoval lid na Spálovsku ku národnímu sebevědomí. Přispíval ku národnímu povzbuzení i finančně.

V r. 1899 rozbourána byla na luboměřském hřbitově malá, sešlá, stará márnice a postavena márnice nová.

Sedláči si pořizují žentoury a mlatičky. První mlatičku měl v Luboměři Valenta č.9. Hejchel Rajmund č.18 předpovídal na mlatičky trest boží, že kazi a mrví tu pěknou slámu obilní.

První pálené červené tašky na stodolu so objednal v naší obci Ludvík Ondřej č.12. /sh. 21/

60. První velocipéd (jízdni kolo) měl v Luboměři učeň Alois Šima č.6

V r. 1900 byla ve Spálově sloužená půlnocní mše sv. Vavřín Šmatelka č.39 tvrdil, že vždy za 50 roků se slouží v noci mše svatá, při které se zaříkavají strašidla. Kdyby se to nedělalo, nebylo by na světě od strašidel k vydržení.

61. Knězovi při setkání líbají starší lidé ještě ruce.

V roce 1900 byly ještě všechny stodoly za hunny na velké straně až po č.20 dřevěné. Staré stodoly č.20 a 19 byly již dříve požárem zničeny.

Každoroční procesí z farnosti spálovské. Na poutě

list

se chodí na Hostýn, ke Staré Vodě a ke Skále P. Marie.

Taneční zábavy jsou volné ("frajmuziky"), bez vstupného. Muzikanti hrají tomu, kdo si zahrát nechá.

62. Seznam muzikantů spálovsko-luboměřských.

U zábav hojnost Němců z okolí.

Začínají se objevovati gramofóny. První gramofón hrál v okně na č.12 v Luboměři, který tam donesl Emil Grónes ze Spálova.

/str.22/ Krupařský obchod na č.22 Marie Klézla.

Obchodníci obilím Josef Lév č.20, Frant. Vencel č.

27. Vozí obili do Hranic Židovi Rysenfeldovi, který dává za obili co chce.

Mlynáři ze Lhoty, z Barnova, z Klokočůvka obili ku mletí odvezou a mletí přivezou. Na koních mají zvonky, aby je lidé slyšelijeti.

63. Řezníci přijíždějí do obce z Hranic, z Potštátu, z Oder a z Jakubčovic Polk.

V roku 1903 prodal Josef Biskup č.34 svého půlgruntu, stavení hrubové, Františku Biskupovi č.40, do výminky, za 2600 zl.

V r.1903 za učitele Vilib. Ševčíka byl na nádvoří panského dvora č.1 velmi pěkný školní výlet.

Selskou zbraň vidíme ještě v jizbě u Michala Šustka č.2. Flintu na stěně a šavli na povalovém trámě.

64. Rok 1904 byl velmi suchý. V srpnu přišla v noci od západu divoká bouřka. Blesk uhodil do usedlosti Fr. Klézle č.45, která vyhořela. Od toho lehlo požárem č.46 Josefa Čechy a stodola sedláka Josefa Krále č.43.

V r.1904 prodal Josef Děml svůj grunt č.6 Jakubu Lévovi za 8000 zl. se vším inventářem. Děmlů rod byl na gruntě přes 300 let. Jakub Lév prodal svou chalupu č. 23 Aloisi Mikovi za 2600 zl.

/str.23/ Mléko vozí z Luboměře dodavatelé mléka z pořádky do mlékárny ve Spálově č.216. V r.1904 mlékárna vyhořela.

V r.1904 rozboural Josef Čech č.38 dřevěnou stodolu u záhumenní cesty a postavil na téže místě stodolu zděnou z cihel.

V r.1904 postaven byl u bránky kostela v Luboměři kamenný kříž. Doposud tam stál kříž velký, dřevěný.

list

65. V r. 1905 vydal náš učitel Vilibald Ševčík kalendář Rodina a národ. Tentýž kalendář vydal také na rok 1906. S vydáváním kalendářů prodělal.

Luboměřtí noví muzikanti s procesím na Hostýně.

Dne 7.XII.1905 shořel ve Spálově na horním konci Juráčů (Šustků) větřák. Mlhl na něm též Maršálek.

V r. 1905 zastřelil na jaře luboměřský hajný Jan Král v Poučnicku jelena.

V r. 1905 byl postaven u lub.kostela u boční bránky (Heltinovské) kamenný kříž. Dříve tam kříž nestál. Kříž věnovali Josef a Terezie Šimovi č.55. Chtěli ho postavit na místo zděné kapličky u silnice do Spálova, u "Boží muky". Pan farář Fr.Přikryl to nedovolil.

V r. 1905 bylo v Luboměři podle soupisu dobytka: 190 krav, 40 jalovic, 25 telat; v r. 1906 210 krav, 35 jalovic, 25 telat.

/str.24/ Ve Spálově i v Luboměři čte kněz v kostele německé evangelia. Každý rok v malé hodě ("jakubské") mají Němci ve Spálově německé kázání u kostela pod tou velkou lípou.

V kamenných lomech v Jakubčovicích a v Heřmánkách pracují dělníci (skalaři) od 5 hod.ráno do 7 hod.večér. Půl hodiny mají na snídani a 1 hodinu na oběd. V r. 1907 proti tomu dělníci stávkovali. Vymohli si pracovní dobu od 6 hod. ráno do 6 hod.večér.

66. V r. 1907 přistavěna byla v Luboměři druhá třída školy. Měl to stavitec z Hranic. Dělníci byli ze závodi (za Bečvou, Záhoří). Po ukončení stavby pořádali zedníci v sále č.22 první taneční zábavu se vstupným. Proto ku zábavě nikdo nepřišel kromě 2 děvčat.

Učitel Vilibald Ševčík odešel z Luboměře za řídícího do Spálova. Vyučoval naposled v jednotřídní škole s polodenním vyučováním. Před Ševčíkem byl ve Spálově říd. učitel Emilián Řezáč.

Při odchodu Ševčíka z Luboměře obec se s ním ani nerozloučila. Budníkem byl sedlák Josef Šustek (Basník) č.2. Proto se Ševčík po odchodu vicekrát v Luboměři neukázal. Po Ševčíkovi přišel za řídícího školy Josef Fürst a učitel Štěpán Vychodil.

list

66. V r. 1907 prodal svou druhou polovici svého gruntu č. 34 Josef Biskup a odjel se svou četnou rodinou za štěstím do Ameriky. Majetek od něho koupil Frant. Fářda č. 17.

Na Heltinově v hospodě č. 3 byla jen jedna jizba, ve které hospodský Drda býval, řenková, a v muziku lid tam tancoval. V roce 1901 přistavěl ku řenkovnu jizbu. Drda byl z Valach, na Heltinovo se přiženil.

/str.25/ V roce 1907 zvětšil přistavbou svou jizbu Václav Mansbart č. 25. Dal na stavení nový vrch a změnil z cesty přístup do dvora. Dřívější přístup z cesty do č. 24 řel uličkou, těsně při č. 26.

V roce 1908 byl postaven v naší obci první blesko-svod, a to pouze na škole. Brzy do něho několikrát plesklo.

Josef Honajzr č. 53 postavil stodolu zděnou z cihel na místě staré dřevěné stodoly.

V r. 1909 postavil novou zděnou stodolu na místě staré dřevěné Alois Mik č. 23. Dle plánu je 11 m dlouhá a 7 m široká. Dřevem ze starých stodol byla vždy vypálena cihla na Drahách pro postavení nových stodol. Tomáš Fářda postavil v r. 1909 stodolu dřevěnou na novém místě, blíže stavení č. 37. Stodola stará, dřevěná, stála bliže záhumenní cesty. Užíval ji Tomáš Fářda společně s Josefem Králem č. 100 (ovčíř).

Do závodů Emilia Teltschika (Telčíka) v Jakubčovicích chodilo za výdělkem v r. 1909 z Luboměře na 30 osob.

V r. 1909 postavil stolář Vavřín Šmatelka č. 39 novou zděnou stodolu na místě staré dřevěné stodoly.

Panské vrchnosti se obdělávání pole v Luboměři u silnice na "Štětkách" (Ščetkách) nevyplácelo, proto nechali "Ščetky" zasázeti vrbím.

Milostpaní z Bauru rajtuje v době letní na koni, vždy dopoledne až ku Heltinovu se svým lokajem Zachem (Cachem) ze Spálova (č. 63, později) /str.26/

66. V r. 1909 továrník Emil Teltschik v Jakubčovicích koupil ve Spálově pozemek mezi č. 222 a 63 od Klimenta Krále č. 63 ku postavení německé školy ve Spálově.

Dne 2. ledna 1910 odhývala se v hospodě Tomáše Klézle č. 22 veřejná schůze občanů, na niž promluvil cizí řečník o otázce národnostní. Posluchačů se zúčastnilo asi 90 osob, při čemž založili odbor Národní Jednoty v Lubo-

list

měří. Zapsáno bylo 54 osob do této nové jednoty.

Z důvodu, že tato schůze občanů nebyla v Hranicích na okresním výboru ohlášená, měli zdejší učitelé Jan Maršálek a Štěpán Vychodil soudní nepřijemnosti.

67. Při pobytu zámeckého panstva v letní době ve Spálově přicházejí páni do kostela ve Spálově do svých panských stolic u hlavního oltáře vždy až po kázání.

V roce 1911 stavěna byla silnice od Lindavské křižovatky na horní konec Partovic. Dříve se chodilo do Partovic "Drahama" u Partovic.

Započala se objevovati na silnici první osobní auta.

V r. 1911 postavili si soukromníci u cesty mezi č. 23 a č. 96 dobytčí váhu: Tomáš Klezla č. 22, Michael Král č. 83 a starosta obce Fr. Lév č. 15.

V r. 1911 byl kostel v Luboměři od malíře Josefa Štefka ze Spálova vymalován.

67. /str.27/ V r. 1912-13 rozprodali páni Bauerové na Spálově svůj dvůr v Luboměři č. 1 místním uchazečům.

- První kupec byl Josef Kočtař, zámečník z Neřmanic u Kranic. Dále koupila ostatek vdova Ondřejka (Ludvíčka) č. 12. Hodně pozemků odprodala. Pole na panském za č. 47 si kupili nájemníci: Josef Šima 67, Fr. Klezla 45, Fárdha 86, Čech 46, Ambróž 48, Tandler 80, Vavř. Král 62, Fr. Šima 42, Fr. Štěpán 66. "Oboru" koupil Jos. Honáček č. 53 a část Fárdová 54. Panský les u Heltinova koupili Heltinovští.

Starý obecní kočár obec prodala a koupila v N. Jičíně kočár nový za 600 korun (pro vození kněze ze Spálova a zpět - kněžská fúra).

Němci z okolních obcí docházejí do Luboměře za obchodem dobytkem skoro každý den. Málokdo z nich umí moravsky.

1912. mládež v obci jest rozštěpená na dva tábory: Národní Jednotu, kterou vedou učitelé a Katolickou Omaldinu, kterou vedou kněží v Spálově.

Regruty ročníku 1891 doprovodili jsme po silnici od "Pasek" až ku hospodě č. 22 s muzikou.

70. V r. 1913 udělána byla silnice obci, od kostela ku Valentové stodole č. 9.

Řídící učitel školy Jan Maršálek koupil do kostela v Luboměři nové obrazy Křížové cesty.

/str.28/ V době habsburské nadvlády má české uči-

list

telstvo s burcováním lidu ku národnímu sebevědomí velké těžkosti. I většina katolického kněžstva drží ruce nad císařem pánum.

Obezním hlásným jest Frant. Štěpán 72 r.věku, z čísla 68. Do půlnoci hodiny na pišťalce na dědině píská, po půlnoci na rohu troubí. Co zbraň nosí harapatnu (halapartnu).

71. Na Silvestra přivážeji a odvážeji Němci z okoli z dědiny čeládku. Též na Tři krále a na Hromice (Kromnice) 2. února.

Pojednání o čeledínech.

V r. 1914 se p.farář spálovský Fr. Přikryl konečně nad Luboměřem smiloval a zavedl opět zdávky v kostele luboměřském, jak tomu bývalo před rokem 1888.

Jak pochodili členové představenstva obce Luboměře na fáře ve Spálově, když žamrali o vrácení starých práv kostelu v Luboměři. (Viz kroniku).

Postavením silnice obci přestali si lidé naříkat na bláto při chůzi ve Valentové bránce. Tam bývalo nejvíce bláta.

/str.29/ Naposled byl v luboměřském kostele sevzdán od faráře Fabiána Horáma František Lév č.45 s Johannou Brustmanovou.

77. V r. 1914 byl ponejprv sevzdán v Luboměři František Král č.33 s Marií Klezlovcovou č.22.

Dvacetšest roků chodili z Luboměře a z Heřtinova ku zdavkám do Spálova skrzevá tvrdohlavost a pohodlí církevních pánu na fáře ve Spálově.

72. Dne 28. června 1914 došla vzrušující zpráva, že v Sarajevě byl zastřelen následník trůnu se svou chotí. Ve všech farních kostelích byla sloužena zádušní mše svatá za mrtvého následníka trůnu Františka Ferdinanda a jeho chot. Veškeré tanecní zábavy byly zakázány.

Dne 28. července 1914 byla vyhlášena všeobecná mobilisace. Obr napadl srbského trpaslíka.

Dne 6. srpna 1914 průtrž mračen nad Luboměřem. Blesk zapálil chalupu Fr. Skřehoty č.8.

Stařec Mořic Kočtář č.81 řekl v hospodě u Klézle č. 22 "Ať žije Srbsko!" Klezla ho udal. Kočtář přišel za to provolání do žaláře na Mírov.

list

Na silnici u kostela museli konati občané ve dne i v noci hlídku na cizí auta a špióny.

Němci byli pro válku velmi nadšení. Prozíráví Češi měli myšlenky jiné.

73. /str.30/ Dne 30.listopadu 1915 zemřel ve Spálově řídící učitel školy Vilibald Ševčík, rodák z Luboměře na č.22.

Nastaly neslychané dodávky obili, dobytka, kovů, zvonů a tak dále. Viz kroniku.

Rok 1917 byl kriticky suchý.

Měsíční dodávka vajec činila 6 kop celá obec. Sedláček 3 vejce, chalupník 2 vejce, domkař 1 vejce.

74. Začaly válečné půjčky. Bylo jich celkem 7. Za kterého vojáka byla upsána válečná půjčka 1000 Korun, obdržel jeden měsíc dovolenou. Mužci na vojně byli od 18 do 52 roků.

V roce 1918 od února do října byli v Luboměři židé, běženci z Bukoviny. Byli ubytováni ve sedničkách. Jejich představený jménem Buller bydlel na č.24.

- 75.až 78. Z Luboměře do zbraně povolení, 1914-1918.

Mnoho vojáků umíralo na úplavici, skřipku a tyfus. Na italské frontě řádila malárie.

79. /str.31/ Rozkradené Rakousko. Vyprávění starých lidí o Rakousku. Legionáři v Rusku. Naše lesy.

- 80.až 86. Roční přehled žití našeho lidu v Luboměři a zvyky lidu.

87. My a naši sousedé Němci. Cikáni.

88. O komediantech. Muzikanti Češi.

89. Poměr občanů k učiteli školy v obci. O řemeslech v Luboměři.

- 90.až 92. Péče o tělo a o duši.

93. Naše cesty a chodníky.

94. Pojmenování léčivých bylin v Luboměři. Svatojánské ohně.

95. Učitel František Seidl v Luboměři. Školní psací předlohy. Plán hřbitova, hrob Seidlův.

96. /str.32/ Dárek obce odvedený čili regrutum.

Po odvodu dával starosta obce odvedencům po 1 zl. Neodvedeným rekrutům po 70 krejcarech. Rozdával tento dárek obce ještě při odvodech v Hrenicích v r.1913 starosta obce František Lév č.15. Byl jsem tenkráte odveden. R.M.

list

97. Závazek obce Luboměře konati kněžskou fúru, na nějž obec přistoupila dne 31.prosince 1897. (Viz kroniku).
Právo kostela v Luboměři. Opis listiny Kos Leopoldus.
98. Poznámky rytíře Scherze na Spálově. Opis z původní listiny.
99. Poznámka o fojtu v Luboměři Antonu Malcharovi, dříve Vavřín Bartoň. Opis urbáře z r.1745.
- 99-100. Poznámky pravidel. Opis z urbáře z r.1750. Psal správce Ignác Franz Wiesner 20.V.1750. Viz kroniku Luboměře, I.

Výňatky a obsah z kroniky, kterou jsem sepsal v r.1947 na č.51 v Luboměři. Rudolf Mik, v.r.

Dne 2.července 1970 předal jsem tuto kroniku s tímto zde uvedeným omezením Bohumilu Mikovi, Spálov(č.137).

B.

/str.33/

Kniha mých pamětí od roku 1900.

list:

- 1-10. Popis poměrů v Luboměři.
11-13. Jarmaky a muziky. Školní výlet v r.1903.
13-26. Různé záznamy.
27-30. Světová válka.
31-31. Průběh první republiky československé.
81-95. Průběh doby okupační na Spálovsku.
96-99. První doba u nás po osvobození.
99-103. Ze zašlých myšlenek.
103. Výhátek ze zápisníku fojta Šízla (Schiessl) v Liptání.
104. Pokrok.
105-106. Různé vzpomínky ze zašlých dějů v Luboměři.
107-108. Školní radové.
108-109. O starých spisech v obci.
109-110. O kázni ve škole.
110-111. Co vyprávěl Šafář Konrád Rambousek ve Spálově.
111. Něco z bezstarostného života dětí. 112. Probuzení.
113. Poutní kostel ve Frydku. Moravská brána.
114-115. Stará spletěná pověst mezi starým lidem v Luboměři.
116. Okopírováný starý dopis z roku 1735 na č.55 nalezený.
116. b Dle sedláka Ignáce Žustka, Spálov č.107.

Knihu jsem dopsal dne 2.července 1961.

Pamětní kniha A.

list:

- 1-4. Pismák vypráví.
 5-7. Co se na besedách nejčastěji vyprávělo.
 7-8. Spletěná historie.
 8-12. Laudmer - Luboměř, myšlenka o původu. Misionáři.
 13-14. Naši lidé v Luboměři.
 14-15. Páni, ono se řekne páni.
 15-16. Vráťte se ku postupu doby.
 17. Šerc drobil, nesceloval. 18. Fojt v Luboměři.
 18-19. Výbuch selského povstání na Spálovsku.
 20. Doba císaře Josefa II. a jeho matky Marie Terezie.
 20 b. Poznámka učitele o bídě ve Spálově v r. 1807.
 21-22. Zrušení selské roboty v roce 1848.
 22-23. Vojna s Pragou v r. 1866.
 23 b. Řežba v roce 1878 v Bosni.
 24. Ztracené pís. právo fil. kostela v Luboměři 1889.
 Generální visitace arcibiskupa Theodora Kohna.
 24 b. Založení hasičského sboru v Luboměři v r. 1895.
 25. Založení (otevření) hospody č. 10 v Luboměři.
 26. Odpočívejte v pokoji - matka a dvě dcery.
 " O veselých muzikách.
 26-30. Na službách. 30 b. Obecní pozenky.
 31. O obětatě. Luboměř v době švédské vojny.
 32. Malcharů kříž naproti hospodě č. 66 ve Spálově.
 32 b. Scuboje mužských a kopané.
 33. Za řeřáře Svolenského v Lub. hospoda v pansk. dvoře.
 33 b. Přeložení panské hospody na Biskupů grunt č. 40.
 34. Zvonění proti mračnám v Luboměři na věži kostela.
 /str.35/
 34 b. Staří chudáci. Mandlénin, Škanderka pojímal kury.
 35. Co vyprávěl Fr. Fárd a službě ve Stříteži u fojtky.
 35 b. Úcta k císaři pánu Františku I. v Luboměři.
 36. Jak jsem jako školák dostal déštníkem po hlavě
 při procesí od škol. rady Eduarda Démila č. 44.
 36 b. 37. Obnažování hlav při vstupu do hospody. Plivání na
 podlahu.
 37 b. O osobní moci. Budmistr postrachem lidu v obci.
 38. Mistři a učni patrona neměli.
 38-39. Polní úroda. Sbírání kravinců na cestě.

- list: Šima Fr.42. V sále bylo vidět jenom nohy.
39. Okolo r.1900. Co zpívali v hospodě Němoj v Linda-
vě. Harmonikář Himmer ve Spálově.
40. Dárek obce zegrutin. Kozi Fárděnka, léčení.
- 40 b. Čecha přišel o bibli. Spálov.
41. Čtení německého evangelia v kostele v Luboměři.
- 41 b. Po roku 1910 začátek politických spolků.
42. Čarodějství. (Čarodenstvo).
43. Mandule, čaroděj u Drdy č.3 na Heltinově.
- 43 b. Čaroděj Majs (Sýkora) v Barnově.
44. Na Zacharové chalupě, Spálov č.2.
- 44 b. Potštát.
45. Spálovský mlýn na řece Odře (č.12). Mlynář Gebauer, kříž pod Partovicemi.
- 45 b. Žid Markus Spálov č.62. V "Masném" splašení koní.
46. Co věděli naši předkové o hvězdách.
- 46 b. Emil Telčák (Teltschik).
48. V době I.války světové. Starosta obce Pr.Lév č.15 řekl dělníkům: Ať vám podojí Telčák.
49. Třídění lidu.
- 49-51. Nedělní procházka na Heltinovo.
- 51 b. Chudákům nebylo možno si pomoci. Nejny je v lese chytal.
52. Lidové léčení.
- 52 b. Smutné stáří krevíčkářů na Spálovsku.
- /str.36/
53. Kontribučenská kasa a obecní sruby.
- 53 b. Lesy pánu na Spálově.
54. Husitské nepokoje. U Vitovky (Vitberka) tvrz Huberta Wolfa. Dobislav Puchala v Odrách.
- 54 b. Včeliny na Luboměřsku. Zákon z roku 1755. Podporu obdržel ten, kdo měl více než 12 úhlí včel.
55. Sedláč Biskup č.40 koupil pustý Nový Dvůr (Osenice)
- 55 b. Diležitý zákon v r.1792 pro sedláky.
56. Luboměř v r.1793 dle Schwöye.
57. Zakočeněná sobeckost. Lidé radí jenom zpověď a zaopatřování. Kde rostou jahody, houby, maliny, to si drží každý pro sebe. 57 b. O rybách.
58. Tomáš Šustek č.70, rozený v r.1854, vypravuje o bídě na gruntě č.40 v Luboměři. (Voda v brázdách). Na č.2 dobytek na vesno zdvihali na zahradě sochorama.

- list: Páni při rajtování selské koně domordovali.
- 58 b. Jakým způsobem ztrati sedlák Šustek č.2 na domácím díle "V zadku" svůj les.
59. Stará písemná zpráva o původu neděle Smrtné.
60. Neděle Smrtná, pří povědi, písničky.
- 60 b. O požáru spálovského záruku dne 4.IV. 1845.
61. V době feudálního panování. Verbování na vojnu.
- Pacholek s kosířem se ztratil v duté lípě.
- 61 b. Žebrák Knop z Barnova. Kalendář: 12 klobouků na hlevě. Žebrák chodící s velkým křížem.
62. Výplata u budmistra Jos. Krále č.83 bez soudu.
- Vandrák pokradl na č.51. Poslední dřevěná chalupnická usedlost č.49. 1676-1896 v dolním konci Luhoněže. (Barónova skála).
- 62 b. Jan Kubica č.49. Škrobné, dřevěná chalupa č.24. Krádež krav z chléva.
- /str.37/
63. V době p.faráře Fr. Přikryla, kostelník Tyl ve Spál.
- 63 b. Doprovázení Němců, říšanek. Strážák v seli.
64. Šusťavý a široká. Z evangelické doby ve Spálově.
- 64 b. Prorocení o Praze a rakouské říši.
65. Válka 1914-1918.
- 66-69 Spálov v době války švédské.
70. Haltinov.
- 70 b. Konfiskační komise mluví o paní na Spálově, 24.7.1621.
71. Poznámka o Kristýně z Rogendorfu, paní na Spálově.
72. Poddání Sp.a Lub. v dubnu 1728 v Olomouci u soudu.
74. Hajný Král hraje (karty). Lidé šli do pánsk. lesa.
- 74-76. Dělení selských gruntů v Luboměři.
- 76 b. Proti zimě se lidé bránili (zaopatřovali).
- 77-78. Kostel a škola. 79. Noláska mezi křesťanstvem.
- 79 b. Co vypřávěli neži lidé dřívě o řízech.
80. Práce na poli. 80 b. Jak nám malovali čerta.
81. Trestání učitelů. 81 b: Muzikanti.
82. Domácí hmyz. 82 b. Otop.
83. Trnky a laksík.
- 83 b. Nechtěli, aby dědináři studovali. Vendelín Kočtař č.75 a budmistr Horák č.47.
84. Na akzamentě na fáře: Leopold Kaňa Spálov 99 neu-měl nic, Al.Kočtař, Lub.75 uměl katechismus nazpaměť.

- 84 b. Nedělní neklid.
85. Cikáni nemají majetky, nikdo o ně nestojí, umí 3 řeči.
- 85 b. Šmerdění.
- /str.38/
86. Cikán a sedlák Šustiček (Kubica) č.118 Spálov.
- 86 b. Dělati schoře. 87. Mikuláš a čert.
88. Čeho jsem byl v kostele ve Spálově svědkem.
- 87 b. Stará poddanost. Manspart č.25 a Venclů Franiga,27.
88. Církevní visitace. Biskup Šinci.
89. Chudáci hledali v r.1912 v Kopřivnici dřinu.
- Kněžstvo v Olomouci. Lid putoval za nimi.
- 90-91. Nastavění fár v obcích.
- 91 b. Společné pasení dobytka.
92. Luboměřská obec musela koupiti nový kalich.
- 92 b. Pоздрав "Pochválen buď Ježíš Kristus". "Na věky amen!"
93. Trudné chvíle. Sucho v r.1904. Matka na trávě.
- 93 b. Půjčování peněz.
- 94-95 Životní mizerie, melancholie. Smolná.
- 96-98 Otroctví válečných zajatců.
- 98 b. Hřbitovní vyvýšenina v Luboměři. 99. Zvony.
100. V roku 1879 ve škole v Luboměři.
- 101-102. Výchova dětí v naší farnosti v době Habsburků.
- 102 b. Pověra do zbláznění. Porodní bába Kateř.Férdová 1807-59.
103. Smutné úřadování. Velkomyslnost budmistra.
- 103 b. Knoocháčku. Kléza hospodský a Fr.Vencel č.27.
104. Plná dědina dluhu. 104 b. Názvy větrů.
105. Muzikanti v okolí.
- 105 b. Dědinoví řevci řili u lidu v domácnostech.
107. Přezdívky v některých usedlostech v r.1900 ve Spál.
- 107 b. Přezdívky " " " v r.190 v Lubom.
108. Kremářské písničky.
- 108 b. Výšitky v hospodě č.22. (Děček máš, co jím dáš ?).
109. Sázký v hospodě. Jícníci, Venol 27, tvarůžkář 33.
- 109 b. Neštasté dny v roce.
- /str.39/
110. Panská tvrz ve Spálově (zámek, rybníky). Krohov.
- 110 b. Hotař (polní hlídač) Ambróž č.150 Spálov.
- Škola v Luboměři z roku 1836 opravena v r.1885 na učitele K.Pavlíka.
111. Zápis o starém kostele v Luboměři z roku 1744.

- 111 b. První pomoc ve škole pavučinou. Chytil moru v noci. Strhl hodiny se stěny. Stará míra vytřítého lnu: 60 hrstí = 1 klób. Příze (přeza): 20 nití na motovidlem = 1 pásmo, 60 pásem = 1 předěno. Tři osoby napřadly za den 11 a půl přaděn.
112. Na motovidle 20 nití = 1 pásmo. 30 pásem = 1 půlka (předěna), 60 pásem = 1 přaděno. Jedna štuka = 8 půlek anebo 4 přaděna. Jeden loket délky je 80 cm.
- 112 b. Pán Závišové z Osenic na Spálově.
V roce 1732 10.VI. zastřelil císař Karel VI. v Brandýse na Koně knížete Švarcenberka. Ona puška byla ve Spálově, později ve Stříteži u Jana Hynčice (?) Oberst a Jägermeister Frant. Ferd. Záviš z Osenic zemřel ve věku 84 let a byl pochován v kryptě pod kostelem ve Spálově (Viz OV III/4970 č.40-41).
113. Vítr vyvrátil za Kocandou ve Spálově (směrem k lesu Krýlovci) Malcharů větrák v r. 1868. Onářejovi č.37 v Lub. odnesl vítr namáčený oves z humny. Větrný mlýnář Springer koupil převrácený větrník a převezl jej do Luboněže na Králičku (Matějku) díl č.20.
- 113 b. Luterství na Spálovsku.
- 114 b. Povodeň v r. 1880. U Skály P. Marie spadla při procesí dc. řeky Odry selka Aloisie Šustková č.29 Luboměř. Chalupa č.5 byla ve vodě a lidé plakali a naříkali.
115. Vodní mlýn pod Heltinovem.
- 115 b. Pořáry usedlostí.
- 116 b. Slavnost Frant. Seidla.
117. O pozdravu Pochválen buď Ježíš Kristus. Při každém vzájemném pozdravení 50 dní odpustky (Viz malý katechismus str.62).
/str.40/
- 117 b. V letech 1873-1914 za obžívou do Ameriky odjeli.
118. Četníci čili řendáři ve Spálově. První byl Růlman, poslední Starý.
- 118 b. Staré zprávy: Uhři, Poláci, Švédi. V r. 1437 vyslal polský král proti utrakvistům na Morevu 4000 Kozáků, kteří plenili Fulnek, St. Jičín, Potštát, až po řeku Bečvu.
119. Co vyprávěli staří lidé o poutních místech.
O sv. Hostýně, Staré Vodě, sv. Kopečku, o dubu Maria-

- bild /u Jerlochovic u Fulneku/, o Frydku, o Skále
 P.Marie /na Odře u Spálovay/.
 119. b. V místním rostlužené schované papírové peníze u
 Kočtáře v Nov.Dvoře, Lub.č.75.
 120. Památné stromy.

/str.41/

Čítanka zemědělců na Spálovsku.

List: 2. Úvod.

- 3-5. Kapitola I. Doba okolo roku 1900 na Spálovsku.
 10. Odprodej obilí a skotu. Řezníci a obchodníci.
 11. Onemocnění dobytka. 12. Mlatva, procesí do polí.
 12.B. Umělá hnojiva. 13. Setí a orání roli.
 13 b. O mlatvě. 14. Rozdělení průce v roce.
 14 b. Vojenská služba. 15. Výminkáři.
 15 b. Farmaky. 16. Radovánky.
 16 b. 17. Selský grunt.
 18. Pro nával lidu v kostele ve Spálově nebylo místa.
 19. Kapitola II. Chasníci. 20-25. Baráčníci.
 25-26. Nezeměstnanost v roce 1912.
 28-33. Kapitola III. Vznik druhé čs.republiky, průběh po-
 měřit měru a sekatúry.
 33 b. Sedláči. 34-37. Chudáci.
 37 b. Přemýšlejte a na všechno přijdete.
 38-39. Člověk se to musí báti psátí.
 39 b. Proč bylo na Spálovsku taklik lidu ?
 40. Do Rakous na žně.
 40 b. Poslyšte, kolik lidí ztratilo po první světové vál-
 ce u nás přivýdělky.
 41. Nezpěli a nebojovali za vlast. (Kněží).
 /str.42/
 41 b. Válka světová 1914-1918.
 42. Poslechněte dale. Na prucák do hranic.
 43-44. V době první republiky byli naši dědínovi chudáci
 spokojeni s málem.
 44 b. Pole měli, ale stodoly prázdné.
 45. František Kubica č.50 vyprávěl o mlýně na Keltinově.
 46-50. Šest let pod Hitlerovou botou v Reichu.
 51. Člověk hovado. 52. Který státník často ke svému
 národu mluví, ztrácí tím úctu a vážnost.

53. Život po třetím osvobození.
 54. Už je bezpečnost zajištěná.
 54 b. V roce 1948 vjela s námi vláda na kolej k socialismu.
 55 b. Jak to bylo? Ani dráteník se neudržel.
 56-58. Do mlýnu daleko. Zrušení elektriky.
 58 b. 62. Nesmíme s každou novotou běžet na smetiště.
 62 b. Kolik jsem přežil vládních osobnosti. Všichni odešli, chudéky zde nechali.

Knižka

/str.43/

Zachycené začle události v Luboměři.

- List 1. Chytrost a moudrost. 2. Nic netrvá věčně.
 2 b. Divný soucit s chudobou.
 3. Osobní právo sedláka. (Schüze, Andrés Biskup č.7).
 3 b. Frant. Kubica č.50 užíval kus plané neze od č.43.
 4. Úkolová práce u sedláka Michaela Šustka č.2.
 4 b. Strach z pronajímaní obecních pozemků.
 5. Smutné vydražování obecních pozemků.
 9 b. Vypovědění pozem.selských, Lév Kar.č.19, Jos. Šustek 2.
 6. Rozdělování přidělů za budmistra Michla Krále č.83.
 6 b. Až zabije obec slináka, dostaneš maso bez kostí. Čech 38.
 7. Obecní radní Adolf Fárda č.86.
 Nespravedlnost, dělání dříví pro školu.
 8. Placení na obec.hlášného z každého d.čísla stejně.
 8 b. Chudák z chudáků. (Pimprla.)
 9. Špatná vzponinka na Fr. Biskupa č.40. Vyžral (vypachtoval) obecní louku pod dědinou Vinc. Šimovi 87.
 9 b. Zanikl za Hitlera círk. obřad procesí okolo humen.
 10. Okázale prokázaná milost. Sedlák vyvedl k tanci chalupnici.
 10 b. Dělníci z fabriky u svatební muziky.
 11. V době bíd, sucha nedovolil plet trávu v semínkách.
 11 b. Závist. Biskup č.40 Ludvíče, že koupila pánský dvůr.
 12. Chudák se vezl do Hranic sedací na ocasu voza.
 12 b. Pamatovali na sebe. Při rozdělování pokrutin a honbeného měli sedláci přihlášeny i čtver.metry výměry.
 13. Kupování míst ve stolicích v kostele spálovském.
 Sedění v řebráčce zdarma.
 13 b. Z války světové vrátila se i telata.

14. Dobrý slín na pánských Štětkách nabízel Adrés
Biskup 71. /str.43 v/
- 14 b. Martin Kostka (skalař) si stěžoval Kubice Č.50 co
on se ve skále nadře.
15. Ve Spálově Ropr a v Luboměři Kočtař Č.67, vojáci
maršála Radeckého měli medaile a šestku denně.
Plesirování.
- 15 b. Hrnec si stěžuje na svůj životní osud.
16. Šetření na světle. Kahánky a rypsový (řepkový) olej.
- 16 b. Staří sekáči obili si na sobě hodně zakládali.
17. Plivání šestek u ševce na podlahu.
- 17 b. Úleváci školáci v době učitele Vilibalsa Ševčíka.
18. Denní jídlo v domácnostech v Lub. před rokem 1914.
- 18 b. Denní povinnost čeledína u sedláka na službě.
19. Budmistrování. Vybíraní daní v obci.
- 19 b. Svatbování bývalo v obci rušné.
20. Úbytek psů. Daň a očkování.
- 20 b. Velký onyl. Prostřednictvím postů (pustů) do nebe.
Ten šidí jenom sebe.
21. Velké bolesti. Padliny a rozpukané ruce.
- 21 b. Nepříjemné poddanství. Učitel a varhaník na Zelený
čtvrtok v kostele u sv.zpovědi.
22. Učitel Ševčík a Emilián Řezáč o Božím Těle se ško-
láky v průvodu.
- 22 b. Zaniklé vyprávění o židu Rotšildovi ve Vídni.
23. Jaké to bude ? Soukromé nebo kolektív(ní) v nebi.
- 23 b. Luboměř má výhodu. Na 500 obyvatel 2 hospody.
24. Co řekl voj.Komínek v boji u Krasnika před Lublínem.
- 24 b. Záviš rod ve Spálově 1743-1883. Mořic Záviš cho-
dil mezi lid. Řekl: Ty jsi chudák. Ani s pravdou ne-
zvítězíš. Já jakožto pán i se lžinou prosadím všechno.
25. Villibald Ševčík byl celý mistr Jan Hus vyšší po-
stavy, leváč, hubený po tváři, podlouhlý tenký nos,
dlouhé vlasy dozadu česané, vous, bradu přistříze-
nou do špice.
- /str.44/
26. Byla kdysi doba. Sedlák si dal nápis na kříž:
S chutí jsem zemřel, a to proto, že vládychtíve o-
sobnosti to dotáhly tak daleko, že v naší vlasti
milé žít nelze.

- 26 b. O trávnici, co dá práce, až je hotová, a hajný ji sebere.
27. Čtenářka, manželka Vendelína Kočtáře Nový Dvůr č.75, Aloisie, jež zemřela 7.11.1930 ve věku 75 let, řekla, že v Barnově nebyla taková bída jako v Luboměři.
- 27 b. Hrdost na své právo. Démel Jos.č.57. To právo jít ke zpovědi si vzít nedám.
28. Náboženství. Fakta a církevní památka, je rozdíl.
- 28 b. Dvoje tváře. Ve Spálově stojí mužci před Zumrovou hospodou č.61 a čekají na ty, až se vyvalí z kostela ven.
29. Kněžský kult. Chcete-li moci sv. v Luboměři míti, musíte si kněze ze Spálova dovezти.
- 29 b. Divná starost. Kdyby jsme neměli na zimu sklep ze máků a 2 bečky zeli, to bychom zahladili. Pán farář a učitel tu obavu nemají.
30. Husité. Za Žižky z Trocnova, správná čistka /na okraji připsáno: oklešek/.
- 30 b. Muzikantské bandy v okolí v r. 1910.
31. Dívčí tadosť z jarmaku. Dárek od selky.
- 31 b. Luboměř prvního osídlení. (Skitze).
32. Luboměřský katastr. Domácích selských dílů 20.
- 32 b. Rozloha katastrů sousedních.
- 33-34. Výstavba obce. nachgepek.
34. Pí Lésová č.15: Poslati Kočtáře do Reichu jako
- 34 b-37. Zvelebování budov. Kuchyně, tvrdá krytina, obmítky síní a chlévu po první válce světové.
- 37 b. Strach v domě božím za bouřky. Honajzr těsil.
38. Plánek cest, ulic a bránek v Luboměři.
- 38 b. Pronajímání obecní hlásky. Vyzbrojení hlásného, písání a na roh troubení. Chudák Král Vašek 62.
39. Výstraha. Běda těm, kdož vykořistuje chadáky.
40. Stálá výchova. Před obrazem Krista pláč ženských v Luboměři.
/str.44 v/
- 40-41. Sedláče pomni, že základ deně máš z doby Josefinské.
42. Obecní výbor nedovolil Šustkovi č.2 odvézti staré kopence na Drahách.
43. Soc.dem.referent Liška o daních.
44. Obecní díl pozemků.

- 44 b. Výstraha. Syn z gruntu č.13 Šustek Moritz.
 45. Obecní deputátnici.
 45 b. Děvka /děvucha/, dědička gruntu, bývala vzácná.
 46. Obecní práce. Vodu ve fojtové studni pokazili. V r. 1928 sed starého hasičského skladiče vyvrátili.
 46 b. Obecní roba. Pilky brousil na Heltinově Rérich č.8.
 47. Požehnaná jídla. Honyš Ant.č.52 kafej. Poutník Libor Filip zadělal na buchetku a šel na pouť.
 47 b. Naše voňavé zeliny.
 48. Krchove v Luboměři, koho jsi přijal prvního.
 48 b. Krásné večerní zábavy ve Spálově u kováře Turka.
 49. Starý zvyk, nosit jídlo ke hrobům.
 49 b. Hanes /Šustek/ co mlynář od mouky. Vítr škublavý.
 50. Uvažujte. Státník obelhává lid.
 50 b. Chudáci a almužna.
 51. Balón na silnici k Bajchllovci.
 51 b. Světlý (Králů) větrák na Spálovsku v dolním konci.
 52. Gvelb, krupařství, Marie Klézla č.22 Luboměř.
 52 b. Staří vyprávěli, co se v obci prodávalo.
 53. Terezie Honyšová 52 vypravuje o bídě na č.87.
 54. Můj druhý případ s boční morou.
 54 b. Nadšení Němců v Klokočůvku v r.1938. "Poške".
 Jezukindla (1900). 55. Kritická doba. Nezaměstnanost.
 55 b. Hledme se napraviti. Stydlivost před inteligencí.
 56. Ludvík Ondřej č.24 určen na zákopy kopač.
 56 b. Co vidíme ještě dnes na půdách (hůrách) v Luboměři.
 /str.45/
 57. Výroba vepřáku (vepřic) na Drahách v Luboměři.
 57 b. Honorovaný personál v obci.
 59. Úřední vyhlášky oznamuje.
 59 b. Kam jsme to už dotáhli.
 60. Nemilá změna. Odešel učitel Vojtěch Grén /31.8.1957/.

Vím, ale nepovím.

/str.45 v/

1. Podání zprávy, jak se v Luboměři hospodářilo.
 2-6. Když jsem se v r.1918 po 52 měsících vrátil z Ruska.
 7. V r.1927 zvolen byl starostou obce Josef Král č.83.
 9-10. Šel jsem novému starostovi hledati doklady z války.
 11. Koncem r.1938 stal se Bohem v obci učitel Vojt.Grén.
 12-13. Hledal jsem u obec.funkcionářů staré listiny.

- 15-16. Schvalování obecních účtů.
 17-18. Po celou dobu Reichu nebyla obecní účta vyložená.
 19. Říšské prapory, obecní majetek.
 20. Jeviště zašantročeno do Lindavy (na oponě: Libuše věstí slávu Prahy).
 21. Národní Jednota koupila ku setí stroj. (První v obci).
 22. Pro seznam knih, mizerný školní sešit.
 23. Obec Spálov knihy Němcům neodevzdala.
 24-25. Za kostelem Mičurinská zahrada.
 26. Hasičský sbor.
 27. Svépomocný spolek nutné porážky hovězího dobytka.
 28. Společná mlatička neměla dlouhého života.
 31-48. Stručný popis obce Luboměře z roku 1905.
 49-51. Co má každý dědinář věděti. 51 b. Sport.
 52. Na horním živo od děcek.
 52 b. Ó, jen poslyšte, co svědkové piší.
 53. Ovčíři čili ovčáci.
 54. Něco o koledě šmichrústové.
 54 b. Římskokatolíci a strašidla. 55. Sedm drahých neúrodných let. Ó vy chudáci nebožtíci.
 56. Pro knihy ke čtení ze Spálova na Haltinovo Frant. Gasmanovi.
 /str.46/
 56 b. Pozemky "Na drahách", "Drahy" ("Drahé").
 57. Partutovice (Partovjice), moc zbožní lidé.
 57 b. Pozor na uvláčenou rolu. 58. Klidní Haltinovjáci.
 58 b. Musím zde politovati.
 59. V r. 1897 navštívil arcibiskup Theodor Kohn Luboměř.
 59 b. V době císaře pána Františka Josefa I.
 60. Církevní hodnostáři.

List:	<u>Různé připomínky.</u>	/str.46 v/
1.	V době pod germánskou botou.	
2.	Měsíce po Novém roku 1945. 3. V březnu a v dubnu.	
4.	Z důvodu, že neznali cestu Jindřichov - Opava.	
5-6.	Cyril Hercík z Jindřichova (č.20).	
7.	U Kubiců (písářů) Spálov 101.	
8-9.	Leopold Haubelt, Spálov č.100.	
10.	Hrdina Valentín Hajchel č.62 Spálov.	
11.	Na druhý den k Haubeltovi Jos.Král z Luboměře.	

List:

12. Kapitán Polák. 13-14. Případ II. 16-17. Případ III.
 16 b. Libor Filip. 18-19. Případ IV. 20-21. Případ V.
 22-23. Jedna partie. 24-44. Malá kronika 1945.
 45. Březen 1858. Alchiero Tondi.
 46. Heltinov uprostřed kotáru. 47. Zvláštní podívaná.
 48. Sousední obec Lindava. 49. Doklad, že bylo zle.
 50. Potvrzení posmrtnosti. 51. Příjemná vzpomínka.
 52. Zpěv starých Sudetáků v ráži.
 53. Z probuzení hlouých mají páni Špundus.
 54. Nač dělati zájezd až do Ruska.
 55. Jednou v roku píseň Velehradská.
 /str.47/
 56. Různá jména přezdívková v r. 1905 ve Spálově.
 57. Ti učenější lidé praví -.
 58. Brášku, divočáci hon na sebe ?
 59. Opakování sv.misii. Ach ty vesnickým chudáčku.
 60. Smutná chvíle. Kirške se z Oder stěhuje.
 61. Chudáci věrní psi v Kyliřově.
 62. Hajného Mana pes, věrný svému pánu.

Vzpomínky na minulost.

/str.47 v/

1. Duševní vzdělání vesnického lidu.
 2-14. Vím již předem, co zde пиšи.. o vesnickém životě.
 15-19. Dědičný posudek vesnického lidu.
 19 b. V r.1914 jsem upadl co voják do zajetí v Rusku.
 20. Svatí a světice.
 20 b. Sedláči, chalupníci a domkaři. 21. Divný učitel.
 21 b. Osobní hloupá chvála.
 22. Mnoho úředníků nevěří v naši budoucnost.
 22 b. My jsme ve střední Evropě chlapáci.
 23. Jezuita Koniáš.
 23 b. Praví komunisté ve Spálově. 24. Matka a dítě.
 24 b. Nepodceňujte vždy staré věci. 25. Strašpytlové.
 25 b. Šlechtické hodnosti. 26. Ohnheuser (Honajzr).
 26 b. Báby léčily vesnický lid. 27. Josef Král ř.100.
 27 b. Ve staré gruntovnici města Rožnova.
 28. Svěcení pokrmů v kostele ve Spálově.
 28 b. Tázal se voják lékaře, kdy bude po válce.
 29. Pevná víra lidu.
 29 b. Zemědělci nemají od úřadů klidu.

List:

30. Neklid na vesnicích.
 30 b. Zajímavá věc. Mnohé obce neuposlechly zákon vésti obecní kroniky.

Část II.

/str.48/

31. Vím, ale nepovím.
 32. Špinavá ochota. Rok 1952. Dodávka mléka.
 32 b. Služebná dívka v hospodě č.22.
 33. Škandál to byl. Jela selka jako rozkoruša.
 33 b. O posměch se nestarej.
 34. Kdo zachránil mnohé sedláky před úpadkem.
 34 b. V době feudální 35. Selské erbtále v Luboměři.
 35 b. Před první válkou světovou. 36. Píseň řemeslníků.
 36 b. Ti dřívější páni byli opatrní.
 37. Dokud jsme netopili uhlím.
 37 b. 7.III.1950. Klasifikace krav.
 38. Jak vzpomínají mnozí občané na dobu zašlou.
 38 b-39. Co vyprávěl dne 27.XII.1950 Alois Kočtař, č.96.
 39 b. Dědinaři nadělali děcek.
 40. V době Reichu selský vůdce (Bauernführer) Kočtař.
 40 b. Císař pán byl na vojáky dobrý.
 41. V r.1919 práce v Ostravě dosť.
 41 b. Stráž u Božího hrobu ve Spálově.
 42. Hrozné hýření komisařů. 42 b. Silvestrovský proslov.
 43. Dolní konec Luboměře 1957. Zdravotní stav.
 43 b-44. Chtěl přijít lehko k penězům. Tvaruškář.
 45. Víra a láska. 46. Zima ---- jaro.
 45 b. Hrdinství a zjevení. Gefreiter Gučkov.
 46 b. Aha, tam on byl. Bedřich Géro v Těšíně.
 47. Tož sedláku, co je s tebou ?
 47-48. Staří chlapi do 52 let v době války na vojně.
 48 b. Výstraha otce Františka Palackého.

/str.48 v/

49. Co vyprávěla Marie Kubicova č.3.
 49 b. Rušný rok 1951.
 50. Neviděl jsem nésti selku břemeno na zádech.
 50 b. Z války jsme přišli hladní. Házení snihu v Reichu.
 51. Krátká básnička.
 51-52. Občané Luboměře, Drahy máte rozvrstané.
 52 b. Loučení s obcí. Učitel Vilibald Ševčík.
 53. Svatojánský oheň. 54. Holení čili pulvirování.

List:

- 54 b. Pověz mi, sedláčku, kdy jsi se dobře měl.
 55. Když děti často mřely.
 55 b. První mramorový pomník na hřbitově v Luboměři.
 56. Obecní hlásny.
 56 b. Šustek Petr, Spálov. Jed na německé myši.
 57. Strach z mračna. 57 b. Sběratel starožitnosti.
 58. Zrakem do tmy. 58 b. Staří vojáci.
 59. Jest to všude v cestě, a ovaditi se toho nesmí.
 59 b. Bylo to hrozné.
 60. Zvláštním boháčem jest ten, kdo věří pevně v nebe.

List:

Černé na bílém.

/str.49/

1. Zde něco, o čemž u vesnických chudáků ještě nic nikdo nepsal.
 2. Co jest vesnickému chudáku po rozumě.
 3. Blahoslavená chudina duchem.
 4. Vesnickému tělesně pracujícímu člověku.
 5. Jest dnešní doba pro tělesně pracujícího dědináře bezstarostnější než byla dříve ?
 6. Běžná roční doba, Mikuláš, vánoce a t.dále.
 10. Nový rok. 11. Končiny. 12. Neděle Květná, atd.
 15. Slavné svátky Svatodušní v Luboměři.
 16. Malé hody. (Vavřinecké).
 18. Blaze tomu, kdo nic nemá. 19. Až do první války světové.
 31. Jakým způsobem přišlo mnoho starých listin na Spálovsku nazmar.
 32. Koleda. 33. Světlo do tmy. 34. Příped s ČNS v Praze.
 35. Nemilá návštěva. (Soudruh Šinovský).
 36. S tím vyhledáváním písemných dokladů.
 37. Ochotný p.farář Přecechtěl v Partutovicích.
 39. Bärner Ländchen (Berounská zemička) - /Joh.Theimer,
 Heimatbuch für den Bezirk Bärn/, Mor.Beroun 1930.
 40. Na fáru do Potštátu.
 42. Nebylo mi zatěžko zajít do Rudoltovic (Rudotovjic).
 44. Rozebral jsem osud /Nového/ dvora za kostelem.
 45. O starém zázraku.
 46. Vyprávění o luboměřských fojtech.
 47. O fojtovém rybníku v Luboměři.
 /str.49 v/
 48. Fojtova studna (dnes obecní).

List:

51. Lidé chválili pána Šerce /K.F.Schertze/.
 52. Malované truhly. Záhada. 53. Pálí čerty. Počasí.
 54. Žebráčka. Pastýrňa. 56. Haltinov.
 57. V Olomouci na vojančině. 58. Kolářova kobyla. Grunt č.6.
 59. Něco o učiteli. 66. V Olomouci v r.1914 na vojně.
 68. Obecní písar. 75. Hodnota vesnického člověka.
 76. Slavnostní průvody.
 77. Kněžstvo a lid. Po první válce světové.
 79. Kde jsou ? Trest v době války.
 80. Slamění hrdinové.
 81. Za pána faráře Oldřicha Kyseláka. Čtverák hostinský.
 82. Starý veterán. 83. Pravdivý. 84. V době.
 85. Bědování věřících. 87. O starém sociálním zabezpečení.
 89. Když sem přišli první lidé.
 90. Pámbu si i na darebáky vzpomněl. 91. V dějinách čtame.
 93. Výbuch války světové. O plesnivém chlebu.
 94. To nebylo k smíchu. 95. Případ v Klokočí u Drahotuš.
 96. Služebné dívky a jejich poctivost. 97. Pust člověka.
 98. Rozumová pomatenost. S tím sv.křtem.
 99. Oslava v obci.
 /str.50/
 100. Karel Havlíček Borovský.
 101. Pravda i dnes. Něco z minulosti Spálovská.
 102. Spálov. 103. Laudmer. 104. Deutscher Beobachter.
 106. V roku 1914.
 107. Odhalení pomníku padlých ve Spálově.
 110. Hospodin. Legionáři v Rusku v době I.světové války.
 111. Naši předchůdcové. Netřítiť hlasy.
 112. Bez mše svaté, nic.
 113. Věřili a nevěřili. Kolovrátky. 114. Handlovali.
 115. Příčina na všechno. 116. Harfista. Šaty dělají člověka.
 118. Kam to až dospěje.
 120. Nezapomenutelná svoboda zemědělců 1848-1918.
 121. Císař Franz Josef I.
 122. Hody v Hyndraudě (Jindřichově). Muzika v Liptáni.
 123. Muzika v Novém Dvoře za kostelem.
 124. Obchod se živností. Výstraha. 125. Strach z moře.
 127. Všímejte si dřívějšího tisku. 130. Různé vzpomínky.
 131. Něco o lidských trestech. 132. Minulost.
 135. Co má každý katolík farnosti spálovské věděti.

List:

136. Protokol. 138. Rozjímání o minulosti. Pomůže svěcená ?
 140. Pevný, poctivý základ jest chlouba stavby.
 141. Vzpomínka na práci na fáře.
 142. Frídolin. Těžké dobývání chleba.
 143. Verehrliche Gemeinde Vorstand in Sponau.
 144. Staré poručenství. Zápisník legionáře Ant.Fárdy č.61.

Knížka o životních poměrech liduList: v Luboměři po roku 1800.

/str.50 v/

2. První polovice devatenáctého století.
 9. Ten veledůstojný pán. 14. Po roku 1848.
 21. Chalupníci a přívýdělek. 22. Po vystavění Železnice.
 29. Stavba usedlostí. 30. Selské díly polnosti.
 32. Duševně slabí podlehnu.
 34. Kdo chválí Boha a císaře pána.
 36. O četbě v 19.století. 39. Ach to kázání.
 45. Desátky panu faráři ve Spálově.
 49. Farní budova ve Spálově. 51. Pověrčivost jenom kvetla.
 54. Šlechta světská. 55. Mladé hody čili trachta.
 56. Chudoba v jizbách. 59. K laskavému pověrimnutí.
 60. Chudáci na sv.Hostýn.
 63. Co věděli chudáci o sv.Hostýně.
 65. Kamenné džbánečky s P.Marií. 66. Pojištění usedlostí.
 67. Učitelé Frant.Seidl a Jan Kubica v Luboměři.
 71. Majitelé usedlostí v roku 1855 v Luboměři.
 75. Majitelé usedlostí v roku 1855 na Haltinově.
 76. Obecní planiny "Drahé" /"Drahy"/.
 80. Dne 3.června 1824 v Luboměři velký ruml.
 81. V roce 1845 v dubnu požár zámecké budovy ve Spálově.
 85. Různé poznánky.

/str.51/

86. Veselost u mužských. 88. Co v Člověku vězi.
 89. Něco o personálu zámeckém v 19.století.
 100. Hajný Füssl. 101. Pokrok.
 102. Císař pán Frant.Josef I. neměl z lidu strach.
 103. Bolení zubů. 104. Ševci.
 108. Něco o učiteli Eduardu Scheichovi ve Spálově.
 109. Zpráva o hajných ve Spálově.
 110. 3 větrné mlýny čili větráky. 111. Větrák v Luboměři.

List:

112. Krchovo. 113. Staré pobožnosti. 114. Svatojánský oheň.
 115. Pravou nohou do chléva. 116. Malované truhly.
 117. Co řekl v hospodě Vavřín Král č.62.
 118. Strašení soudným dnem.
 119. Stádečko dětí a předříkačka. 120. Na to nezapomenu.
 121. Sladké spaní s fajfkou pod prdelí, č.48.
 122. Chalupník Bernard Ambróž č.48.
 123. Stará nenasytá šlechta.
 124. A teď něco ze století dvacátého. 130. Č jak těžko jest.
 131. V čem jsme si všichni rovní. 132. Táta a chlapec.
 133. Naše nářečí. 136. Můj strýc Jos.Šustek č.101 - 29.
 137. Vzpomínám. 138. A zase něco z nářečí spálovského.
 /str.51 v/
 139. Nechte malíčkých přijít ke mně.
 140. V tyle měl břed.
 141. Majiteli Jaráška (raráška) o radu (Mandula-Zetík).
 143. Vyskřečeli Jaráška. 144. Dokončení.
 145. Na mé přednášce dne 9.III.1957 ve škole /v Lub./ mluvil jsem o věcech, jak na listě 146-147 uvedeno jest.
 148. Druhá přednáška 31.III.1957 s programem, jak na listě 148-149 uvedeno jest.
 150-160. Můj doslov a ukončení knížky.

List: Má knížka Luboměř v minulosti. /str.52/

1. Dožívám se 53 roků. 2. Vezmu to od jara.
 15. Ranní pozdrav. 16. Úcta ku starým stromům.
 17. Dvojí výchova dědinaře.
 20. Nejčastější vzpomínka, která se omílala pořád dokola.
 Různé články I. až LXIX.
 70-72.
 45. Sedláči sousední obce Lindavy.
 46. Pomoc nemocným v obci. Zlomeniny, hojaři.
 47. Šmitke na hospodě č.22. Každý má svého koníčka.
 48. Vyprávění Františka Kubice č.50.
 49. Založení hasičů. Ovoce na Heltinově. (Štreiflíky).
 50. Stará říkanka. O hastrmanech. 57. Hulichtr na rybách.
 62. O vasrmanech čili hastrmanech. 63. O oklepku.
 65. Věštice. 67. O domácím hadu. Šestinedélky. 68. Čeládka.
 69. Funkce obecních představených a pohlavárů. Kořalka.
 70. O strašidlech. 71. O posmrtném životě člověka.

List:

72. Mrtví na hřbitově a různé o strašidlech.
81. Co strašívalo lid v domě.
84. Kropenky. Děkování. 85. O světlonoších. Fárda kozina.
86. U Hanesova větráku (Šustkova) větráka.
87. Lupiči u školy. O Barnově.
- /str.52 v/
88. Slovanská pranostyka. Listonoš.
90. Oféra v kostele v Luboměři. O morách.
93. Na Rožnovsku žil čaroděj Mandula.
94. Poláčku Janek ve sedničce na č.30. 95. Libor Filip.
96. Cena selská. 97. Dárek obce regrutum.
98. Odvážní Rusové. 99. Větráky. Staré třeňně v obci.
100. Slet much na kravinci. Vítova hora.
101. Ženy z Havlova. Kujavská smrt. 103. Národní vlaštovčka.
104. Při mlácení cepy matka vypravuje.
105. Hlásili do rozhlasu z Berlína, doba okupace.
107. Co vyprávěl Frant. Lév, vyminkář č.15.
108. Valaši. O muzikantech v Luboměři. menaných.
109. Svatý natýsnul /nahlédl/ do nebe. Uviděl 12.000 mužů.
110. Velký pátek. 111. Antonín Honaš č.52.
112. Žebračí vojna v obci.
113. Slova Vavřina Krále. Ze starých záznamů.
114. Fojt Vavřin Bartoň. 115. Příprava k hodům. Ptáčníci.
116. Listnaté lesy. Vesedy (besedy) u Škrabánků č.101.
117. Kostí (kostěné) písťalky z nebožtíků.
118. Fotografování. Kroj v r.1903.
119. Krádeže krav z chléva na č.24.
120. Liptáň v listopadu v r.1947.
121. Funkce, obecní školní rady. 1918-1938.
122. Žebračí sytili chudobu chlebem. O židovi ve Spálově.
124. Kořirované dobytče.
125. Zemědělský znak. Vyprávění Jcsefa Démila.
- /str.53/
130. Dřevěný kříž v Bajchlovcích, chodník Kurentscký.
132. Staří na vojně. Adolf Ondřej č.58.
131. Škrbáč Klajna č.61. Josef Král (ovčíř) č.100.
133. Bůr. Papežci (papežtí) dobrovolníci.
134. Komunisté. Kostelník Matěj Klézla č.62.
135. Hanes. Těžká služba lékaře. 136. Bývalé besedování.
137. Matúšova neboli Fojtova cesta.

List:

- 138. Sbíráni klási na poli. 139. Jarmak ve Spálově.
- 140. O blechách. 141. Jak se časy mění. Podobenství.
- 142. O řmotkou. 143. Něco z kuřáckého života.

Konec.

Písemnosti uvedeného zde seznamu až po list 53 daroval jsem dne 27.listopadu 1967 Bohumilu Mikovi ve Spálově (137).

Pisatel: Rudolf Mík (v.r.) Luboměř č.51.

/str.53 v/ (Přilepena poznámka Rudolfa Miky:)

Velká kniha Luboměř, Heltinov a Liptáň.

Předána dne 16.VII.1970 od pisatele R.Míky

Ant.Brňákoví na MNV ve Spálově k úschově.

Měsíční záznamy 1919 až 1965 přenechal jsem dne 9.V.1975 p.učiteli Jiřímu Šimičkovi.

/str.54/

Velká kniha, obsahující různé články Luboměře, Heltinova a Liptáň.

List 1-92 Část I. Popis jednotlivých usedlostí v Luboměři.

Část II.

- 93. Vý. Různé. 94. Úryvky z dějin. 97. Co doneslo 18.stol.
- 103. Čtenáři, co na to říkáte. 105. Smutná doba pro dělníky.
- 110. V JZD prorokujeme nesváry a nespokojenost.
- 111. Vzpomínka na minulost.
- 114. Stará pověst o kostele v Luboměři.
- 116. Laudmer. Vesník. 117. Hrozná svatba. Proroctví.
- 118. Znaky okolních obcí. Některá zvykosloví.
- 119. Blesk a tesař Kubica.
- 120. Vypravuje Fr.Lév č.15. O Žafářích.
- 122. Vypráví Antone Šimova (Ovčířova Tóna).
- 124. Vypráví Josef Král č.100, Ovčířů.
- 126. Zálustek na stavění fáry v Luboměři.
- 128. Kdo nebyl s presidentem Masarykem u nás spokojen. Zvony.
- 129. Názvy gruntů. Padělky.
- 130. Panský dvůr ve Spálově a v Barnově. Pověst o Zuzance
- 131. Ve Spálově. Vyprávění Horáčkové na Heltinově.
- 132. Vyprávění Aloisie Šustkové č.97 ("Větráčky").
Vyprávění Františka Kubice, Heltinov č.16.
- /str.54 v/
- 133. Poznámka ohledně panství Spálova z r.1750.

List:

134. Kristýna z Rogendorfu, paní na Spálově /1611-1621/.
135. Běžte zavčasu. Z paměti Jos. Krále č. 100.
136. O větráku na Bartoňákovém díle /Ambořů větrák č.97/.
137. Využití člověka.
138. Hájení p.faráře (administrátora) Frant. Vykopala.
139. Svědectví na dávnou milulosť.
140. Pojt Vavřin Bartoň v Luboměři.
141. Zážnam po K.Ferdinandu Šercovi (Schertzovi).
142. Narukování a padlí 1914-1918 z Luboměře.
146. Adam mohl žít. Co nás může zajímat.
148. Vyprávěl Frant. Lév č.15. Světla. Leger.
149. Schvalování obecních úřadů.
150. Čestná vysoká funkce. Život dědinařů.
158. Císař pán ze svého lidu strach neměl. Život na Drahách.
159. Podplameník. Starosta obce nutil jísti maso.
160. Staré otázky. Změněné sousedství.
161. Sedláci. Některé pošáry v Luboměři.
164. Dle farního záznamu.
166. Z vrchnost.záznamu ohledně sedléka Bláhy č.45.
167. Zápis ohledně fojtova majetku v Luboměři.
168. Zápis ohledně Heltinova.
169. Obnovení Heltinova v roku 1719.
172. Gruntovnice Heltinova, folio 9.
173. Vodní mlýn pod Heltinovem.
175. Doba dom.čísel, Luboměř, úmrtí, narození.
176. O původu poutního místa Skála P.Marie na Odře.
179. Zápis o škole v Luboměři v r.1788.
181. O Skále P.Marie dle Wenzelidese.
182. Tajné lidové vyprávění o vzniku poutí ke Skále.
183. Objevená listina na starém buku u Skály v r.1964.
184. Dějiny Spálova dle učitele Šejcha (Eduarda Scheicha).
/str.55/
186. Dějiny o škole ve Spálově. 189. Zpráva o škole v Lub.
190. O starých zvonech. 191. Školní ples v Luboměřii.
Oslava stříbrné svatby císaře pána Františka Josefa I.
192. Liebenthal - Liptáň /Luboměř pod Strážnou/.
193. Z farního archivu v Liptáni.
197. Předání fojtství v Luboměři.
198. Haubelt kupuje fojtství v Luboměři.
200. Péni prodávají svůj (Nový)Dvůr za kostelem v Luboměři.

List:

202. Obec Luboměř přebírá kněžskou furu.
 203. Lidská bezcitnost. 204. Desátky učitelů.
 206. O požáru zámků ve Spálově. Povinnost zemana na Potštátě. Náš krchov.
 207. Památné místo fojtovy studny.
 208. Josef Ondřej, hostinský č.10. Poslyšte.
 209. Křesťanské myšlenky. 210. Svatba v obci.
 213. Rektor Jan Kubica, rodák z č.118 ve Spálově.
 214. Svátost stavu manželského. O věnečku nevěsty.
 215. Rozjímání o první válce světové. Spokojení občané se svým životním údělem.
 216. Jak jsme se snášeli s okoličními Němcí.
 217. Asenda čili odvod. 218. Staří nováčci.
 219. Kde jsem obdržel věci. 220. Z vesnického léčení.
 223. Vyprávění Vavřína Krále č.62.
 224. Bědování Vavřína Krále. Vzpomínka na Šimona Ondřeje č.10.
 /str.55 v/
 225. Vypravuje Vavřín Šimá č.94.
 226. Jakub Lev, kolář č.23. Nekřesťanské žití v obci.
 227. Slova, která pronesla porodní bába. Lorenz Tichý (lékař).
 228. Polodivočáci. Neslušné jednání.
 229. Poslední loučení. Šťastná chvíle.
 230. Smutný příchod na svět. Čeho jsem svědkem.
 231. Dobré vyspaní. Nedělní ponaučení.
 232. Laciné uspokojení. Kácení máje.
 233. Nezáleželo zdali zemře. Proč Luboměř nevítal své legi-
 235. onáře. Připomínky. Legionář Antonín Fárda.
 237. Vilibald Ševčík napsal "Rozkled".
 238. /Časopis/ Hlasy z Pobečví (Spálov).
 240. Selské povstání proti páním 1680.
 241. Dopis vzbouřeným sedlákům, 1728. 242. Věštice.
 243. Dřevěné usedlosti v r.1900 v Luboměři.
 Mé zážitky v Moskvě.
 244. Luboměř, sedláci. Vraťme se zpět. 245. Nová doba.
 246. Co se kde stalo. Velké misie.
 247. Odvážný řečník. Vysvětlení.
 248. Vyhláška čs.republiky r.1918. Výstraha.
 249. Můj životní vandr. Kubica Fr. r.1866.
 250. Licityrka (dražba) po vdově Kubicové č.50.
 252. Nešlo mi to do hlavy, život v městě.

List:

253. O oficierech za císaře pána.
 254. My postižení. Kdo vyvolal válku ?
 255. Radost lidu. Noví hasiči. 256. Tajový dotaz. Co poukazuje na dobu starší.
 257. Dobře to měli zavázaté. Apoštoláti v obci.
 258. Projevy zbožnosti. Koutnice.
 259. Komédie s náboženstvím. 260. Válka světová.
 /str.56/
 264. Vyhláška. 265. Z čeho měli zajatci v Rusku strach.
 266. Zemljanký. Dolekaný učitel. Z nářečí Luboměře.
 273. Politicky rozladěná obec. 274. Luboměř v roce 1925.
 275. Něco o Švédech. Výrvál (zmatek) ve Spálově.
 276. O odsunu Němců. Rabování Sudet.
 277. Hajní panství spálovského. Popěvky mládeže na neděli.
 278. Smrtnou. Má vzpomínka na lidskou surovost.
 279. Slavnost 28. října 1919 v Luboměři. na Spálovsku.
 280. Svěcení pomníku v r. 1922 v Luboměři. Pobouření věřících
 281. Co jsme si pamatovali ze sv. misí v r. 1923.
 Protokol č. 8, povolení Karlu Ondřejovi č. 10.
 282. Vjichorec. V Lindavě zprávu. v r. 1938.
 283. Svěcení pomníku ve Spálově. Neklid a našimi sousedy
 286. Neštastný pocit. Hodnota válečných zajatců.
 288. Svěcení církevních svátků. 290. O státních převratech.
 291. Stará věda ve farnosti spálovské.

Tuto knihu tohoto obsahu odevzdal jsem dne 16.VII.
 1970 Antonínu Brůmákoví na MNV ve Spálově k úschově.
 Písatelem: Rudolf Mík (v.r.) Luboměř 51.

/str.56 v/ Sešity 21x30cm, tvrdé desítice.

- list: Zrcadlo minulosti v Luboměři.
 2. Úvod. 3-8. Moja paměť. 9. Všeobecný dětský leger.
 10-15. Dětská radost. 16-18. Čistota půl zdraví.
 19-22. Ludská radost. 23. Rektor, panáček a lud.
 24. Sedlák, dědinový pán. 25. U Škrobánků na vesedách, č. 101.
 26-30. Štědrost. Jakub Strýk a peřiny. 31. O nepleše v ob-
 32. jilum. Ospauý kostelník. 33. O četbě.
 34-39. Sedlák a bezzenek.
 40-41. Od prvku, zpráva o budmistroch. 42. Velká úcta k cí-
 sařovji. 43. Patálie v Netáliji.

list:

44. Vojna s Prajzem v č. 1866. Patália v Bosni v r. 1878.
 45. Pátek v postě. 46. Poláchova Teréza. Úvaha.
 47. Novoty sa v Luboměři těžko ujímají.
 48. Wolf a Markus. Ozvěna, 1960. 49. Úhor. Cikán a sedlák.
 50. Velikonoční spověď. 51. O zbožné řecké Škanderce.
 52. O zpěvu. 53. Pepřník na č. 67. Změna zvyku.
 54. Krádeže v panském.

/str.57/

55. Za budmistra Jury Valenty č. 9. Jos. Böss u Skály P.M.
 56. Pane náš, stvořitel světa a vesmíru. Ujařmený svět.
 57. O hospodě. Byla to v Luboměři sranda. oběť.
 58. Panská noc. 59. Z Luboměře za výdělkem. Má vytrvalá
 60. Muslim přiznati, že Ženské mají někdy i pravdu.

list:

Hasičská kronika.

1. Úvod. Zakladatel hasičského sboru.
 2. Hasičský sbor byl založen v r. 1895.
 6. Vilibald Ševčík. Tomáš Klézla.
 7-11. Josef Král č. 100. Požáry v Luboměři.
 13. Velitelé sboru. 15. Hasičské sbory vymyslely požární
 16. pojišťovny. Ruční dřevěný stříkač. Mé paměti o hasičoch.
 17. Josef Ondřej č. 10. 18. Poznámka. Trubačské a hasičské
 19. pochody. Valná hromada. Různé příběhy.
 22-36. II. Letopočty na staveních v r. 1954 v Luboměři.

Inventář kostela ve Špálově z roku 1804.

(Poznámka na okraji: Přenecháno p.uč. Šimíčkovi,)

- 6-8. O zvonech. 9-11. Madace. 12-14. Spálov a lub. sedláci.
 18-20. Různé záznamy. 21-22. Anhang, zajímavé.
 23-27. Inventář farní budovy, poštítky p.faráře.
 31-32. O zvonech v Luboměři. 34-35. O dávce pivu p.faráři.
 35 b. O kápli na Noltinově. 36. Farní pozemky.

Svůj život vojenský popisuje R. Mík.

/str.57 v/

- 1-7. Válka za císaře pána Františka Josefa I.
 8-31. V zajetí v Rusku.
 32-34. Život a zvyky lidu v Rusku.
 35. Asijské Rusko čili Sibiř.
 36-37. Seznam mužských z Luboměře za války narukovaných.
 37. Padli ženáči z Luboměře. Na vojně onemocněli a doma
 zemřeli. Padli svobodní z Luboměře.

list:

- 38. Legionáři v Rusku. Legionáři, kteří v Rusku padli.
- Legionáři v Itálii. Domobrana v Itálii.
- 39. Legionáři ve Francii. V Rusku v zajetí byli.
- 39-40. Majitelé usedlostí v Luboměři v roce 1914.
- Mužci z Luboměře, v civilu trestaní v době války.

Neděle a svátky na Spálovsku. Křty 1684-1713.

- 1-5. Pojednání o svátkování.
- 6-21. Pojmenování svátků a jejich význam.
- 22-24. Vzpomínka na dobu.
- 25-38. Křty farnosti spálovské (narodených se Spálova, Luboměře a Scheraszovics). Doba 1684-1713.
- 39. Stará osobní jména na Spálovsku.
- 40. Naše zkušenosti.

Následky pokroku a mechanisace v Luboměři.

- 1-15. (Text neuveden)
- 16-21. Příšla válka světová 1914-1918.
- 22-24. Strasti a soužení zemědělského lidu.
- 25. Potštát, Odry. Ztráta klidu a svobody.
/str.58/
- 26-28. Hospody čili hostince. Staří lidé tvrdí.
- 29-30. Dříve lid u nás zbožný a tolik krádeží v obci (z bídy).
- 31. O poctivém řevci v obci. Soužení se starým škrbákem.
- 32. Co mluvili sedláci v Luboměři před 60 roky.
Staré bdění mezi chudáky.
- 33. Zajímavější položky z obecních účtů. Pokrok.
- 34. Věda rozbila vesnickým chudákům náboženské tmářství.
Součet vdov a vdovců v Luboměři dne 19.III.1963.
- 35. Jak se poměry u nás mění.
- 36-37. Probuzení dělníků ve Spálově. Dle Vinc.Kos(t)ky.
U nás v Luboměři šádny státní svátek se nesvětí.
- 38-40. (listy prázdné).

Vzpomínky na vesedy (besedy) v Luboměři.

- 1-36. Vyprávění různých příběhů besedníků v Luboměři na obvyklých besedách čili vesedlích.

Životen na dědině.

- 1-40 Zejmavé pojednání o životě lidu v Luboměři.
Darováno 23.V.1972 Stan.Šimílerovi, Hradec u Opavy.

Obznamka F.Š.: V r. 1960 vyšla v Krajském nakladatelství v Ostravě knížka Rudolfa Mikla "Životek na dědině aneb K smíchu i k pláči" (128 stran), kterou z Mikových písemných zápisů vybral, upravil a sestavil Stanislav Šindler. Doslov ke knížce připojili František Čustek a Stanislav Koňářík.

list:

Poměry národnostní na Spálovsku.

- 1-10. O národnosti na Spálovsku. Moravci a Němci. Stará vojenská písnička o myslivcích. Němci v Liptáni.
- 12-13. Proces proti vatikánským agentům v Československu, 1950.
14. V době panování císaře Františka Josefa I.
- 15-20. listy prezdné.
- 21-34. Jednotlivé věty v nářečí lidu na Spálovsku. Češi a Moravané. 35. Uvažování o minulosti.
- 36-37. Křížová cesta mé matky Julie Mikové č.98.
- 38-39. V srpnu 1914 přišla válka světová. 40. list prezdný.

Bida a psota v době císaře Františka Josefa I.

v Luboměři.

/str.58 v/

- 1-9. O staré zakořenění dědičné bídě a psotě v Luboměři.
- 10-11. Na službě u žida Josefa Adlera č.62 ve Spálově.
12. Paření krav v neděli a ve svátek.
Uvádím případ, kterých bylo několik.
- 15-16. O bádě vzpomíná Teresie Honyšova č.52, rozená v r. 1881.
Dodatečná poznámka.
17. Emil Teltschik postavil v r. 1881 v Jakubčovicích továrnu.
- 19-20. Rozprodávání pozemků od selských gruntů.
- 21-22. Starý nářek lidu v Luboměři. Rakousko-Uhercko.
- 23-32. Pronajímaní obecních pozemků. Seznam dělníků z Luboměře, kteří chodili v roce 1907 do Teltschikovy továrny do Jakubčovic.
- 33-39. Hlavní denní jídlo lidu v Luboměři. Z čeho měli lidé v obci potěšení. Různé svědectví na těžkou dobu.
- 41-46. Projevení nezaměstnanosti v r. 1932 a její následky.
- 47-51. Něco z otázky náboženské.
- 52-54. Činnost uč. Vilibalda Ševčíka v Luboměři 1892-1903.
- 55-56. Do r. 1907 nebyla mezi lidem u nás projevována žádná zašť proti Němcům.
- 57-59. V době okupace Němci a Češi ve Spálově a v Luboměři.
Opět něco z otázky náboženské.

list:

Výslech nespokojených poddaných ve Spálově

- 1-26. a v Luboměři v roce 1732. (Němčina).
- 27-50. Výslech poddaných v Luboměři.
- 50-57. Kupy a prodeje gruntů ve Spálově v letech 1646-1698.
Velmi zajímavé data. Předáno p. Šimiňku (Jiljímu
Šimiňkovi).

/str.59/ Mé úvahy a poznámky v Reichu

list:

4.V.1944 - 24.I.1945.

1. Nová předmluva. Poddanost.
2. Lidé hnízdi sami sebe. Kdo jest pánom ?
3. Pomoc. Pomůže či nepomůže.
4. Různá povaha. Jak na světě ?
5. Dětský odpor ku staré cti. Cikánská ruzika.
6. Fanatismus. Spálov.
7. Šestý rok v Říši. Babka Klajbarska.
8. Nemí již dnes tak, jak bývalo dříve. Ronoprávka starých lidí. Řízené hopodáření.
10. Napracovali se nači předkové v Luboměři a ve Spálově na cizéky již dost.
- Svátky svatodušní 26-29.V.1944.
11. Ve Spálově knízdo pánu bylo a jest. Bude konec či ne !
12. Barón Mořic ze Závišů na Spálově. Konečně se nám přání splnilo.
13. Smutně působí. Staré pobízení na svátky a histinky.
14. Tak se za obecní poníze lidu pomáhá. Co je válka ?
15. Novinka. Náš hřbitov čili krohov.
16. Kam se poděle peklo ? Nálet. vytrpěti.
17. Hody v Luboměři 13.VIII.1944. Co misí lidé novinně
18. Nedělní dopoledne účebou věřících. Otec přišel na
19. besedy. Dobře to víme. Lid zbožný ale bezcharakterní.
20. Frei muziky (Volné muziky bez vstupného). Naši řvábi.
- 21-22. Spálov. Pohádky. Dědinoví muzikanti. Můj pocit.
23. Škoda klidné minulosti. Můj sen v noci.
24. Psáno na den sv. Václava 1944. Nový Dvůr v Luboměři.
25. Americká letadla nad naším krajem. Luboměř 8.X.1944.
26. Něco s minulostí. Lidé to dobře pozorují.
27. Chudí duchem, neštěstím národa. Co vyprávějí ti staří.
28. Dneční válka. Pozor !
29. Psáno na den 28.I.1944 v Luboměři. Malé události.
- 30-31. Dlouhé čekání. Práce tělesná národ živí.

list:

- 32-33. Smutná zpráva. Velká vůle. /str.59 v/
 34. Co lze na lidech v obci pozorovat. Spálovské zvony.
 35-36. Rok 1900, rozhraní žávota lidu. Různé zvyky v obci.
 37. Císařské hody. Hodové pondělí.
 38. Po čem dnes touží a co si vzpomíná. Nesváry.
 39. Jan Amos Komenský. Matička příroda. bývali.
 40. Náš trufikant. Když v říjnu 1938 bez ptání nás za-
 41. Dějiny. Dobré uschování.
 42. To ještě hned nebude. Malíčko a užíte mne.
 43. Těžkosti. Kosters (Kočtař). Naše veřejná historie.
 44. Psáno na den 28.X.1944. Můj kolega Kliment Ambrož 89.
 45. Svatba. Nezludná svoboda.
 46. Vzpomínka na vánky naší republiky. Novězimavá památka.
 47. Zachyceno na papír pérem. Zdá se, že celý svět je po-
 pletěn.
 48. Voskové údy. Kvap a chativost.
 49. Neděle 17.XII.1944. Vánoce, 25.XII.1944.
 50. Štěpánka 26.XII.1944. Válečné trampoty v lednu 1945.
 51+52. Slováci. Ze starých pamětí. Nevím kam.
 53. Leden 1945. Deníci Spálovská.
 54. Při sněhové vánici píše se dále. Vavřín Šmatelka č.39.
 55. Válečný strach. Rozumově vzato.
 56. Tomáš G.Masaryk. Ne uváženou.
 57-58. prázdné stránky.

list:

Slavnosti, hostiny, hody.

/str.60/

- 1-30. Slavnosti. Křtiny. Úvod.
 31-32. Hostina po úvodu. Hostina po pohřbu.
 33-36. Malé hody (Vavřinecké). Velké čili císařské hody.

Pověsti, čili u nás pohádky a životní rozjímání.

- 1-34. Pohádky I. ---- XX.
 35-37. Pohádky A. B. C.
 38. Hostynská pohádka. Partovští muzikanti.
 39. Hospodin vojáč z nebe. Duha.
 40. Rozjímání. Stará pověst o vesnické nespravedlnosti.

list:

Stírka starých vesnických pěsníček.

2. Přenešastná lutoměřská cesta.
 3. Až pomařírujem.
 4. Když jsme přijížděli k městu Josefštátu.

list:

5. A já více přes hranice mašírovat nebudu.
6. Ještě je v Hranicích ta stará míra.
7. Turek jede od Budína. Na té louce zelené.
8. Milovala jsem. V Olomouci na rynku.
9. Ke Spálovu cesta dlouhá.
10. Vlastenecká. Koupím já si.
11. Měsiček svítí. Šafářů dvoreček.
12. Má zlatá Mařenka. 13. Pod našima okny.
14. Trávo zelená. Pepíček.
15. /str.60 v/ U panského dvora, Louka zelená, neposečená.
16. A já sám. Jsi-li tak hluboká jako já.
17. Ach néni tu néni. Dráteník šel po ulici.
18. Ach synku. 19. Když jsem já k vám chodívával.
20. Loušení jest těžká věc. 21. Horo, horo, vysoká jsi.
22. Nechoď Janku pres Polanku.
23. Když jsem šel od vás, byl překrásný čas.
24. Černý hošák. Zima bylo, ohumelilo.
25. Darovalo mi děvčátko. Líbali se.
26. Ani gramfličkem ťuknouti.
27. Ještě jednou na rozchodnou. 28. Červená růžičko.
29. Šenkujeme tam má milá. Nevěděla, co má dělat.
30. Stojí hruška v širém poli. 31. Láska kupovaná.
32. Vzkázala chudobná, vzkázaly bohaté dvě.
33. Svatební. Tam kde je hájek.
34. Ve Spálovském černém lese. Květná neděla.
35. Smrtná neděla. 36. Co sedláči, co děláte.

Dodatek.

1. Včera neděle byla. Ty musíč má milá něco na mně vědět.
2. Ti vojenští chlapci. Paní máma z okna kouká.
3. Hoši moravského pluku. Stavěli lečení.
4. Co je po studánce. Nechtěla Nanynka kováře.
5. Za dědinu. V té naší zahrádce.
6. Oldřich a Božena. Těžko ste mne máti má.

list: Učitel v Luboměři a okupace 1938-1954. /str.61/

- 1-26. Činnost učitelstva v Luboměři. (Různé opisy).
- 26-27. Chudobná kasa. Smutná doba pro občany v Lindavě.
28. Nebojte se obrazu člověkem namalovaných. Zajímavý obraz.
29. Bekantmachung ohledně zavražděného hajného Rob. Manna.
- 30-38. Politické rozbroje lidu na Spálovsku.

list:

39-40. Chudoba prošívá svůj život dosti bídě a ještě má strach z trestů božích.

list: Různé vzpomínky z Luboměře.

1-4.	Poznámkář.	Vzpomínky.	Heltincov.
5.	Něco z předvolebního ruchu.	O obecních volbách.	
6.	Vzpomínka a překvapení.	Nepočitovat. Něco o snech.	
7.	Hostění dědinových muzikantů.	Mladí a staří. Děti v kostele.	
8.	Vejáci, vojáci, malované děti.		
9.	Užitelé a vzdělávatelé lidu.	Obyvatelé střední Evropy.	
10.	Zajímavé.	Slovanský večírek.	
11.	Chudobai lidé mají souzeno.	Bejvávalo.	
12.	Optimismus.	Rád prohlížím v okolí staré hrady.	
13.	Po odchodu Němců.	Věřici na Spálovsku.	
14.	Kolik zemřelo již milostřánů.	Vzpomínka na Ign.Kubica 3.	
"	Dnes již i dědináři.	Zvláštní cenu knihy mají, ...	
15.	Naděje, ohlupovací prostředek.	Rezavý háček.	
15-17.	Nový názor do budoucna.	16. Úvaha.	
18.	Obecný lid.	Po luboměřsky.	
19.	Školáčku.	Tod jene já rádně poznali.	
20.	Blouznění rozumu.	Svytýduch.	
	/str.61 v/		
21.	Víra tvá tě uzdravila.	Svod jatečného dobytka v Odrách.	
22.	Český Vašku.	Utrhlo se ucho u džbánu. Bléchy.	
23.	Věřící katolíci.	Jakubčovice. Vašku, patroné země.	
24-25.	Pohleváři mají špundus.	Dobešvald. Dušinko moja.	
26.	Obránci zpuchřelých trnů.	Dnešní vládní režim.	
27.	Vavřinče, oroduj za nás.	I za volné chvíle myslěť.	
28.	Trnka chuderka.	Změna na pochodou. Křest.	
29.	Lid ho nevidí, ale Bůh na něho hledí.	K neuvěření.	
30.	Císařský luxus.	Škandál. Korytkáři. Chov kozi.	
31.	Vzposlánka na slova div.Kroupa.	Bezečenná špekulace.	
32.	V Reichu 1939-45.	Prospěcháři, dejte na sebe pozor.	
33.	Radost ze života.	Šetřil ženu. Přijemná vůně. Fuč, fuč.	
34.	Šetřil ženu.	Přijemný nedělní klid. Spálovští sedláči.	
35.	Puchard,	Vycházka na Potštát. Hospoda Tlustý Jan. Zbořený hrad	
36.	rozměry až po valy 26 m šíře, 36 m délka.		
	Strašný masakr.		
37.	Funusní život lidu na Spálovsku.	Lidé v Luboměři.	
38.	Tlačí-li úřady na ty větší,	lituje je celá obec.	

list:

- 38-39. Ze schůze občanů. Vedoucí opravy cesty Ad. Horák č.47.
Hradiště nad Odrou (Váslova čili Švédská skála).
40. Po roku 1948 nová vymoženost. Stará památnka.
- 41-42. Zlodějstvo na obci. (Tihličkování, řešlení.)
43. Starý zvyk. Divné názory zdejšího lidu.
44. Zkažený lid. Dovolenou žádají nevolníci nižšího braku.
45. Vysedávání v hospodách. Posudek doby. Co odvraci lid
od JZD. O dodávce sádla 28.I.1958. Nové nařízení.
46. Víte, kdo přisazoval na chudáky ? Matky. Čeledín.
47. Dvě smutné události v obci. Placek v trávě pod Škrbecem.
48. Nedůvěra komunistům po r. 1948. Člověk a šlověk.
49. Jakub Lév č.45. Víte, jak to dopadne ? Poslední feudálové.
50. Dříve vychvalované, dnes nepravdivé. Chudáci, pokříky,
51. Poklona. Panáčkové. Vylam jí zuby, odbudeš hu.
52. Vzpomínka na dobu v Reichu. Ignác Kubica č.3.
- /str.62/
53. Zajímavé z mého dětského pozorování, v naší republice.
54. Trestání dětí ve škole pro Krista. Doba jest zde,
55. Mariana a Tomáše Biskup č.71. Vavřin Šime č.94 spíval.
56. Dozvuky fajfkaření. Zajímavá pletka. Besedový hovor.
57. Dodávky. Pokořená a dolekaná chudoba v Luboměři.
58. Dobří katolíci přetrpí svůj život snadněji než nevěřci.
59. " Šlápl jsem na podlaze na brouka (chrobáka).
60. Dozvuk vesnické operace u kováře v Luboměři na č.73.
- " Lidé na Spálovsku novoty velmi neradi přijímají.

104. články různého pojednání

v sešitu o 60 listech. Zajímavé.

(Napsal R.Mík).

Moj zápisník z minulosti z let 1932-1939.

Opis ze zápisníku staršího, psaného tužkou.

List: Obsah 60 listů, od listu 46 pokračování v letech.

- 46-48. Úvaha dědinské. Obsluha mrtvých. Slezský sborník.
- 49-50. Říkánky. Z vyprávění bratra Josefa Míka č.46. Šatlava.
51. Zvláštnost z minulosti. Štity. Pádum, rádum.
- Šustek a Šime. Štočili.
- 52-55. Procházká Spálovem r. 1928.
- 56-60. Socha sv. Jana Nepomuckého na placi. Schertzové.
- Prodáno Ervínu Klezlovi, Lubom., č.

list:

Opis první gruntovnice obce Scherzdorf

- 1-28. Anno 1719.
- 30-31. Prodej panského dvora za kostelem v Luboměři (Nového Dvora) dle gruntovnice Luboměře.
- 32-34. Meltinov v roku 1965.
- 34-40. listy nepopsány.
Prodal jsem v listopadu 1974 Ant. Brňákovovi ve Spálově.

/str.62 v/ Různé záznamy z minulosti.

1. Úvod. piše Rudolf Mík.
- 1-4. O hudbě a zpěvu na velké svátky v kostele spálovském.
- 4-5. Prověrka pro vstup do strany KSČ. Životopis Vojtěcha Gréna /říd.učitele v Luboměři/ č.93.
- 5-6. Kněžská fúra. Shodnutí. Obeoni přítěž.
7. Staří lidé vyprávěli. O Škrobánku lidé vyprávěli.
- 8-9. Tři kříže na hřbitově. Moric Kočtěř.
10. Stížnost mé matky. O chlebu plesnivém.
11. Slováci. Žalobní spis na Matouše Šustku č.2, něm.
12. Nebojím se smrti, ale bojím se umírání. Kněžská fúra.
13. Chytrácký požadavek. Lev č.19. Na č.13 byl rod Šustků.
14. Psí dny řemeslníků. Pan primář v Berouně.
15. Zuření Sudešáků v r.1942.
16. Bylo to v r.1912. Lidovci slavnost ve Spálově.
17. Strach česky mluvit. Kněží a sestřičky různých řádů.
18. Církevní myto z převážení mrtvol. Chudáčkovi ani zvoničit nedovolí. O vojenském kufru 1913-1918. Chudobná kasa. Chvála starosty v Luboměři.
21. Pro selata pěšky z Luboměře do Hranic. Falšování kořalky.
22. Doba nezaměstnanosti 1932-39. Vyhlášena stará nemravnost.
- 23-24. nota. Venclů Franiga č.27. 5 různ.zajímavých kapitol.
25. Příklady z doby nezaměstnanosti.
26. Něda vousů. Nedovedu si to ani představit.
27. Chudáčkové. V době první republiky 2 kováři v Luboměři.
28. Kdo byl dobrým občanem v obci. Ze starého hospodářství.
29. Na kázání v kostele. Prvních 5 let republiky čsl.
30. Nemožný starosta obce. Zvláštní výchova oveček.
- " Klokočůvek. Padli v Mlýnici 7.V.1945. tátu.
31. Kalil lidu radost z naší nové republiky. Poutě do Pošepné.
32. P.Maria ve Skále na Odře. Pouti ke Skále P.Marie.
33. Tajné vyprávění o původu poutí ke Skále P.Marie.

list:

34. Karel Ferdinand v. Scherz, pán na Spálově (1694-1723).
/str.63/
35. Dědináři, pozor! V r. 1909 Marie Kubicová ("Kantorka").
36. Kapitalistická republika se svými kumpány p. faráři.
37. Seznam míst v okolí: národnost, četnici a kněží.
- 37 b. O prosné kaši.
38. Jestli nebudeme hájiti pravdu! Církevní popel.
39. Proti bídě v rodinách. Před knězem. Zaniklé pořekadlo.
- 39 b. Staré přisloví. 40. Nemravní lidé žijí.
40. Čtení zakázaného pastýřského listu v kostele administrátorem Frant. Vykopalem.

list: Zivotní poměry lidu po roku 1945.

- 1-48. Různé zajímavosti a těžkosti, které jsme prožívali po roku 1945 v Luboměři.
- 48-49. Vyprávění výminkáře Josefa Fárdy č. 17, bytem na č. 98.
- 49 b. Nájemníci roli na Gronesovem Padělku gruntu č. 36 v době první republiky čs. od lesa nahoru počítaje: Králova Aloisie I. č. 44, a tak dále. Celkem 11. Pachtyři čili nájemníci na Hanzlovém č. 43 domácím díle a na Padělku.
50. Nájemníci na Padělku gruntu Šustkova č. 2.
- 50-60. Různé zajímavé články a správy v obci.

Okolí naší vesnice Luboměře v roce 1932.

2. Vesnice okolo Luboměře. Názvy lidové, úřední a německé.
- 2-19. Popis obcí: Lindava, Hilpersdorf, Partovice, Hyndrau, Čarda, Dobešváud, Loučky, Jakubčovice, Velké Heřmánky, Malé Heřmánky, Kokočov, Kokočůvek, Barnov, Liptáň, Spálov, Poštát.
20. Zaniklé vsi na Spálovsku. Zaniklé mlýny vodní. Zaniklé mlýny větrné čili větráky.
/str.63 v/
21. Zajímavá místa pro nás v okolí.
22. Zbořené hrady v širším okolí od nás.
23. Nejbližší poutní místa.
24. Staré památky, které chovají jednotlivé obce.
25. Lesy v okolí. Něco z Partovic.
26. Skitze. Ochrana a opevnění Potštátu.
27. Po I. svět.válce, co nemohli okolní Němci přenést.

list:

- 28-29. Návštěva v okolí.
- 30. Opuštěný legionář. Sedláci v Lindavě.
- 31. Sedláci v Liptáni a větrné mlýny. Horní a dolní mlýnky na Nečině.
- 31-34. Opis zápisníku ruského legionáře Ant. Fárdu z Luboměře.
- 34 b. Způsob vyhlášek v obci Luboměři. Dřevěný krytý most přes Odru v r. 1950 v Loučkách u Oder.

Luboměřské zařlosti.

- Zachycuje pírem Rud. Mik v Luboměři na Moravě.
- 1. Něco z minulosti.
 - 2-3. Jahůdkářky. V zápisníku starého Žebráka čteme.
 - 4-8. Kuba to měl přenést. Mámo, já vzpomínám.
 - 9. Otec přišel s nákupem z Oder. Vyprávěl jeden chalupník.
 - 10-11. V roce 1866. Rozjímání.
 - 11-12. Jak byl dříve chudák u nás pronásledován.
 - 12 b. Něco bylo chudákovi i dopřáno a svěřeno.
 - 13. Jakou mohl chudák docílit na obci funkci.
 - 14. První sečkovice v Luboměři. Mizerní koni na gruntě.
 - 15-18. Pastýřna v obci. Vojna s Prajszem v r. 1866.
 - 19-20. Zadlužení sedláci si pomohli.
 - 21. Nejstarší a nejmohutnější strom v naší obci Luboměři.
 - 21 b. Hrozný vítr čili vjichorec.
 - 22-23. Pečení chleba po domácku. Poněmčování Spálovská.

/str.64/

- 24. Za výdělkem do Jakubčovic. Emil Teltschik (chlebodárc).
- 25-26. Dělnici z Luboměře v době války 1914-18.
- 27. Ze byly u nás sociální poměry pramizerné, svědčí odjezd lidu z Luboměře za práci do Ameriky 1873-1914.
- 28-29. O starém sociálním zabezpečení. Dokud držel panství Spálov Mořic z Bauru. Pověst (pohádka) o zmiji v obci.
- 30. Veselá setmívka v obci. Skoro veškeré staré zvyky vzaly za své.
- 31. Nedoporučují nikomu ve farnosti Spálovské o životě lidu něco napsati a dáti to na veřejnost.
- 31-33. O státních převratech. Něco o kořalce.
- 33-35. Svoboda zemědělců 1848-1914.
- 36. Koncem měsíce října 1918 nová republika Čes.slov.
- 37. Přišel měsíc říjen 1918.
- 38. Smrt Josefa Biskupa (kováře) č 73, bytem na č.81.

list:

39. Zájem o místa u státních řlabů.
- 40-42. Nastal rům se zakládáním JZD.
43. Rabování Sudet. Co hlásil rozhlas z Prahy v r. 1939.
44. Socialismus. Pacholčení.
- 45-46. Poutní procesí. Na Heltinově na svatbě.
47. Památný kříž. Jak p.řídici šk. houpal v r. 1948 občany.
48. Něco o partyzánech. Naše farnost spálovská.
- 49-52. Lidové staré zvyky, pověry a zásraky. Vasrmani.
- 54 b. O sedlákovi Adamovi (Adamovi) č.4.
55. Hrozný nepokoj v noci. Strašení lidu u Boží muky.
56. Soužení lidu od světlonočního. Milý křestane, poslyš!
57. Na Hostýně P. Maria křestanům pomohla. Ve Frydku ...
- 58-59. Pouť ke Skále P. Marie. Vavřincová pouť v Luboměři.
60. Vodní mlýn na Heltinově.

Čti: Některé články, které jsem již do různých sešitů byl již napsal, jsou sobě trochu odlišné, a to proto, že jsou napsány od více vyprávěčů. /R.M./

/str.64 v/ Bouřlivý problém se zakládáním JZD v Luboměři.

- list: /Dodatečně připsáno:/ Přenechal L.M. č.46 Luboměř
7.4.1975.
- 1-12. Různé články ohledně založení JZD v Luboměři.
 12. Připomínka. Povinnost nájemců sedláků v Luboměři.
 - 13-14. Dodávky sedláků a chalupníků panské vrchnosti r. 1623.
 - 15-16. Majitelé hospodářství v r. 1952 v Luboměři.
 17. Zemědělské družstvo v Jakubčovicích. Na zemědělce útočí.
 18. Vzpomínka na těžký život drob. zemědělců za Masaryka,
 - 19-20. Byl jsem v obchodě. O Mičkovi v Loučkách. a Beneše.
 - 21-27. Zakořeněná stará dědičná duševní zaostalost v Lub.
 - 28-29. Divný pokrok. Můj názor. Z novin "Našinec".
 - 30-32. Usedlíci v Luboměři v roku 1623. Mayerhof.
 - 33-53. Opis Urbáře z roku 1641, obce Luboměře.
 - 53-56. Robotní povinnosti poddaných v roku 1623.
 - 56-57. Sociální a hospodářské poměry v 17. stol. na Spálovsku.

list: Úmrtnost v Luboměři 1871-1964.

- 1-36. Varujme se nepoctivého jednání, sice

list: Ze zápisníku chudáků. V práci u kapitalistů.

- 1-5. Úvod. Nikolsk Usulisk, 4.11.1919, piše ze zajetí Adolf Fárda č.86.

list:

- 6-11. Adolf Fárda, Životopis. Narodený v r. 1886.
 12-13. Služebná Terezie Honyšova, nar. 1881 na č.87 v Lubom.
 14. Vyprávění mé matky Julie Míkové, nar. 1869. Na kopačku.
 15-16. Kluci školy vyjítí hajda do práce. V Kopřivnici ve
 vagonce 1912.
 17. Kradení trávníc. V Praze, v Olomouci klášterní budovy.
 18-19. Aloisie Kosková č.90 nar. 1902, co služebná vypráví.
 " Poslední dopisy Karla Léva č.6 své milence před po-
 pravou v Novém Jičíně dne 20.II.1946.
 20. Porodní bába čili babka v Luboměři.
 /str.65/
 21. Chudáci Moravané. Váleční zajatci 1939-1945.
 22. Žal mé matky Julie Míkové (č.d.98).
 23. Co vypravuje Terezie Honyšova 52. Ludvík Ondřej 24.
 Františka Honyšova 52.
 24. Chudák chválil sedláka. Vzpomínka na útrapy mé matky.
 25. Katastrofální sucho v r. 1904.
 26-27. Dále si matka stěžuje. Můj otec Rudolf Mík č.98.
 27 b. Adolf Horák č.47, nar.v r.1890, co pacholek.
 29. K sužování lidu v obci vzpomínám i otázku náboženskou.
 29-30. Dne 29.XII.1947 vyprávěla Terezie Honyšova č.52.
 32-35. Pronájem obecních rolí, louk a pastvin. Jména uživa-
 telů. Duševní sklíčenost v rodině Adolfa Čechy č.21.
 36. Pospolité spaní. Něco o košili.
 37-38. Poslyšte křesťané mili, co Vám povídají naše paměti.
 39. Furt se jede. O vy chudáci dědináři, vždyť vy ani
 nevíte, jakými chudáky jste.
 40. Dne 16.VIII.1958 vyprávěla sousedka Terezie Honyšova
 č.52. Zachytil jsem též lidové vyprávění o naší obci,
 o dřívějším verbování mužských na vojnu.

list:

Vorleufin, oder Preliminari-ter

- 1-40. Články ze selské rebelie na Spálovsku v r. 1726 až
 1731. Zajímavý doklad.

Stavba kostela v Luboměři a věci církevní.

- 1-23. Stavba kostela a reversy.
 24. P.farář Fr.Přikryl piše stížnost na konsistoř.
 25. Mé poznámky. Zajímavé.
 26. Něco z farního inventáře. Anmerkung. Ohledně piva.

list:

- 27-28. Příjmy p.faráře ve Spálově.
- 29-31. Nos Leopoldus. Zápis událostí.
- 32. U Skály P.Marie (u Odry). Sledování minulosti.
- 33-40. Částečný opis bohoslužebných knih při kostele ve Spálově. Léta Páně 1850 až 1881. Opsal: Rud.Mík.

/str.65 v/ Háboženství a lid vesnický na Spálovsku.

- 4-7. Adolf Ondřej, Luboměř č.58, co chudák vytrpěl ústrku proto, že po první válce světové vystoupil z římské církve ku bezvyznání. 8. O socialistech.
- 9. Chudák učeně. Po r. 1918 státní oslavy u nás mizerné.
- 10. Pán kaplan Al.Blaháček. Kostelník Mětěj Klezla č.82.
- 11. Urážka.(Boží muka). Konec s kupovaním míst v kostele.
- 12. Pěkný poslech v kostele. Dlužníci ve Spálově. Oféry.
- 13. Starý zvyk, modl.knížky mrtvému do hrobu. Pozor na křížáky. Pohřeb Vernerova ve Spálově. V r. 1923 sv.Misie ve Spálově. Zvětšení prostranství u Skály P.Marie.
- 14. V r. 1926 učitelka Jarmila Karličková.
- 15. Dne 14.4.1929 kázání p.faráře Oldř.Kyseláka v kostele.
- 16. Dne 16.3.1930. Výzva p.faráře proti Sovětskému Rusku.
- 17. Dne 21.3.1930 četl p.farář pastýřský list.
- 18. Dne 11.2.1931 odprovod Dr.Leop.Voříckého ve Spál. (+)
- 19. Misie v r.1933 ve Spál. V r.1934 starost postavit fáru.
- 20. Strach školáka z pondělka. Pochválen bud Ježíš Kristus.
- 21. Velikonoční zpověď. Výrok budmistra Rycka.
- 22. Veřejný škandál. Nedostaly rozhřešení.
- 23. Lepčík a farář Kyselák.
- 24. Předvolební řečník Hybner ze Závišic. Co řekl ?
- 25. P.farář Pavel Smolka a přivtělení k říši. Handlování.
- 26. Hnutí chudáků v Luboměři. Vzpomínáme Pavla Krále a Josefa Füssla /Nožky/.
- 27. Hnutí školáků proti tělesným trestům. Fr.Král, chovanci
- 28. nec č.4.Jos.Kašpar č.13 nar.1892 proti trestu hůlkou.
- 29. Velké hnutí dělníků ve skalách Jakub., Heřmánky r.1907.
- 30. V druhé polovici války světové. Tak svět odplácí.
- 31. Chudáčku, vždyť neměj strach sám ze sebe !
- 32. Dále bych měl pojednat o životech služebníků a čeládky. Pronásledování čtenářů brožúrek "Havliček".

list: /str.66/ Náboženské poměry v Luboměři.

- 1-3. Hlavní duševní sílu... Ohledně procesí ze Spálova.
Různé nábož.zvyky. Založení slavnosti Božího Těla 1683.
Hlídka kostela ve Spálově. na pouť.
4. Schisma papežské. Povinnost kněze jednou za rok jítí
5. Do Luboměře rajtoval kněz z Potštátu na koni.
- 6-9. Různé zprávy a příhody náboženské.
10. Staré požitky faráře spálovského.
- 11-12. Sedláči dědiny Spálova. Sedláči dědiny Luboměřa.
- 12-15. Desátky pro p.faráře ve Spálově.
- 15-16. Pomalu se na to příjde. Pústy.
17. Procesí čili proceství na pouť. Radost věřících.
18. Kam chodili z farnosti spálovské na pouť.
- 19-25. Dějiny kostela v Luboměři.
- 26-28. Úcta k sv.Jánu Nepomukovi a různá blouznění.
29. Pobožnost křížové cesty. Věčné světlo. Procesí za úrodu polní. Hřbitov. Do panských lesů. Kázání dětí
30. k modlitbě. Libání křížů. Na chudáky si každý troufá.
31. Od nás na pouť do Fulneka na Porciunkule. Jesuité.
32. Prvních 5 roků 1920-25 v Luboměři. Tomáš Klézla.
33. Vzpruha. Školáčka K.K. se smála Ševčíkovi do tváře.
34. O starém tisu ve Spálově. O kryptě pod kostelem ve Sp.
35. Lidové léčení. Na pouť ke Staré Vodě.
36. Na pouť do Dubu u Olomouce. Pouť do Frydku.
37. Dne 30.I.1961 u sousedky Terezie Honyšové č.52.
- 38-39. Na sv.Hostýn. O noclehу potníků na sv.Hostýně. Různé bajky o P.Marii. Duševně pokrokovi si po 1948 oddechli.
40. Luboměř, úsilí o stavbu fáry. Ještě v r.1922 pohřbívali v Luboměři sebevrahy bez rakve.

list: /str.66 v/ Naše kněžstvo a lid na Spálovsku.

1. Důstojnost a pojmenování kněze.
- 2-3. Slov pandělní si lidé velmi všímají. Různé poety.
Vystoupení z římské. Každého z kazatelny ohláší.
4. Lepší je hrst jistoty než pytel naděje.
5. P.farář Fr.Přikryl ve Spálově. Hlad na hostině.
6. Nová moje myšlenka. Kázání v kostele.
7. Chudobné pohřbívati zdarma. P.farář Oldř.Kyselák.
- 8-10. Táhne se to jako štrůdl. Za císaře pána.
11. Ž jak pohodlně si žije dnes na fáře panáček.

list:

12. Luboměř se dovolával o svého kaplana. O čaroděnicích.
 13. Bajka o smrti p.far. Flanderky. Málo příhodná událost.
 14. Pravda svědčí tak. Kněžstvo dobře učilo své věřící.
 15. Kněží v okolí v r. 1959.
 16. Nápis u hrobu na desce. Sám hřich.
 17. Staré řádstvo. Č chudáčku.
 18. Hřbitov (krchov). Poslyš, křestane milý.
 19. V době mého mládí. Pozoruj dnešní mládež.
 20. Odpověď, rabunk v Sudetách. I u nás jsou semci.
 21. Kyselák a Lapčík. Jednou v roce němec. kázání ve Spál.
 22. Před kázáním růženec a tři bož. ctnosti. Misie V Jindř.
 23. Údržba bludu. Staré věci kostela ve Spálově.
 24. Ze starých záznamů se dovídamo. Budete zajistí zvědaví.
 25. Změny, ve prospěch koho? Poznání světa.
 26. Strach a odvaha. Radostné putování.
 27. Zludaření farníci. Co jest kostel? Křestane, poslyš!
 28. Vyprávění hajného Enenkla, Sp. Budova farní ve Spál.
 29. Ale člověče, hlediš a nevidíš. Různá přání kněží ve Sp.
 30. Sám se dobře míti, druhým dobro slibovati.
 31. Vyprávění Anežky Mikové 51 a Terezie Honyšové č. 52.
 32. P.farář a kostelník Tyl ve Sp. Obnovení zdávek v Lub.
 33. Nelidské zacházení se samovrahý ve farnosti Spálovské.
 - " Staří lidé vzpomínají. Staří mládenci.
- /str.67/
34. Spravedlnost v době císaře pána. Roční nadělení.
 35. Lžina a nekonečné sliby patří do jednoho pytle.
O kostelním prádle.
 36. Ti staří lidé vymřeli. Zvon "Lutrián" ve Spálově.
 37. Cedule na starém buku u Skály P. Marie.
 38. O zrcadlech a o prvních kuchyních v Luboměři.
 39. Naše kněžstvo. Roční příjmy učitele. Pán farář spálovský žaluje na rychtáře (fojta) Haubelta v Luboměři,
že odopírá konati kněžskou fúru.
 40. Consignation der jährlichen Einkünfte des sponauer Schullehrers. /Soupis ročních příjmů spálov.učitele/.

Lidopisná práce

list: starého člověka v Luboměři Rud. Míka.

- 1-2. Milý čtenáři, mých zde uvedených záznamů. Moc člověka.
3. Kraj, jeho přírodní ráz a dějiny osídlení.

list:

- 4-6. Spojovací cesty a chodníky do okolních vesnic.
7. Rodová jména v r. 1927 na usedlostech. Zaniklá přesdívková jména.
- 8-9. Krása přírody. Co strom památný.
10. Z poměru zoologických. Pověra. O hadu.
11. Stará předzvěst. Plch.
- 12-14. Osídlení kraje. Nejstarší rodová jména. Různé.
15. Osada, lidem osazená. Poloha naší vesnice.
16. Hávsi v obci. Selské grunty na svém pozemku.
- 17-18. Jména tratí. Selské grunty.
- 19-20. O zařízení v jizbách. Dřevěné jizby. Ploty. Kalenice.
- 21-23. Štity, osvětlování, sklepy. Budovy veř., kápličky, sochy.
- 24-25. Kroj, zábava dětí, ženské střevíce.
- 27-28. Strava lidu. Zaměstnání. Vandráci.
- 29-30. O vepřovém mase. Obdělávání půdy. Přírodní lahůdky.
- 30 b. Porodní bábe.
/str.67 v/
31. Řeči zvířat. Pytlaci. Zaniklá řemesla.
- 32-33. Kultura společenská. Čeleď. Chudoba v pastýrní.
34. V obecním výboru. Sluhové obce. Škádlení. Justice.
- 35-36. Šestinedělka. Svatba. Nemoc.
- 37-40. Doba smutku. Různé lidové dobové zvyky a pověry v Luboměři. Dalo mi to mnoho přemýšlení a psaní.

list:

Z lidového vyprávění v Luboměři.

1. Jména besedníků večerama na č.98 u Klimenta Ambrože.
2. Náš kostel v Luboměři.
3. Švéda vypálil Spálov. V době švédské vojny.
- 4-36. 111 různých příkladů a vyprávění besedníků v Luboměři. Dobrý starý besedník u mého otce Rud.Míka č.98, Simon Ondřej, narozený v r. 1834 na č.12 v Luboměři. Zemřel v r. 1919 ve sedničce u svého syna Josefa Ondřeje č.10.

Opis urbářů obce Luboměře (Laudmer).

z roku: 1623, 1641, 1745.

Sešit o 62 listech ve tvrdých dešticích, velikost:
21 x 30 cm.

/str.68/

- list: Různé vzpomínky dědináře v Luboměři.
- 1-7. O životu lidu v Luboměři.
- 8-12. Něco z historie kraje. Něco o Spálově. Obrana vlasti.
13. Pán farář František Přikryl v Drahotuších.
- 14-17. Něco z dějin Spálova a Luboměře.
- 18-19. Jak to dopadlo při vzbouření sedláků na Spálovsku.
- 20-21. Rybníkářství. Vzbouření poddaného lidu.
22. Seznam 3 osob. Posli za vzbouření.
- 23-24. Zpráva o klášteru (Karthause) v Dolanech u Olomouce.
- 25-30. Kláštery na Moravě v roce 1794.
31. Potštát, Hranice, Drahotuše.
32. Trať Štědrovo na Spálovsku.
- 33-34. Za 20 let po ukončení švédské vojny.
35. Barón Záviš nabídl své panství Spálovu za 100.000 zl.
- 35 b. Panský dvůr v Luboměři.
36. Zchátralý dřevěný kostel ve Spálově.
37. Anhang. (dodatek - zajímavé).
- 38-40. Usedlíci v Luboměři v 17. století.
- 41-43. Partovice, Odrau, Sponau, Laudmer. Úcta sedláků.
- 44-49. Nová Registra dědiny Spálova, 1646.
- 50-64. Částečný opis gruntnice III. Luboměř (Laudmer).
65. Soupis usedlých v Luboměři v r. 1623. Ve Spálově.
66. Páni ze Závišů na Spálově. Hranečník ve Štolgruntě.
- 67-68. Stará pověst. O svatbách. Pojtká ve Stříteži.
- 69-70. Něco z lidových pověr. Něco z kraje.
71. Ještě dnes, tj. v r. 1969 vzpomíná Fr. Fárda č. 103.
- 71 b. Můj soused Ant. Honyš č. 52.
72. Hladná dívka na Dobešově. Hrob učitele Fr. Seidla.

/str.68 v/

- 73-74. Soupis hosp. zvířectva v Lub. a na Heltinově v r. 1930.
- 74 b. Poslední p. far. v Liptáni Gans. Něco o čemž se nepíše.
- 75-77. O tom se nepíše. Frant. Leher č. 49. Ant. Fárda č. 61.
78. Stará nadávka. Potěšení vojáků. Strašidla.
79. Úcta ke starým stromům. Něco ze života oficiérů.
- 80 b. Barón Mořic Záviš z Osenic.
81. Správec Vágener. Marie Klezlová 91 nepoužívala brejli.
- 81 b. Vdovy a vdovci v Luboměři v roce 1970.
- 82-87. Různé vzpomínky na různé události.
88. Polsko a Rusko. Dnešní poměry v Luboměři (1970).

list:

- 88 b. Ze života lidu víme. Co řekl Goebels.
89. Ševšovský učen. Vzpomínka na svatební veselí.
100. Na ruské frontě v nákopech 1917. Jan Kubica č.49.
101. Pepouš Ondřej. Vzpomínka. Obydlení dolního konce Lub.
- " b. Sedláci v Luboměři. Chytrost nejsou žádné čary.
102. Co pamatuji. Na svatbě č.33. Slova Maršálka bednáře, Sp.
- "-105. Studie o minulosti panského dvora Nový Dvůr, mezi Luboměřem, Lindavou a Liptáněm uprostřed.
106. Frant. Fára č.103, 87 roků starý, vyprávějá.
- " b. Poznámky z vycházky do N. Dvora dne 15.V.1970.
107. Heltinovské louky. Lidová zpráva z minulosti Luboměře.
108. Rektor (učitel) Jan Kubica. Svědomí mne nutí.
109. Častování v hospodách. Poznámka ku listu 106.
110. Věřící chudáčky, kam se stratily věci. Blouznění.

/str.69/

List: Různé sáznamy z kraje, historie a strašidla.

- 2-3. Vše pro potěšení budoucím.
- 4-5. Spálovsko bylo nejvíce ohroženo němectvím okolo r. 1880.
- 6-11. Studie do tmy, o Spálovsku.
- 11-16. Když se nastěhovali trvale do Spálova páni, tu se našel i p.duchovní.
- 17-19. Teď vezmu do prádla vasrmany.
20. Mory a vasrmani. Vrátim se ku Božímu.
- 21-22. Dědičné různé zvyky. Lidové léčení.
23. Zlomeniny a vyvaleniny. Velká pověra.
24. Skřítek, jarášek. Dva druhy nedobrých.
25. Zajímavá připomínka. Staré pověsti Spálova.
- 26-27. Naše myšlenky. Filosofie lidu. Misionář se hříchu nebál.
- 28-30. Staré pověsti Spálova dle babičky Enenklové.
31. Nečín. Názvy tratí. Památná Olomouc (ten Holomuc).
- 32-33. Tovaryši Ježíšovi. Vyložená bída.
34. Pövecký kroužek v Raškově (Radkově) 1930. Čaroděj Mařs (Sýkora) v Barnově.
35. Rychtář (fojt) Antón Malcher v Luboměři. Vypráví Jos. Král č.100 (ovčíř) o Spálově.
36. Škola ve Spálově na třetím místě. Poutě do Hrabyně.
- 37-38. Drahotušská kronika.
39. Kapelmeister Mach ve Spálově. Sousedé.
- 40-42. Časté besedové vzpomínky. Vzpomínka na zemřelé. Drak. Dotaz.

list:

43. Partovští muzikanti. Jak ničili své hříchy.
- 44-45. Psi dny řemeslníků. Žebračí vojna.
46. Móritz Šustek č.13. Názory historiků.
47. Dějiny Nového Jičína a okolí. Dr.Josef Beck /1854/.
- 47 b. Zjev staré zámožnosti.
48. Zřícenina hradu Puchart u Boňkova.
Jména osad: Dobešov, Jindřichov, Partovjice.
/str.69 v/
49. Stará lidová pověst u lidu v Luboměři.

Díl II.

1. Úvaha o historii našeho kraje, Potštát-Spálov.
Překážka pokroku. Jakub Svoboda.
- 2-11. Obecní pamětní kniha Potštátu a nejbližšího okolí.
12. Historické záznamy 16.stol. a starší jsou zajímavé.
15. Dúhá (Dlouhá) Polom. Štědrovo.
16. Něco z pohanských dědičných zvyků. Panské dvory.
- "b-18. Po době reformační byla nouze o katolické kněze.
19. Nejpravdivější vznik poutí ke Skále P.Marie.
20. Laurenz Malchar, Bäcker, Spál.186. Rum 1620.Poláci.
21. Ve Vesníku spálovském 2 studny. Stav zemědělců spál.
22. Panská pochoutka. Šelma Martinek, Spálov.
23. Orientační body v okolí v r.1914.
- "b-24. Výpis z farní kroniky 1751-1852.
- 25-26. Selské grunty a jejich výměra v r.1830 v Luboměři.
- 26-28. Sčítání a brakování lidu Spálova, Luboměře a Heltin.
29. Vzpomínka na pána Záviše.
- 30-31. Zpráva (zápis) o škole v Liptáni.
- 31-32. Vdovy a vdovci v r.1967 v Luboměři. V r.1238 byl no-tářem v Opavě p.Buchard. Křtiny v Odrázech.
- 32 b. Bojiště s Tatary u Velkého Týnce u Olomouce.
- 33-34. Dva případy z Luboměře, které se nezmí zapomenouti.
Ubližování Karlu Soviákoví a Antonímu Fárdovi.
- 35-36. Stará předszvět. Něco o Velkém pátku.
- 36 b. Z těžkého života v Lubom. Pro selata do Hranic a do Ol.
37. Předání klíče od svatostánku v kostele ve Sp.misionáři.
- 37-38. Měření starých stromů ve Spálově a v Luboměři.
- 38-39. Hněv poddaného lidu.
- 39-40. Poslechněte, draží v Kristu, co my jsme za lidé.
- 40 b. Konec kraválu proti JZD v Luboměři.
41. Proč museli v době císaře Frant.Josefa I. venkovaté

list:

41. tak trpěti oproti lidu ve městech.
 41 b. Šatstvo plátěné z domácí výroby lnové.
 /str.70/
 42-43. Církevní záležitost. O faráři Hofmanovi a jiné.
 Fabiánu
 43 b. Hradisko na Véclové skále (Švédské skále).
 44. Zrušení hlavní hospody v Luboměři. O Smrtné neděli.
 45. Hodno ku zamýšlení (kořalici).
 46. Kdy mi šel mráz po těle. Vraždy státníků.
 47. První schůze občanů v r. 1919 v Luboměři.
 48. Nímá rumu, nímá šturm (Bosňáci).
 Jak nás balamutil ve škole p.kaplan Štěpán Břečka.
 48 b. V době války, pověry lidu.
 49. Vzpomínka na Rychlíka (Rychlu) a Nováka ve Spálově.
 49 b. Pohřební vyzpěvování varhaníka Ant. Šimy, Spálov 165.
 50. Něco z Partovic. (Zajímavé).

list:

Rozmanitosti s obce Luboměře.

- 2-3. Tak jak jsem zvědavý. Jest jisté.
 4-12. Mysí to býti již velmi dlouho. O zeměpánovi.
 13-17. Údržba katolicismu. Něco z veřejného života.
 18-21. Výbuch války v r. 1914. O výchově lidu oné doby.
 22. Ukončením letopočtu 1900. Když je měsíc na nově.
 23-37. Trůn se vyškobrt. Německo. Strašný převrat. Voj.páni.
 38. Noční strašidla. Z vyprávění Malchara, pekaře Spálov.
 39. Co nám vesnickým zedníkům utkvělo v lesbeních o pohlavírech. O presidentu Eduardu Benešovi.

II.díl.

list:

Různé události a pověsti.

1. J.H.A.Galaš, Ant.Přöhlich a Frant.Přikryl drahotušský.
 2-3. Dávám za víru tomu historikovi. Z dětského života.
 4. O Moravské bráně. Pouť ke Skále P.Marie.
 5-6. Staré panny. Název. Myšlenkou za otcem, Chlapce.
 /str.70 v/
 7. Veselá nálada i u trpících. V době války.
 8. Válka. Ignác Kubica č.3 si stěžuje.
 9. Bouřlivá schůze občanů v r. 1919. Učitel Karel Lev.
 10. Ze starého popěvku. Křesťanské cvičení. Němečtí historikové. Na památku 10 letého trvání republiky čs.
 11-15. popsal jsem stav některých usedlostí ve Spálově vlastní obchůzkou.

list:

16. Starosaniklé selské grunty ve Spálově v 1.pol.17.stol.
- 17-20. O některých zajímavějších usedlostech ve Spálově.
21. Kocanda. Nové očislování usedlostí.
- 22-23. Převrat v životě duševním na Spálovsku.
- 24-25. Proti kněžskému vlivu na lid. Památný spis z r.1870.
26. Dle Pinkavy (historie). František Drda.
27. Historikové; Berger, Beck, Jaschke, Ulrich, Rolleder.
28. Kostel v Tošovicích. Vzbouření sedláčů.
29. Spálovsko jako samostatné panství. Barnov. Fr. Seidl, uč.
- 30-32. Záznam z r.1873. Slavnost. Slavnosti v r. 1877, 1868, 1898.
- 33-34. Starý zvyk v Luboměři při úmrtí. Pomník padlým v Lub.^{oh}.
35. V době let 1879-89 farář Fabian Hoffman. Dne 19.IX. 1938 odevzdávání zbraní. V době 1.1884-85 ve Spálově pán Filip Hrabě Kinský.
36. Opis listiny z doby selské bouře na Spálovsku (zajím.)
- 36 b. Z popisu Moravy od Řehoře Wolného.
37. Vzpomínám na úkloau. Z Luboměře do Parovic.
- 38-39. Odhalení pomníku padlých ve Spálově. Smutné divadlo.
40. Rozrušené mládí. Obec.výbor v době kapitalismu v Lub.
41. Dávní předkové byli pohané. Nová doba, socialismus.
42. Ten titul. Kněžstvo. Pravda vítězí. Co přinesla soci-
43. alisace. Staří lidé... Pamětní farní kniha 1751.
44. Ve 13, bohoslužební knize .../Gerechovice/. Obraz poří-
zen 1854. Krúza lajdáckého hospodaření v Luboměři.
45. Slova Fr.Paleckého. Výměra. Zavedení slavnosti Božího
- 46 b. Těla ve Spálově. Kostel ve Spálově.
47. Ja pane, to byli samci. Měl se dobré, ostatní trpěli.
48. Peníze v zemi. Zpěváci na pavlači v kostele ve Spálově.
- 49-50. Spálovsko se ubránilo. Co odnesla bez boje doba.
- 50 b. Předpověď sedláka Frant.Krále č.41 ("Kyryšáka")
/str.71/
51. Pověst o rakouském orlu. Ku každé fáře v okoli.
- 52-53. Pastýřský grunt č.47 v Luboměři. Za Heltinovem ~~jjest~~
Hilpersdorf (nově Hilbrovice).
- 53 b. Výrok císaře Josefa II.
- 54-57. Noční strašidla. Dotaz, čím byl lid strašen ?
- 58-59. Něco z obecní hospodárky v Luboměři.

list: Úvaha vesnického chudáka v Luboměři.

1-10. Luboměř má dosti zajímavou minulost.

list:

- 11-17. Svoboda po zrušené robotě v r. 1848.
- 18-19. Nezapomenutelný zůstane rok 1932 (nezaměstnanost).
- 20-21. Okupace /1938-1945/.
- 22-26. Opis gruntovnice spálovské z r. 1646. (Kupy usedlostí)
- 27-53. Urbární fasse, 1775 Ludmer. Sedláci, chalup., donkaři.
- 54-55. Robotní povinná doba.
56. Heltinov, v r. 1775 usedlí. Usedlí v r. 1966.
- 57-58. Consignation. /Soupis/.
- 59-60. Povinnost heltinovských v r. 1775 panské vrchnosti.
- 61-64. Heltinov, Hilpersdorf. Kam jdeš ? Na Heltinovo.
- 65-68. A co je s tím Hilpersdorferem ? První usedlici nového
- 69-70. Šercova. Stav zříceniny vodního mlýna pod Heltinovem.
- 71-72. Větrné mlýny. Na Nečíně 2 vodní mlýny (Mužňky) a pily.
73. Nekonečný strach z Prajza.
74. Naši předkové rádi putovali. Prodej sv. obrazů. Čtkán.
75. Poslední cimbálista. Politická rozbrkanost. Vápenky
76. na Drahách. Válečné půjčky.
77. O monstrancích a obrazech Křížové cesty. Návrh požehn.
78. Co vyprávěli ti lidé, kteří procházeli I. svět. válku
79. dona. Starý deskový obraz Nejsv. Trojice na č. 75 N&D.
- 80-92. Záznam denního jídla na č. 51.

/str. 71 v/

93. Kdo jsou ty časy. Svatba na č. 66 u Štěpánů. Úroda, 64.
- 94-96. Jakub Mík, sedlák č. 34 Spál., nar. 1810 vyprávěl:
Různá vyprávění vyprávěčů.
97. Dokud nebylo na vesnicích lékařů. Zloděj 1844 v Barnově.
98. Razítko (pečetítko) Spálova 1751. Rod Honýšů z Potštátu.
V Potštátě na náměstí jsou sochy. Na podstavci nápis.
99. Brevi vivens tempore repletur multis miseriis.
100. Oběžník (listina) z roku 1866.
Přečtěte si Pobělohorský konfiskační Moravský protokol z r. 1623. Potom se nedivně, že mnoho věřících ztratilo víru v nebe.

Minulost Spálova, Luboměře a Heltinova.

list: Dne 6.III.1975 přenechal p.učiteli Jiřímu Šimčovi, Luboměř č. 52.

1. Vyprávění o minulosti kraje zemana čili pána na Potštátě. Stará panská sídla na Potštátsku.
- 2-7. Tabulka, Potštát a Spálov v r. 1656-1676.

list:

9. Tabulka, Přerovský kraj, 1667.
 10. Součet zemědělců na panství spálovském v r. 1750.
 - 11-12. Seznam sedláků a chalupníků v r. 1623 v Luboměři.
 13. Poznámka (Anmerkung) panství Spálova v r. 1750.
 14. Sedláci ve Spálově 1750-1804.
 15. Plánek Nového, dříve Hilpersdorfského dvora.
 16. O Novém Dvoru za kostelem, před údolím Nečín.
 17. Druhé vzbouření sedláků. Utrpěla i panská vrchnost.^{skodu}
 19. Hostinský Raša (Konrád Rasch) u Skály P. Marie, č. 210 a 248. Stavební místa na panském návsi.
 - 20-23. Dopis do Spálova z hradu Starého Jičína v r. 1726.
 - 24-27. Hochlöbliches Königliches Ambt der Landeshaubmanschaft,
 28. 1732. Pisanný rozkaz odvésti nespokojence na Špilberg,
 29. 1728. Wohl Edler HochgeErtester Herr Cancellist.
- /str.72/
30. Notandum. Wohl Erwürdig in Gottgeistl.-hochgelehrter Herr Pfarrer. Dopis píše unterthäniger Knecht Andreas Zerw (Červ) schul-Meister. 18.III.1727.
 31. Anmerkung. De Pecunia adhuc Stabilisator Parochus ...
 32. Anno 1754, ohledně poutí římské Spálova do Potštátu a do Luboměře. Každých 10 roků sv. Misie.
 33. Parní krávy. Postavení sochy sv. Jana z Nep. ve Spálově.
 34. Circa aedes Parochiales... Noviter Capella Scherzoff.
 - 35-37. Kostel v Luboměři, Anno 1744. (Ten dřívější).
- Stavba kostela nového a jeho vysvěcení.
38. Anhang. Zmínka o husitismu a luteránech na Spálovsku.
 - 38 b. O zámeckém archívu ve Spálově.
 - 39-41. Paměti Spálova a Luboměře. Napsal v r. 1898 Ševčík Vilib.
 - 42-50. Popis Potštátu a některých německých vesnic v r. 1932.

Díl II. Různé příhody a staré pověsti.

52. Tři uhlíři. Naše prestará cesta ku řece Odře.
53. Ochuzení sv. Vavřince v Luboměři. Dědičné vypřávění.
54. Jakým způsobem došlo ke stavbě kostela v Luboměři.
55. Krchovo. Nám pevně zato. Ve starých záznamech.
56. Moravská brána mezi Bělotínem a Odrami.
57. Čaroděj Mandula na Rožnovsku.
58. Čaroděj Zetík. Čaroděj Majs v Barnově. O jarášku.
59. Sikora nedržel po smrti dobroru. Kouzla. Karty.
60. Ku uzdravení hledali ... O čem se nepiše.
- 61-63. Od bolení zubů. Po první válce světové. Škola,

list:

- 65-66. Něco o starých budmístrech. Barnov.
- 67-72. V době první republiky Čs., popis Spálova.
/str.72 v/
73. Opět něco z Luboměře. Dobrá Šporkassa.
74. Poskrovnu mastili zelí. Na stole jídlo. Nejhůře v době půstu. Mouchy. Ostatky sv. Anny u Staré Vody.
75. O soše sv. Jána (Nepom.) na placi ve Spálově. Heltinov.
76. Luboměřští u Staré Vody na pouť. Zatčení Karla Ondřeje č. 10.
- 77-81. Samoty na Spálovsku. Vození pošty. Neměli pro faráře slámy. Znak obce Luboměře.
83. Šimon Malcher č. 123 Spálov. Lorenz Král, Šenkýř, č. 66 Sp.
84. Scherzdorf Consignation, 1775. Luboměř, sedláci, 1667.
85. Chalupníci v r. 1667. Sedláci v r. 1732.
86. Chalupníci v r. 1732 v Lub. Poznámka o Filipu č. 82 Sp.
87. O dědičné rychtě (fojtství) v Luboměři. Entwurf.
88. Richter in Laudmer Anton Malcher. Vzpomínám.
89. Chytrost nejsou žádné čary. Staré léčení, podkuřování.
90. Na sv. Ondřeje. Velký pátek. Okolo r. 1900. Kousek historie. Vesník nejprve pánský.
92. Nový hřbitov ve Spálově. V Lubom. se p.farář popisil.
- 92 b. Léčení v obci.
93. Město Fotštát. Kde stála Frantova Božímučka ?
94. Za hospodského Tomáše Klézle 22 a Jos. Ondřeje č. 10.
- 94 b. Dominik Zach, Sp. 63. Co řekl A. Hitler, Josef II. Potštát Žádal. Co řekl Palacký ! Sedlák Král 43 komunistou.
95. Vavřín se hlásil ke slovu. Biskup: Ta drž hubu !
- 95 b. Procesí v r. 1866. Strašidla.
96. Kněz Liška. Uvažuji o odklonu našich předků od římské.
97. Poznámka o věřících. Zvětšení Heltinova. Usedlost v r. 1912. O Heltinově v matrice čteme, v r. 1699.
99. Pohřby z dědiny Šercovic 1706-1713.
- 99 b. Kam se podělí soukromě hospodářici majitelé Nového Dvora č. 75, 96, 77, 56.
100. Vyvolené osoby v obci Luboměři (1969). Doslov.

/str.73/ Luboměř, dříve Laudmer.

- 1-20. Vyprávění o našem Luboměři od nejstarších dob.
- 21-26. Něco o náboženství. Rámus v hospodě u Klézle č. 22.
- 27-28. Každoroční procesí na pouť.

list:

- 29-31. Ke Staré Vodě, do Frydku. Libor Filip (Spálov).
- 32-35. Na pouť do Potštátu, do Fulneka. Pouť na sv. Hostýn.
36. Jakou vědu měli naši poutníci o sv. Hostýně.
- 36-37. Rytovní zvyky. Na pouť na sv. Kopeček u Olomouce.
38. Do Hrabyně. Každoroční pouť ke Skále P. Marie.
39. Co se u Skály zázračného stalo.
- 39 b. Kristovým učením vzaly veškeré figurální věci sasvě.
40. Pobožnosti večerní v oktáv sv. Jana Nepomuckého.
- 40 b. Ve Spálově chodilo večer k sochám sv. Jána procesí.
41. Svatojánské ohně. Žid viděl P. Marii plakati.
42. Při těžko rozborných věcech: Drží to jak lutriánská víra.
- 42 b. Tomu již nepomůže ani svěcená (voda).
43. V době prezidenta T.G. Masaryka. Dohad s hospodským.
44. V masopust s medvěděm. Stavění máje.
- 45-47. Tři staré písni s notami.
48. Večerní májová pobožnost. Dožívám se 74 roky (mar. 4.4.)
- 49-50. Vánoce 1965. Jak mu asi bylo? O Rambouskovi, Spálov.
51. Díl II. Něco od dávna z okolí.
- 52-99. Rozhled po okolí s věže kostela. Celý tento druhý díl sešitu, jako kronika, vypráví o všem možném a záběhlém v Luboměři a ve Spálově i na Maltinově, až na list 99. tohoto dílu.

/str.73 v/ JZD v Luboměři.

Celý sešit o 40 listech obsahuje celý tento velký ru-
ml při zakládání JZD v Luboměři.

Dne 5.IV.1975 přenecháno Al. Mikovi, Luboměř č.46.

list:

Něco ze života lidu v Luboměři.

- 1-5. Jak tomu u nás bylo. Roční duševní běh života.
- 6-12. Tykadla panské šlechty. Přechod zemědělců do JZD.
13. Každý sedlák měl by věští.
- 14-21. Hájení svých pozemků a smutné události v obci.
- 22-23. Stýt, který neměl pro práce chtivé osoby ani trochu
24. Tak se to tutlalo až do příchodu A. Hitlera. dřiny.
- 24-28. Od r. 1945 do r. 1948 u nás.
29. Mezi zemědělci, kteří JZD nenávidí, mluví se takto.
- 30-39. Útěcha, výstraha. Na pranýřích. Veselý zemědělec.
- 40-46. Za kterýsik rok, po změně peněz. Uvažováno bylo o JZD.
- 47-48. Zajímavé bylo sledovati nové členy do JZD.

list:

- 49-51. Něco o hlubokých podestýlkách.
- 52-57. Socialismus. Spěch do lesa. Kečeno lidu bylo. tma.
- 58-62. Zrcadlo nucené dodávky. Jak jest to s otopem. Stará.
- 63-64. Moravské horské dědiny. Dnes mluví různí rozumbradové.
- /str.74/
- 65-67. Posudek. Protivný charakter. Největší drzost a hanob-
nost.
- 68-69. Scelování ploch. Zázrak u některých záhumenkářů.
- 70-87. Zemědělské družstvo v Luboměři a zdravotní stav čle-
nů družstva v roku 1962.
88. Já jako zapisovatel poměru.
89. Něco ze zaopatření starého lidu. (Vymninka).
- 90-91. To, co prožíváme po založení JZD něni konečné. Dokud.
92. Chudobní lidé.
- 93-100 Dále uvádím přehled nucených dodávek v r. 1951.
101. Člověk stratil cenu.
102. V jakém stavu předali zemědělci v Lub. pozemky do JZD.
103. Dále soukromě hospodářících v obci zůstalo.
104. Radost a šal poddaných.
105. První písemný seznam zemědělců v Lubom. z roku 1623.
106. Vědá to ti na tom vrchu, za keho súží panáček mňu ?
107. Co znoklidňuje vesnické precanty.
108. Kuba se má v tom vyznati. JZD.
109. Posměšná písnička, kterou zpívali v hospodě proti
110. Chudák napomínal jeden druhého.
112. Víte, kdy se i ti hroupí rozpláčou ? Dožili jsme se
pokroku.
113. Kostel a škola na vesnici.
- 114-15. O vesnických kronikářích. Druh lidu.
- 116-17. Ono to selhalo. Nedozrálý pojem.
118. Papežský dobrovolník. Malá vzpomínka sedmdesátníka.
- 118 b. Služí nám méněcenným vesničanům ...
120. Haltinovo, dne 3.VI.1962.
121. Jak u vás, tak u nás vaje rovno. (V r. 1915 na Sibiři).
Penize od handlů ře sa obili. Cenu určoval Žid Rosenfeld v Hr.
122. Nebylo slýcháno, že by Němoi z okolí jezdili k nám
pro slámu. Dříve to nešlo, dnes to jde.
123. Něco z kázání v kostele.
125. Pánové, kde jste ? Jsou Vaše duše spaseny ?

/str.74 v/	<u>Sešity, velikost 22x34 cm.</u>	Počet listů:
Seznam narozených v Luboměři 1900-1917		6
Protokol školy ve Spálově a v Luboměři, 1788		10
Můj sáznam o Spálově		10
Dějiny Luboměře, napsal v r. 1924 R. Mík.		19
Matrika narozených v Luboměři (opis)		18
Povídáčky čili ústní lidové podání v Luboměři.		10
Zvyky lidu v Luboměři.		10
Seznam zemřelých 1871-1930 v Luboměři a v Heltinově.		16
Válečníci z Luboměře 1914-1919.		8
Charakteristika lidu v Luboměři 1927		6
Slovník nářečí lidu na Spálovske.		20
Příloha ke slovníku		11
Lékařství. Opis z knihy Jana Tonsorise, 1771.		6
Z minulosti a přítomnosti.		6
Paměti některých válečníků.		10
K smíchu i k pláči.		6
Válka světová		6
Různé události z Luboměře.		24
Gregor Wolny, popis Moravy. Spálovsko,		10
Výkaz pozemků v Luboměři, 1750.		12
Činže a úroky vrchnosti spál. dávané, 18. století		16
Pozemky sedláků luboměřských, 1750 (i s příl.).		13
Výkaz pozemků usedlých v 17. stol. v Luboměři.		8
Pozemky sedláků spálovských 1750.		14
Z rebelie selské 1726-1732		8
Strojem psaná příloha		10
Opis dopisů rytíře Zena na St. Jičíně Šmidovi do Spál.		5
Opis zajímavých starých listin ohledně Luboměře.		4
Devatenáct sporůvých bodů. 1726-1729.		14
Memorabilia Partutovicensis (se 2 listy přílohy)		32
<i>/str.75/</i>		
Církevní popis farnosti spálovské.		6
Kostelní inventář z roku 1804 (opis)		8
Opis z farní pamětní knihy.		10
Consignatio.		8
Stará farní pamětní kniha 32x20 cm, opis.		4
Opis urbáře z roku 1745.		26
Výslech nespokojených sedláků v r. 1732.		20
Potětatské panství dle Řehoře Wolného.		10

Křty, pohřby, zdávky Luboměře 1684-1713.	20
Dějiny jednotlivých usedlostí v Luboměři i na Helt.	60
Naši dávní předkové.	20
Dějepisce Luboměře.	40
Staré povinnosti. Prodej pustého dvora (Nový Dvůr)	30
Kolacie (zejmavé).	66
Notata I.	20
Notata II.	20
Zachycená minulost I.	20
Zachycená vše 2.	20
Běžné záznamy, dopsány v r. 1953.	20
Dudniště a spolky.	20
Co bývalo. O jarmaku ve Spálově a jiné.	20
Výprávění starých lidí v Luboměři.	20
Protokoly výborových schůzí v Luboměři 1911-1938.	20
Duševní potreba dědinaře. Ed. Scheich, různé. Rozkaz.	20
Staré lidové zvyky v Luboměři.	20
Sešit mluví, jak ti chudí o to jmění přišli.	20
Ohledně záběhlých sedláků, fojta v Luboměři; Haltinov	20
Záře do tmy.	20

/List: /str.75 v/ Svazek letní, 30x42 cm, 129 listů.

2. My tělesně pracující dědinaři.
3. Císař František Josef I. Habsburg, 1848-1916.
- 4-5. Nezeměstnanost v r. 1932. Libor Filip. Terezie Poláčková č.30, naproti č.29.
- 6-7. Zaniklé nářečí v Luboměři. Ter. Honyšova 50 vypravuje.
- 8-9. Němoj, zájem o čestinu. Starý Žebrák vyprávěl.
10. Obecní. Přisadnice vedle krchova. Školní plat.
11. Mléko a tvaroh. Kýchání lidu.
- 12-13. Legionář z naší obce.
- 14-15. O pozdravu Pocházen bud Ježíš Kristus. O pekle.
16. Pusté usedlosti v Luboměři v roce 1954.
- 17-18. Obecní knihovna. Viditelná mizerie.
19. Stav selských budov v r. 1954 v Luboměři.
- 20-21. Rabování, 1945-46. Selské grunty v Luboměři, dělené.
- 22-23. Ceny u nás v r. 1912. Sčítání lidu v r. 1931 (Luboměř).
24. Roční deputát v zrní v r. 1863. Služební pansk. dvoru.
25. Hajní při panství Spálov v r. 1905.
26. Výdej obilí z panského dvora v r. 1863 (Spálov).

list:

27. Na velkostatku ve Spálově se v r. 1863 vymlátilo.
 - 28-31. Další výkaz při hospodárce ve dvorech ve Spál.a Lub.
 - 32-37. Rozenání otroků od svobodníků. Robotní činža.
 - 38-39. Nové zaněstnání. Pozor na zrdece národa.
 - 40-43. Zpověď římsko-katolíků. Naše okolí v roce 1954.
/str.76/
 44. Selské grunty v r. 1623 v Luboměři.
 - 45-46. Rok 1900. Chovatelé koní v Luboměři v r. 1954.
 - 47-48. Květena na Spálovsku. Lidé a kostel.
 - 49-51. Pokrok. Co lidé mezi sebou gadají. Komunismus.
 - 52-54. Zaniklé nikdy se nevrátí. Ze starého rozhlasu. Staré
 - 55-56. kápličky. Hromnice. Dědinoví muzikanti a šumaři.
 - 57-58. Co čert nechtěl. Autorský poplatek. Žid Rothschild.
 - 59-60. Nemravnota. Saně. Řezníci. Narození v r. 1858 v Lub.
 - 61-62. Co prováděli nebožtici. Odůvodněné poznámky.
 63. Velké Heřmánky, lidově Petrňovjice.
 64. Blbé hry Žondáčů v hospodách.
 - 65-66. Zajímavé proroctví. Němci na Spálovsku.
 67. František Přikryl, farář ve Spálově, 1899-1915.
 - 68-69. Haltinov. Kravál ve fabrice v Jakubčovicích.
 70. Novoty v římsko-katolické církvi.
 71. Nur für den Dienstgebrauch, Gemeindegruppe Odrau.
 72. Poslední řezníci ve Spálově.
 73. Jak pohlížíme my dědinaři na odsun našich Němců.
 - 74-75. Česká minulost. Pouť ke Skále P. Marie v r. 1939.
 76. Prodávaní míst ve farním kostele ve Spálově.
 77. Ze západního Německa, balíky k nám.
 - 78-79. Básničky: Tři doby země české. Uvítání pokroku.
 - 80-81. Těžký život. Třídění lidu v obci.
 82. Mladí sedláci by si příliš poměry před rokem 1939.
 - 83-85. Nějme na paměti něco z minulosti. Jména psů.
 - 86-87. Růstek. Císařovna Marie Terezie.
 - 88-89. Divadla. Vojáci ! Kdy přestanou války ?
 - 90-91. Atóm na vesnicích nevyrábí. Domácí léčení.
 - 92-93. Rozvětvení rodů na usedlostech. Milá vzpomínka.
 - 94-96. Výměra obecních pozemků. Obecní pronájmy pastvin.
 - 97-99. Další protokol o pronájmu obecních pozemků.
- /str.76 v/
100. Jak mi starosta Fr. Lév č. 15 odpověděl na poměry v Rusku.
 101. Vzpomínka na dobrý slovanský národ v Rusku.

list:

- 102-103. Výstraha. Blouznění koleček v mozku.
- 104-105. Nový svět. Jak pili v Rusku lidé čaj.
- 106-107. Stará nehybná duševní zaostalost. Klarinet píská.
- 108-109. Znaky okolních obcí. Smích lidu. troků.
- 110-111. A já pořád kdo to je. Staré navnadění vesnických o-
- 112-113. Novinka (komunisté). Ruská revoluce stála mnoho
- 114-115. krve. Něco z první války. Vojákům se zjevila P. Maria.
- 116-117. Krátká vzpomínka. Regruti.
- 118-119. Pán kaplan. Středověká výchova dětí.
- 120-121. Přežil jsem hlavy státu. To něni dnes k uvěření.
- 122-123. Hrdinové v době nebezpečí. Zapomenutá pohádka.
- 124-125. Frajzi v Luboměři. Věř jak chceš. O robotě, na kom
- 126-127. tkvěla. Alkoholici. Starý popěvek vyšel z paměti lidu.
- 128-129. Dopsal tento svazek listin, R. Mík v Luboměři,

v r. 1955, 12.III.

V Luboměři na lidových vesedlích,

1. list: v době panování apoštolského císaře Fr. Josefa I.
2. Příhody a pletky.
- 3-9. Z paměti Šimona Ondřeje č. 10. O bezvěrci. O fojtové hospodě, Hospodský Šmitke č. 22. Děvčata v noci u Boží-ruky. Frajzi táhli od Liptáňs. Horáček z Heltinova sa růbou s Prjzama. Prerocení o Rakúské říši.
- 10-13. Dle Jana Šustka č. 97. Hrom opálil tesařovi Kubicovi holens. Ševoi chodili šít do stavení. Vařený zajc. Světlonoční.
14. Dle Valentína Míka, Spálov 34. U Radeckého ve službě.
- 15-16. Dle Bernarda Ambróže č. 48. Obtúlení (libaní) rukou. Barón Záviš káral ovčíře.
17. Dle Terezy Honýšové 52. Láska ke ptákům.
18. Dle Biskupa č. 86. U pánu ve dvoře za pacholka.
19. Dle Josefa Krále č. 20. Tvrdé plátenice.

/str.77/

20. Sopřament, poslední flašinetář (lajrmon) ve Spálově.
22. Vidění záře okolo sbožných mužských. břed.
- 23-25. Holubice-herlička. Je to hřich nebo né? Prau s ním
- 26-28. Těšíký porod, Jízda na Smolnú. Na žních v Rakousích.
- 28-30. Zastřelil čerta. Čert chtěl mlynářovu dceru.
- 31-33. Večér na skúdelce. Kejkle. Kolářský učeň.
- 34-35. Chlapec započal mluviti. Stloukaní másle.

list:

- 36-37. Na vojančině za kuchaře. Zajic v zelí (v zelum).
 38-40. Laksírka v cestě. Z odlábu do Hranic. Mouchy při obědu.
 41-43. Prau (bil) sa s vasrmonem (vodníkem). V Liyniku na
 44-46. fáře. Přítel krav. Čarodenice. Ze starých pamětí.
 47-48. Židé zabijeli křesťanská děvčata. Arcibiskup Kohn v
 49. Luboměři. U Ondřejů na gruntě č.37.
 50-52. Něco z Haltinova. Za Seidla do školy. Šestinedělka pro
 53-54. vodu. Oběšence vezli na Smolnou. Zežíkaná strašidla.
 55-56. Dozvuk z doby lutriánské na Spálovsku. Zaříkal rotu
 57-58. v zelí. Hrob velmože ve Vesníku. Vesedy u Škrobánků 101.
 59-61. V Metálii v patálii. Na pánské robotě. Krnovský Jos.61.
 62-64. Šenář ukradl bibli. Hajný Füsl. Poslušní hasiči.
 65-67. Vyprávěč něl slovo. Vyprávěč pokračuje. O zemňákovem
 68-71. salátě. Švédské nepokoje. Švédové lákali lid z lesů.
 71-73. Starý běduje. Mlýn pod Haltinovem. Rvačky u muzik.
 74-75. Chudák Fárdů strýc. Vyhlášená místa strašidel.
 76-78. Vasrman u pece. Pastýř dobytka. Asenda mladíků.
 79-80. Na vesedlích u Matěja č.82, stoláře. Smutná záplata za
 81-83. práci. Obruč praskla na bečce. Kráva na půdě. Execírka
 84-86. na Štětkách. Sedláček-chalupník. Přiděl krmiv v r. 1905.
 87-88. Těžkosti z nenávisti. Doběhl udávače. Peníze v masnici.
 89-90. Zedníci a kořalka. Zabijení praset. Náhlá smrť.
 91-94. O mlýnech u nás. Moravský mlýn. Strach z moře.
 95-97. Oje v semi. Katolická výchova. U císaře Josefa II.
 98-100. Pánská vrchnost. Hradíčtě na Švédské skále. Přešle
 106-102. ho trpělivost. Muzikanty vezl pěšky. Štěpáni.
 103-104. Rozladění Spálova s farářem. Vypráví Šimon Ondřej.
 Vypráví náj otce Rudolf Mík č.98.

list: /str.77 v/ Hlas neštastných mezi štastnými.

2. V naší staré Evropě.
 3. Kouf (kouč) nemohou mluvit. Mluvin za ně jde.
 4. V době Reichu na práci do pánských lesů. Karel (syn)
 do skaly.
 5. Nezrevný budmistr, spachtoval si "Potoky".
 6. Budmistrí flinkali chudáky, nikdy né sedláky.
 7-10. Něco z vojančiny. Krádež krav. U starého odvodu. Ve-
 11-14. selý útěk. Lehoda v r. 1956. Dejte nám pokoj s prvně
 republikou. Krádež u mne. sobě.
 15-16. Na druhém to viděl, na sobě nikoliv. Zdechláň, přál jen

list:

- 17-19. Slipy zklamaly. Podivný případ s tolaty. Člověče,
 20-22. kam nás dali. A.Komenský. K neuvěření. Alois Mendl.
 23-24. Sám na sebe žalovati. U armády jeho Veličenstva.
 25- Vesnický lid jest bitý. Plánek gruntu.
 26-28. Svatýduch v r.1957. Vzpomínka na pouť. Neštastný byl
 29-32. ohvíliku štastný. Popoháněč. Háklivý pán. Háruživý
 kuřák. Strašné porážky národa.
 33-38. Co dohnalo zemědělce do JZD. Pán Žije, chudáci jsou
 v zemi. Zrcadlo mizerie a bidy. Střízliví jsou smut-
 ní. Běda přemoženým.
 39-40. Pomníček ruských padlých, 1945. Příjem rechtera i co
 varhanika. Kád kostelních stolic ve Spálově v r.1900.
 Něco z minulosti, o starém domácím zpěvu.
 41. Nejstrašidelnější pověsti kolovaly mezi lidem o Smolně.
 41-44. (listy prázdné).

/str.78/ Sešity ve tvrdých deseticích.

4. Sešit o 70 listech, velikost 30 x 22 cm.

Popisuje dobu od r.1944 do r.1958. Pro Luboměř velmi zjíma-
 vé události.

2. Sešit o 70 listech, velikost 20 x 24 cm,
 s názvem Soupisy užedlých v Luboměři. Selské grunty s výmě-
 rou pozemků, dokud byly joště v celosti. Díly domácí, Paděl-
 ky, Vsisko, Kúte.

Převzal 30.XII.1975 bratr Eduš Mik, Luboměř 17.

3. Sešit o 42 listech, velikost 17 x 20 cm,
 s názvem Různé vzpomínky ze života lidu v Luboměři.

Malá gruntávnice Luboměře, se životopisem pisatele
 Rudolfa Míka. Velikost 22 x 30 cm, asi 100 listů obsahu.

Pamětní kniha, 29 x 21 cm, obsah 100 listů. Úvaha o
 minulosti našeho kraje: Spálova, Luboměře a Haltinové.

Kronika dle abecedního postupu, 34 x 22 cm, 100 listů.

/Tuto knihu s názvem Kronika dle abecedy po válce světové,
 Luboměř 1930-1973, jsem opsal na stroji v r.1986. F.Š./

Kronika (let) 1918-1945. Velikost 22 x 30 cm.

Obsah 150 listů.

/str.78 v/ Zemědělská kronika Luboměře, 30 x 21 cm.

Obsah: 110 listů popsaných, 16 listů černých albumových.

Vesnická kronika, 22 x 29 cm, v chodu /tj. současně v provozu, autor do ní píše/.

Opis urbáře vesnice Barnova (Bernhou) z r. 1745.
Velikost 30 x 43 cm. Obsah 73 listy.

Vesnice Barnov byla německá. Zanikla po vypuzení Němců v r. 1945. V roce 1938 dělali Němci v Barnově velkou rotyku proti Čs. republice. Mobilizační rozkaz neuposlechli. Utěkli do lesů. Nejzúřivější byla v Barnově rodina Tenglerů. Byla u nich v domě i Šermiška (přestřelka) s četníkama. Konec koncem na všechno smutně doplatili.

Sešit 21 x 15 cm o 20 popsaných listech.

Starý vysvádění. Srážka svou světu 1919 v Luboměři. Skice /skica, náčrt/ místa Balerova větrného mlýna v Luboměři.

/str.79/

Sešit, tvrdé deštice, 20 x 30 cm, obsah 60 listů.

list: Nápis: Vesnické vědomosti.

- 1-4. Loba panování císaře Josefa I. Užitel v dědině na besedy nechodil. O Čardě u Jindřichova. Veteránská slavnost v Potštátě.
5. Nečín, mlýnky (Mujňky) na Nečíně. Hradník Tomáš v Odřích. Suchá. Meltinovský mlýn. První usedlici Šercova.
7. Pohřby. Staré zvyky. O Bindrovi na Meltinově. Relikvia. Častochovo. Kontumace psů. Šustek č.2. Volné pauzení dobytka. Požár "Pasek" u kostela.
9. Pověry. Vlastenecká nadějnost.
10. V kritické těžké době. Zbořené hrady v našem okoli. Dětská chytáčka.
12. Sklepy. Hrad Buchlov. Klášter Hradisko. V r. 1614 arcibiskup Bauer. Dobrý na klepeta. Odvozování jmén. V Rartovicích u sv. Jana.
14. Zajímavé trati. Svatý Isidor, patron dobytka.
- 15-16. Náš křehov. Podivíni. Vzruha. Zráda. Potštát.
- 19-20. Ves Hilperzdroj. Hitler o školách. Člověk.
21. Úvaha o námlousti Nového Dvora za kostelem. Střed mezi obcemi Landmer, Lindenau, Liebanthal.
- 22-23. Turzovka. Stará příslovi. Vzpomínka na p. administrátora Tomáše Svobodu (1950-1962).

list:

24. O čem má panáček kásati. Vzpomínka na rod Knavských.
25. Odvětví. Milý křeštan, poslyš.
26. Některá slova z lidového nářečí. nouti.
27. Smutná vzpomínka na zašlé události. To nelze zapome-
28. Potštát, lidově Poštát. Židovské krchovo. Wüste Hoff,
29. Nový Dvůr. Něco z Partovic.
30. Učitel klopýtl. Učitel Jan Kubica. Vesnická komedie.
31. Štěpáni. Hospoda č.61 Spálov. Draní peří na č.48.
32. Něco o muzikantech v Partovicích. V Rusku a v Polsku. Barnov. Dobrá rada.
- /str.79 v/
33. Hrob švédského generála ve Vesníku. Délka polního kláštera v N.Dvoře. Milovníci starých památek. Okna řísla d.75 (v N.Dvoře).
34. Vzpomínka na zašlou událost. Poprava Karla Léva z č.6.
- 35+36. Výpověď Ferd.Ondřeje č.82. Pobavení na fáře. Potštát.
37. Historikové: Schwarz, Pfizner, Dr.J.Beck, Stanzel,
38. piší. Opět něco o Puchartu.
- 40-41. Pozdrav. Dobrá rada. Něco se záznamu Liptáně.
46. Vzpomínám na vánoce 1914. Můj otec. Besiedlung.
47. Jak se chovalo kněžstvo před dobou husitskou. Pozemky po zaniklé vsi Hilpersdorfu.
48. Klášterní mnichové stavěli. O Novém Dvoře.
49. Poslední hospodáři v Novém Dvoře. Vendelin Kočtář.
50. Kostečka. Bádání o minulosti našeho kraje. Zjevení P.Marie u č.d.52. Následkem založení JZD přicházejí lidé k penězům. Vesnický lid žije v různých mamonech.
51. Vesnický tělesně pracující lid žízní po ... Něco o Šerzech.
52. Něco z farní kroniky partutovské. Zámek v Hramicích. Zájezdy.
53. Kromě hradů celých ... Zajímavé jest... Dle sledování historie našeho kraje. Dávnou minulost naší vlasti je těžko luštiti.
55. Národní Jednota. Protitlak. Katolická mladina na Spálovsku. Nový Dvůr. Pohřby na Heltinově v roku 1706. 1547 pustý Heltvínov.
56. Karel Ferdinand v.Scherz. Louky u postého Dvora. Kup novo postavené usedlosti na Šercově, od pána Šerce v r.1717. Pověst o Zuzance, manželce faráře Jana v roku 1574 ve Spálově.

list:

57. Druhá pověst o Zuzance ve Spálově. Feldklöster oder Vorwerke. Co vyprávěl rotmistr Petr Živela v Liptáni. Škola v Liptáni.

58. Učitelé v Liptáni. Naši okoliční Němcové.

- 59-60. Letopočty na staveňoch v Luboměři. Šéza. Pojistvi a selské usedlosti čili grunty celé a rozdělené.

Dne 17.V.1975 předáno p.Míkové č.d.46 v Lub.

/str.80/

Zrcadlo minulosti našeho kraje

Potštát - Spálov.

Sešit o 40 listech, tvrdé deštice, velikost 30x21 cm. Zajímavé články, zachycené z minulosti.

Luboměř 1971. lidská bydliště v Luboměři.

Tvrzde deštice, 40 listů. Dopsal při 80 letech své životní pouti. Dne 7.V.1972. R.Mík (v.r.) Lub.51.

Sedláci-rustikalisté, se selskými grunty a fojt v Luboměři. Sešit, tvrdé deštice. Obsah 40 listů.

Příběhy z minulosti na Spálovsku.

list:

Vázany sešit, 40 bílých listů.

1. Všechno má svou dobu. Své trvání a svůj zánik.

2-4. Srážka dvou světů v r. 1919 v Luboměři.

5-7. Jarmak ve Spálově. Vasrman ve Spálově na jarmaku.

8-11. Malá vzpomínka na mého učitele Vilibalda Ševčíka.

12. Když já, jako bývalý Ševčíků školák.

13-17. Zapisovati se má, co zaniká. Něco z vojančiny.

18-19. Dojemná vzpomínka. (Odsun Němců).

20. To jsou oni, kteří nám narafiočili válku v r. 1914.

21. Veselé hýření mužských ve Spálově a v Luboměři.

22. Muzikanti v okolí Spálova před r. 1914.

23. Úryvek o hudbě v Rusku 1914-1918.

24-29. V kostele v Rusku. Něco svatebního z Ruska.

30-32. Zajímavý případ (Pohřeb Wernerova). Láska ku ptákům (Honýšová 52). Vesedy u Škrobanků na č.101.

33. Zpovědnice v hospodě č.22.

34-35. Stará nehybná dusnota lidu v Luboměři.

36-38. Jak pohlížím já jako 80 letý na naši minulost.

39 Okénko do věcí církevních. Spálovsko. Puchard. Nový Dvůr za kostelem v Luboměři.

/str.80 v/ Zápisník starého R.Míka v Luboměři, v domku č.51.

/list: Tvrde dříví, velikost 20x30 cm, 40 pops.listů.

1-3. Stavba kostelů. Prastará pěsňa. Na Nový rok koledou.

4-5. Krásná podívaná, západ slunka. Majitelé Heltinova v milosti.

6. V dnešní socialistické republice.

7. Ještě v době Hitlerovy války.

8. Vítr (větr) ztratil v Luboměři zaměstnání.

9-11. V roce 1965 v Listopadu prodal jsem starožitnosti...!

12-13. Zašlost. V třináctém století. Na vesedlách.

14-15. Dne 27.srpna 1940. Pravdivá slova Adolfa Hitlera.

16. Až do r.1920 měl na Nečíně každý vodní mlýn i pilu.

17. Píseň (pěsňa), která byla zpívána okolo r.1900.

18-19. Kdyby bylo dovoleno. Zaniká i v Luboměři.

20-21. V kostele v Luboměři. Máme rok 1974.

22. Posměšná píseň. Divné lidské stvoření.

23. Vzpomínám na dobu před první válkou světovou.

24. Školní píseň.

25. Jak blaze se v obci žije bez politických spolků.

26. Sedláci v Luboměři. Staré luboměřské pěsně.

27-28. Velký pátek. Pocestný. Školní píseň.

29. Panský dvůr i se zámeckou budovou ve Spálově.

30. Staré zvyky a vyprávění starých lidí na Spálovsku.

Blahoslavení chudí duchem.

/str.81/

31. Máj 1974. Věk nad 80 roků.

32-33. Pustý dvůr za kostelem. Nový Dvůr za kostelem.

34-35. Dne 26.máje 1974. Spálovský p.farář Frant.Přikryl.

Josef Šustek č.29.

36-40. Kup z roku 1783. Poslední popsaný list (40).

Dne 14.IV.1975 jsem přenechal tento sešit

panu Sendlerovi na Matúšově. (R.M.)

Záznamy každého měsíce v roce. Rok 1919 až 1965.

Přenechal jsem toto dílo p.učiteli Jilj.Šimíčkovi
do vlastnictví dne 12.V.1975.

/Další listy 82 až 94 jsou volné, nepopsané, další
rukopisný text je napsán na listu 92, str.92 a 92 v/
F.S. ./.

/str.92/

Opis svatební smlouvy z roku 1829,
týkající se chalupnické usedlosti č.28 v Luboměři.

/Bozn.R.Míka:/ Originál jsem prodal dne 16.III.1975
 Ant.Brňákoví.

Roku 1829 dne 14.června, staly se v přítomnosti dole podepsaných svědků následující chvalitebné a neporušené smlouvy, totiž mezi poctivým mládencem Josefem Kubitou, synu po zemřelém Jakubu Kubitou, a děvečkou Maryanou, Josefa Fárdu zahradníka, oba z Luboměřa, kteréžto následující věci v sobě obsahuji:

Předně I Věnuje otec nevěstin svej dceři Maryaně a svému nastávajícímu zeťovi svůj pod Nro 28. stojící domek v cenně za 40 fr.stříbka, mimo toho ale ještě 10 fr. stříbra na pohřeby pro oba. Otec nevjestin si vymiňuje do své libosti hospodařit. Jistotně ale neví, jestli to za půl, a neb za rok bude.

Při místě zůstane 3 letý volek, 2 letá jalovice, 1 vůz, 1 hak s hakoviskem, pára brán, 1 pila, pantok, sekera, motyka, rýl, žigla, armara, zelová bečka, řezací stolica a troky.

Dokaváť otec hospodařit bude, má zeť i s cerou při jeho stole žít. Co oni ale od šatů, a neb na cokoliv potřebovat budou, to se jím z hospodářství zjedná.

Mimo toho ale ještě půl vrtla semenca, otec set jím slibuje.

Za druhé I Věnuje matka Ženichova svému synovi, a svej nastávající nevěstě 20 fr.stříbra a krávu.

Když ale tomu zeťovi místo popustím, tak si vymiňují půl dolní zahrady, polovic ovoce, úhora polovici, za úhorcem rolu až po cestu, na pů vrtla zahrady od zadku na zelí, a na zemňáky. Na Příčnici louky záhon od role, za rolou až po cestu. Nad loukou tu rolu pod příčnicou. V potůčkoch doleček až po jasen. V zadním poli na hrabau..... v jednom úhoru. V zadním poli prostřední, a Šádek odtrženy.

/str.92 v/ S dřívím k topení, otcí zaopatřit, tuto vejminku bude povinen celou obdělat, vyvést a přivést. Kdybychme my ale pro starost pracovat nemohli, tak si vymiňujem sypanou vejminku, totiž: 8 M /měřic/ rži, 4 M.ječmene, 2 vědra zelí, 10 klóbů lnu, 12 u.másla a od Jiřího až do Wáclava si vyžadám každý den más mléka. Kdybychme ale jeden, neb druhý zemřeli, budeli se potom výminkářovi líbit, může

s hospodářem stolovat, a nebo bude hospodář povinen vejmen-kářovi 6 M rži a 2 M ječmena dať, a mimo toho 3 měrky zemjáku sadit, a hospodář bude povinen vejmlinku opravovať.

Hned pak po kněžském požehnání dosahují tyto smluvy svej platnosti, a zůstanou za darované nevěstě, a něj nevěstiny Ženichovi.

Kdyby tělesný dědic zůstal z prvního manželstva, nechť jest to mužského neb ženského pohlaví, tak on přinde dědi-cem zůstane.

Kdyby za dvě léta žádny dědic nezůstal, a dcera zemře-la, tak místo bude o 20 fr.stříbra drahší. Kdyby ale má žena zemřela, a já se oženil, tak já tej ženě kvartýr zavádím.

Z tomu tak jest, dosvědčuje podpis našich ruk, jenž se stalo roku a dne vejš psaného.

Nevjestrin otec

Joseph Farda

Johann Šime, svjedek

Franz Ritzek, svjedek

Mariana Farda, nevjestka.

Ženichova matka

+++ Maryna Kubitza

Joseph Král, svjedek

+++ Franz Heichel, svjedek

+++ Joseph Kubitza, ženich.

/Další 3 strany jsou opět volné, nepopsané a psaný text začíná na str.94 v/.

V době panování císaře Frant.Josefa I. Habsburského ve Vídni.

V roce 1913

v měsíci říjnu, nastoupil jsem vojenskou službu v Olomouci u pěšího pluku č.54, 10.setniny v Jesuitských kasárnách. První dopis jsem poslal mým rodičům do Luboměře dne 16.XI. 1913, tohoto znění:

Mili rodiče !

Já Vás předem všechny vespolek pozdravuji a zděluji Vám, že jsem zdravý, a ty vše které jste mi poslali jsem všechny správně obdržel, a si pochutnal. Bylo to všechno dobré.

Mi se ta vojančina dosti líbí, třebas máme mnoho puco-vání. Vycvičení jsme již dosti dobře, a měli jsme již v pá-tek cvičení noční.

Šarše mám dosti dobré. Němce, znají obojí řeč. Cuksfūra je z Bělotína, kaprál je z Hranic a frajtr je z Br-na. V naší cimře jsou Češi. V druhé cimře jsou Němci, a p.

lajtnant též Němec, a ti mají přednost u kompanije.

To nám dělá Švandu při všem, obzvláště když máme školu. Z nás se jistě žádný za Šarši nedostane. U druhých komp. je to jinačí. Tam mají Šarše české, i důstojníky.

Teskno nás néni. Máme zde 2 harmoniky. Hrajem zde ve sele, a 5 hudebníků od štábu, kteří šli od hudby vojenské pryč. Je tam pryživot špatný.

Já jsem mohl též jít k hudbě. Mne se ptali. Já jsem se na ten jejich život přeptal jednoho cuksföhry, a ten mi to zhaněl, a hned jsem řekl, že zůstanu raději u kompanye.

Vycházku až do 9 hod. večér měl jsem již 3 krát, vždy /str. 9/ v neděli. Potom nám to jeden pokazil. Přerazil, a už byl konec.

Dostali jsme trest, a sice psát 800 krát, celý cuk: "Jeden za všechny, a všichni za jednoho", a k tomu po 2 neděle sedět v kasárně.

Takových trestů máme co chvíle. Někdo něco neopucuje nebo neumí nazepamět, a už je to hotové. Učení je moc takové, že dlouhé příklady musíme uměti nazepamět.

U Neráda jsem ještě nebyl. Králů Franz, co sloužil u Adama č. 4, jest kaprálem, byl u mne již dvakrát. S Honýšem, s Ondřejovým Rudolfem ze dvora, Klézlovým a Týlovým ze Spálova jsem již byl.

To jídlo je dobré. Dostáváme ráno kávu černou, někdy bílou. V poledne jsou všelijaká jídla, velmi dobrá. Večér též káva.

Ráno vstáváme o 1/2 6. hodině. Napřed si udělá každý lůžko, pak se zamete, všechno opucuje, střevíce, tornu, flintu, čapku, vestu, kabát, bajonet, vašraum, a pak je snidaní, potom vizita. O 7 hod. ráno gevěhr ūbunky až do 8 hodin. Pak se jde na execirák, a cvičí se až do 11 hodin. Pak se jde domů, zase se dělají ty túry předem jmenované, a následuje oběd.

O 1 hodině se jde cvičit a trvá to do 5 hodin. Potom se doma zase všechno vyglančí, a v 9 hod. jede se spáti.

V sobotu se cvičí jen dopoledne. Odpoledne se všechno umývá, pere, a štrózaky se slámonou vykopávají a perou. Výplata je každá pátý den, 80 haléřů. Tabák neberu.

Chléb se fasuje na 5 dnů 2 a 1/2 štrycole. Měli jsme při tom hlad. Šli jsme my regruti o přidanek. Dostali jsme

1 štrycetu přidanou. Teď máme 3 a 1/2 štrycete na 5 dnů.

/str.95 v/ Zoldu přidati nechtějí. Pochybuje jich.

Koupí se globín, Šuviks, petrolej, uhlí, cveky do botů, mast na flintu, sidól, od praní prádla se platí, a to jde pořád dokola. Hloupé je to, že voják musí kupovať petrolej ku svícení a uhlí ku topení. Od praní prádla se platí od košile 4 krejcaru a od spodků 3 kerjcaru. Pere to Ženská z města Olomouce.

Jest tady dosti teplé počasí, ale mnoho bláta. Když si musíme lehnout do bláta, tak vyhližíme jako prasata, a zahedlouho se musí opět všechno svítiti.

Biskupu Franz mi již psal, a já mu též odepíši. Já bych Vám již v týdnu psal, ale ve dne není času a večer není pokoj. Musí se čekati na neděli. Teď piši, ale stojí to již zato.

Tělocvičné cviky máme i velice nebezpečné. Moc z vysoka skákat a přes vysoké zdivo přelézati, a všelijaké tělesné točení a kroucení.

Já si na Luboměř málokdy vzpomenu, poněvadž žijeme zde v hamáře, jako v hospodě. Zloděje máme zde též mezi námi, ale já si dávám na mé věci pozor.

Jsou zde vojáci většinou od Přerova, Lipníka, i ze Zbraslavova od Hranic. Střílet jsme již stříleli. Já mám moc špatný gvér. Kdyby střílel z našeho náspu na Sehnálkovou sednišku, tak vystřelím Klézlovi Matěji všechny tabule v oknech. Tak nese na bok. Při střílení do šajby jsem 2 trefil a nechal jsem střílet cuksfuru. Ten trefil všechn 5 ran sv. Petrovi do oken.

Jedna věc je mi hloupá, že se voják nic nedozví, co je ve světě nového. Nikdo nesmí odebírat a čísti noviny. Nebyl by byl přísně potrestán.

/str.96/ O tanečních zábavách není ani smradu. Všechno je potíchu. Do kostela chodíme jednou za týden.

Příslahu jsme měli na den Všech svatých. Byl to velice slavný den. Šaty máme moc špatné. V den všední se v nich válíme, a v neděli máme v nich dělati parádu.

Na Vánoce se již těšíme na odláb. Musíme si ale koupiti, co máme moc špatné, u žida za své. Tak možná, že se na Vánoce uhlídáme.

Neposílejte mi nic, dokud Vám o něco nenapiši. Když člověk něco dostane, to každý hlédí jako vlk. Ode mne žádný

nic nedostane, ani nic neukazuji.

Tak tam v Luboměři hodně se veselte, a kdyby někdo se chtěl učít na křídlovku, tak bych tu mou prodal za 20 Kč. Teď začneme chodit brzy na varty. To bude dobré, ale špatné to bude v noci, když bude pršet.

Z Heltinova Rérichů Valentín spal vedle mne, a již je pryč. Dostal se domů. Je nemocen na plice. Šlo jich mnoho domů. Obzvláště na puklinky. Z naší cimry 5 mužů. Na náměstí se rádi neukazujeme, protože musí člověk dávat pozor a pořád salutyrovat.

Tak další věci budu Vám psáti zase později, ale ne často, poněvadž voják musí šporovat.

Tak Vás všechny pozdravuji, i hudebníky luboměřské i liptanské. S Bohem zůstávám Rudolf. (Adresu již víte.)

Poznámka Rudolfa Míka na zadní straně obálky této knihy:

Ten chuap chodí do Bílovce na tarmaky.
Občané o něm mluvili.

Ant. Honýš č. 52 několikráté řekl:
..... bývau budmístrem v Luboměři. Šaliu obec. Ten sa nažhrau párek (uzenek) na tarmakoch za obecní peníze.

/Přepsal na zadní předsádku knihy Fr. Šustek, Spálov 21
dne 21.7.1986/.

-oo-

Rukopisnou knihu Rudolfa Míka "Seznam mých písemnosti, které jsem napsal" jsem opsal na stroji "Daro" ve čtyřech vyhotoveních v době od 23.4. do 15.5.1988 ve věku 73 let.

František Šustek, Spálov 21.

D o s l o v .

Významný vlastivědný spisovatel na Spálovsku Rudolf Mík, autor této knihy "Seznam mých písemností, které jsem napsal", se narodil 4.dubna 1892 v Luboměři na čís.71, zemřel 12.června 1975 v Luboměři na čís.51. Uvedenou knihu začal psát a z větší části napsal v r.1970, ale některé poznámky v ní dokončil až v r.1975, nedlouho před svou smrtí.

Kniha obsahuje vlastní soupis Míkových rukopisných prací a je cenná zejména tím, že uvádí v každé práci názvy jednotlivých článků a témat, o nichž autor piše. Velmi důležité jsou také Míkovy poznámky o tom, kterým osobám některé ze svých spisů přenechal, takže by bylo možno z celého jeho díla provésti opisy, a tak jeho zatím zčásti ještě rozptýlené dílo zkompletovat.

Na základě Míkova rukopisu "Seznam mých písemnosti..." sestavil v r.1987 přítel Ing. Ant. Ondřej (Luboměř, N.Dvůr 76) "Přehled rukopisů Rudolfa Míka" (12 stran strojopisu formátu A 4), v němž je provedeno základní rozvržení Míkova kronikářského a spisovatelského životního díla.

Rukopis této Míkova knihy mi zapůjčil jeho synovec Bohumil Mík, Spálov č.132, vedoucí Dřevovýroby ve Spálově (od 1.5.1988 v důchodu), který chová většinu Míkových rukopisných spisů.

Míkův "Seznam mých písemností..." je napsán v knize s červenými deskami, jejíž formát 21 x 30 cm. Kniha obsahovala původně 100 linkovaných listů, z nichž 4 listy (81-84) byly vyřezány a autor pak provedl číslování listů průběžně 1 až 96. V opisu bylo ponecháno a uvedeno v textu původní autorovo číslování listů, a to tak, že první strana je označena vždy číslem listu (např. 80), druhá strana téhož listu je označena písmenkem v (např. 80 v). Nepopsány zůstaly v knize listy a stránky: 81 v, 82 až 91, pak 93-94 a 96 v.

Ke konci knihy R.Mík napsal 16.března 1975 na list 92 (str.92 a 92 v) Opis svatební smlouvy z r.1829 (originál prodal Ant. Brňákoví) a na stranách 94 v až 96 opis svého dopisu z vojny rodičům ze dne 16.XI.1913.

R.Mík většinu svých spisů psal spontánně, přímo na papír, bez konceptu, přičemž se vyskytuje jen málo škrtů nebo oprav a písmo je velmi úhledné.

Mík psal převážně v neděle a ve svátky, ponejvíce v dobu, kdy jeho manželka byla v kostele. Zachycoval události na papír nejčastěji bezprostředně po jejich výskytu; své světové a filosofické i morální názory a stanoviška zapisoval ihned, jak se mu v mysli objevily. Tím si vysvětlíme, že pod nadpisem knihy nebo sešitu najdeme články různého i odlišného obsahu, než jak udává nadpis. Z jeho zachycování okamžitých nápadů vyplývá skutečnost, že některé látky a téma se v jeho díle opakují i několikrát, zpravidla v méně obměnách.

Pokud jde o Míkův osobní pravopis, ponechal jsem při přepisu všechny jeho odlišnosti od spisovné normy, pokud souvisí s místním nářečím (např. infinitivy s koncovkou ť). Je třeba ovšem uvést, že Mík se snažil psát spisovně, a z této snahy vyplynuly některé jeho hyperkorektní a někdy i chybné tvary. Jestliže má např. volit mezi předložkami ke a ku, rozhoduje se vždy pro ku, neboť ke se používá v místním nářečí, takže se Mík domnívá, že je nespisovné. Taková místa právě ukazují na stav v nářečí.

Z uvedeného důvodu hyperkorekce piše genitivy plur. louk, mouch, místu luk, much, akus. touto knihu místo správ. tuto knihu. Dává přednost tvaru jest před je (které je v nářečí). Při skloňování osobních jmen používá v dativu a lokálu stále jen tvarů s -u, neužívá -ovi (např. Karlu Sovjáku, p. Šimíčku, p. Šindleru, p. Sendleru app. o uč. Scheichu, o faráři Hoffmannu, o Škrobánku atd.) Neužívá náležitých spis. tvarů s konc. -ovi proto, že tato koncovka se v míst. nářečí užívá, takže se Mík domnívá, že není správná. Gen. dvora, dvoru, piše vždy dvoru, neboť se liší od v nářečí používaného tvaru dvora.

Přechodník (str. 43) znějící v nářečí sedaci vyjadřuje Mík tvarem sedice. Ve shodě s nářečím piše v příč. min. trp. místo spis. byla sloužena mže, byla sloužená mée a jinde byla postavená káple. V podst. jménech slovesných piše podle nářečí odlišné délky: kázání, dělaní, vysedávání apod. místo kázání, dělání, vysedávání. V instr. plur. místo spis. s četníky piše s četníkami pod vlivem nářečového tvaru s četníkama. Podobně piše večerami pod vlivem večerama, ve významu za večeru nebo o večerech.

Bylo by jistě pro vlastivědu a lidopis Spálovska potřebné a záslužné soustředit opsáním celé rozsáhlé Míkovo dílo, aby nedošlo ke ztrátě některých jeho částí. Po této první základní práci by pak bylo prospěšné celé jeho dílo tématicky, věcně a časově uspořádat (z několika variant téhož titulu a obsahu vybrat nejlepší) a pak celé takto zpracované a zhuštěné dílo sepsat. A až budou u nás v budoucnu normální poměry v tisku a bude snad zase jednou zavedena tisková svoboda, vydat celé dílo knižně.

Seznam prací Rud. Míka, které již byly na stroji přepsány nebo byly již zčásti vydány tiskem, je uveden v doslovu opisu jeho díla "Kronika dle abecedy", kterou jsem opsal v roce 1986.

Ve Spálově 15. května 1988.

František Šustek, Spálov 21.

Privezeno z vazby v kniharství v Hranicích
7.-8.1989. Cena vazby 41,- Kčs.

G. Šustek, Spálov 21.